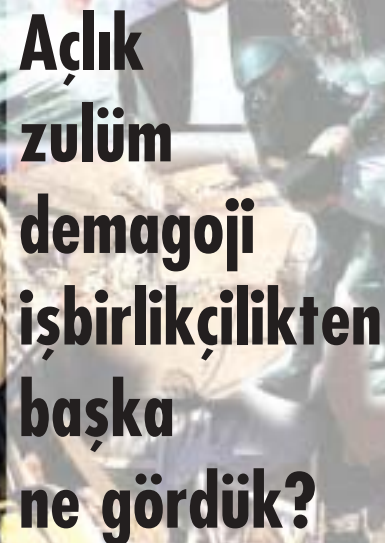

AKP'nin 1 Yılı

Ak koyun/kara koyun/belli oldu

**Açlık
zulüm
demagoji
işbirlikçilikten
başka
ne gördük?**

Ekmek ve Adalet

www.ekmekveadalet.com info@ekmekveadalet.com

Ekmek ve Adalet

Haftalık Dergi / Sayı: 86 / Tarih: 16 Kasım 2003 / FİYAT (KDV Dahil) 750 000
www.ekmekveadalet.com | Mail:info@ekmekveadalet.com

 Adalet Bakanlığı hak
ve adalet kapısı değil,
ZULÜM kapısıdır!

**F TİPLERİNE KARŞI
ÖLÜM ORUCU
SÜRÜYOR!**

21 yıldır sürüyor
Dosyalar kayıp
0 gün yargıladık
Bugün de
yargılıyoruz
Haklılığımız
ortaya çıkmıştır

Devrimci Sol Davası 12 Eylül'ün Yargılanmasıdır

**Haklıyız
Kazanacağız!**

Demokratlıktan, vatanseverlikten vazgeçtik; bunlarda VİCDAN VAR MI?

"Sesimi duyan var mı?" diye enkaza doğru sesleniyorlardı 4 yıl önce. Aylardır Ankara'nın göbeğinde bağıyorlar; "sesimizi duyan var mı?"

Seslerini duyan yok. Çünkü seslendikleri yer yine bir enkaz. Ankara'nın bakanlıklarındaki enkaz, 17 Ağustos'un, 12 Kasım'ın enkazından daha eski, daha yıkık dökük!

Tam 2,5 aydır Abdi İpekçi parkındaydı depremzedeler. Hükümetten, meclisten bir cevap alamadılar taleplerine. 2,5 aydır bağırdılar, haykıldılar, dövizlere, pankartlara yazdılar seslerini; duymazdan geldi hükümet.

Ve nihayetinde 12 Kasım sabahı, AKP iktidarı, duymazdan geldiği sesi susturmak için harekete geçti. Tam da enkaz altında kaldıkları günün, Düzce depreminin yıldönümünde, Düzceli depremzedeler, gözüne alındılar. Parkın soğuşundan işkencehanelerin soğuşuna götürüldüler.

AKP'nin demokrat olup olmadığını, katılımcılığını, vaatlerini, halkın taleplerine kulak verip vermediğini tartışmak bile abestir artık.

Vicdansızlıklarına bakın. Tam depremin yıldönümünde, onların acılarının en taze olduğu anda, ellerine kelepçe vuruyor, gözaltına alıyor. Bir vicdansızdan başka kim yapabilir bunu?

AKP'ye de bu yakışır.

Tüm halkı köle, kul olarak gören, ne verilirse ona rıza göstermesini zorla dayatan, hakkını arayan her

kesimi baştan suçlu ilan eden bir zihniyet depreme mi acıyacak?

Basın toplantısında kendini eleştiren öğrencileri gözlerinin önünde tuvalette polis sorgusuna aldırın, hakkını arayan memura "nereye isterseniz dökülün", diyen, hakkını isteyen köylüye "gözünüzü toprak doyurur" diyen, talepleri için meydana çıkan sağlık emekçilerini marjinal ilan eden, 107 evladını kaybetmiş tutsak yakınlarına yüzsüzce "tecrit yok" diyen, işçiye "işin var daha ne istiyorsun" cevabını veren bir iktidar oğlu, kızı, eşi enkazın altında ölmüş, evi barkı yıkılmış depreme de hakkını aradığı için, susturulması gereken bir "düşman" gözüyle bakıyor.

AKP işin peşini bırakmamalı! Gözaltına aldığı depremzedeleri de sıkı bir sorgudan geçirmeli. Onlar da mutlaka "ideolojik"tir; AKP'nin polisi onları hangi örgütün yönlendirdiğini, aralarına karışan örgüt üyelerini bulup çıkarmalı... Terör demagojisine baş vuramazlarsa, bu vicdansızlığı nasıl açıklayacaklar?

Depremzedelerin gözaltına alındığı gün, Düzce'den yayın yapan televizyon spikeri "Yaraların sarılması daha uzun bir zaman alacak..." diyordu.

Ütanmazlığa bakın; aradan dört yıl geçmiş. Hala saracaklar yaraları. Yaralar kangren olmuş oysa.

Gözaltına alınan depremzedelerin Abdi İpekçi Parkı'nda, 75 gün boyunca soğuğa, yağmura karşı korunabilmek için tepelerine çektikleri naylonlara, sırtlarına örttükleri battaniyelere de zabıta tarafından el konuldu; "çevre kirliliği yarattığı" gerekçesiyle.

Kirliliği yaratan kendileridir. AKP hükümeti, AKP'nin polisi, zabıtası...

Halkı açlığa, işsizliğe, evsizliğe mahkum eden, hakkını arayanlara zulmeden bir pislik düzeni... Adlarına bakın bir de; "Adalet ve Kalkınma Partisi"ymiş; Yalan, rıza! Vicdansız olan, adaletsizdir!

hanelerdeki direniş burjuva basının sayfalarına yansımıyor diye yok olmamaktadır.

Tecrit ve direniş bu ülkenin gerçekliğidir, işgal ve direniş Irak'ta yaşanan gerçeklerdir. Burjuvazi görmek ve göstermek istemiyor diye bu gerçekler yok sayılmayacaktır. Tecrite ve işgale karşı çıkmak emperyalist tekelere ve işbirlikçilerine karşı halktan, dünya halklarından yana saf tutmaktır.

Yerimiz halkımızın yanı, dünya halklarının yanı olmaya devam edecektir.

Tecrite ve işgal ortaklığına karşı sesimiz giderek daha da büyüyecektir.

İşte çıplak gerçek: TABUTLAR HÜCRELER

Görün, zulüm işte budur. Görün, tabutluklar işte böyledir. Duyun, direniş sürüyor.

İstanbul'da, İzmir'de yapılan bu eylemler, bir yerde, hücreleri, ölümleri, direnişi "yok sayanlara" karşı bir haykırıdır. Görmeyenler görsün diye, duymayanlar duysun diye meydanların ortasında kapattık kendimizi hücrelere. Kendimizi betondan tabutlara gömdük.

Yok sayılan tabutlar, yok sayılan hücreler, yok sayılan tecrit gerçeği,

İstanbul'un, İzmir'in en işlek yerlerinde herkesin gözlerinin önüne konulmuştur. Görmek istemeyenden daha kör, duymak istemeyenden daha sağır kimse yoktur.

Görmemeye, duymamaya devam edebilir kimileri. Zulmü, ölümleri, direnişi yok saymaya devam edebilirler. Tek bir söz hatırlatacağız onlara. Siz kendinizi o tabutlukların, hücrelerin dışında, dışında sanabilirsiniz; ama... Ama, bir sanatçının dediği gibi, "Özgür olmadıkları halde, kendilerini özgür sananlar kadar hiç kimse tutsak olamaz."

En kötü tutsaklık, onlarınkidir.

F tiplerine karşı direnenlerle dayanışmadan önce, kendi tutsaklıklarına son vermek için farkına varmaları tabutların. Sanmasınlar ki, o kadar uzaklarındadır tutsaklık. Bir bakışınlar etraflarına örülen duvalara... Durumlarının, tabutun içinde yatandan, kafesin içine girenenden hiç farkı olmadığını görsünler...

ÇAĞRI
DUYURU

Temel Haklar'dan
"YOK
SAYMA"YA
KARŞI ÇAĞRI

Burjuvazinin gazetecilik anlayışı yalana, yok saymaya, görmezden gelmeye, halkı uyutmaya yöneliktir. Dürüst bağımsız gazetecilikten söz ederler ama talimatla çalışırlar, MGK talimatlarıyla gerçekleri istedikleri gibi yok saymaya, tersinden yansıtmaya çalışırlar. En genel anlamda bir ahlaka sahip değillerdir.

Sol adına tecrite ve tecrite karşı eylemleri görmezden gelenler de burjuvazinin ahlakından etkilenişleridir. Burjuva kültürü, burjuva ahlakı bir biçimiyse sol saflara da sirayet etmiştir.

Ne hapishanelerdeki tecrit ne de hapis-

Ekmek
Adalet

INTERNET adresi: www.ekmekveadalet.com

E-MAIL adresi: info@ekmekveadalet.com

Ekmek ve Adalet Dergisi
Sahibi ve Yazışli Müdürü: Can Erkan
Adresi: İnebey Mahallesi İnkalap Caddesi Oto Han 55/54 Aksaray Fatih İstanbul
İrtibat Telefonu: 0212 347 69 66 Faks: 0212 347 69 65
Hesap No: 0041310 -4 Yılmaz Bas. Yay. Dağ. Org.
Akbank Yusufpaşa Şubesi/İST
Ofset Hazırlık: Yılmaz Yayıncılık
Baskı: ASPAŞ Pazarlama

Fiyatı: 750 000
Avrupa: 3 Euro
Almanya: 3 Euro
Fransa: 3 Euro
İsviçre: 3 Euro
Hollanda: 3 Euro
İngiltere: £ 2.5
Belçika: 3 Euro
Avusturya: 3 Euro

Bürolarımız

Yabancılar - Venedikstr. 507-A
Tel: 0049 221 280 87 74
Faks: 0049 221 280 80 84
E-mail adresi: ekmekveadalet@arcor.de
Adana - İnönü Cad. 7. Sokak Kızılay İş Hanı arkası Özcan Apt. No:10/2
Tel-faks: 0 322 351 19 25
Ankara - GİM Bakan Otor İşhanı Kat: 6 Daire: 151 Kızılay
Tel-faks: 0 312 419 27 38
Antalya - Armutlu Mahallesi Elmas Sok. Şaban Karatürk Apt. Kat: 4 D: 6 Tel-faks: 0 262 223 87 18
Batı - Rıpaş Cad. Göl İş Hanı
Daire: 25/4 Haykeli Tel-faks: 0 224 224 93 97
Gaziantep - Karatürk Mahallesi Gaziler Caddesi Yenipazar Sokak No:27
Daire:10 Şahinbey
Hopa - Hopa İş Merkezi Zemin Kat No: 1 HOPPA Tel-faks: 0 466 351 42 08

İzmir - Mithat Köktürkhan Cad. No: 17/104 Tepeköy İş Merkezi Konaklırme
Tel-faks: 0 232 482 29 54
Kocaeli - Hürriyet Caddesi Gökkuş Kur'an Sarayı İşhanı Kat:7 No:79
Tel-faks: 0 262 331 66 51
Mahalle - Dabakhan Mah. Bakırköy Çarşısı Sanayiye İşhanı Kat:1 No:43
Tel-faks: 0 242 323 24 77
Mersin - Zeytinlikbaba Caddesi Petek Apartmanı No:26 Kat:1/3
Mersin - Talimhan Cad. Bodurcaç İş Hanı Kat: 3/42
Samsun - Kemerhaya Mah. Kurucaçalan Cad. Dedeoğlu sokak Puthar İşhanı Kat:1 No:33 Tel-faks: 0462 322 20 88
Zonguldak - Gazipaşa Cad. Ofluoğlu İşhanı Kat: 5 Daire: 9

- 3... *Bir davanın ortaya koyduğu Türkiye'nin düzeni!*
- 5... *Devrimci Sol Davası, 12 Eylül'ün Yargılanmasıdır!*
- 8... *Abdi İpekçi'deki Sesi Duymayan AKP*
- 14... *Kızılay Direnişi, Gençliğin...YÖK Protestoları*
- 16... *İşgalci Yenilecek Halk Kazanacak*
- 19... *Genelkurmay'dan bağımlılık itirafları*
- 21... *Asker Gönderme ABD Kararıydı*
- 23... *AKP Ülkeyi Satıyor Tekeller Memnun*
- 25... *ÜİP'teki hortumcu Tayyip'in Dostu*
- 26... *AKP'nin 1 Yılı*
- 28... *Katliamcılar iktidarın himayesinde*
- 31... *AB'den Hayal Kırıklığına Uğrayanlar!*
- 32... *'Halk AB'yi İstiyor' anketleri ve halkın gerçek talepleri*
- 34... *Kölelik yasalarına, sefalet bütçesine hayır*
- 36... *Temel Haklar İşçi Komisyonu*
- 37... *Uyusturucu kampanyası*
- 38... *Kim bıraktı iplerini?*
- 39... *İşgalciler Zulüm Yöntemlerini Birbirinden Öğreniyor*
- 40... *Sorular Cevaplar: Proleter Ahlak Burjuva Ahlak*
- 44... *"Birliği geliştirmek için emek vermeyenler..."*
- 46... *Bugün olsa yine Bolşevikleri Destekleriz*
- 47... *Yurtdışından*
- 48... *Kahramanlar Ölmez*
- 49... *Siyaseti bir yana bırakıp...*
- 50... *Köyün Delisi*

Bir davanın ortaya koyduğu Türkiye'nin düzeni!

Bir ülke düşünün; o ülkenin yargısı, 1243 kişiyi, olmayan dosyalarla yargılıyor, o yargı 23 yıl sürüyor ve hala sonuçlandırılmıyor ve hala "kesinleşmeyen" bu yargı sonucunda, bu insanlar 5-10 yıl hapisanelerde yatırılıyor, hapisanelerde işkencelerden geçiriliyor, tahliye edildiklerinde ise, sayısız haktan mahrum bırakılıyorlar. Hukukun en temel ilkelerinden biri şudur; "bir insan suçu kanıtlanıncaya kadar suçsuzdur"; hukuk literatüründe "masumluk karinesi" deniyor buna. Evet, bir ülke düşünün ki henüz "suçlulukları kanıtlanmamış", "hakkındaki yargı kesinleşmemiş" insanlar, bu uygulamalara maruz kalıyorlar. Ya bir de suçlulukları kanıtlanmış olsaydı?..

Bu ülkeyi fazla düşünmenize gerek yok; bu ülke, yaşadığımız yerdir, bu ülke Türkiye'dir! Anlatılanlar, "varsayım" değil, misliyle yaşanılmıştır. Bu hukuksuzluğun hak ve özgürlüklerini gasbettiği kişilerin sayısı da 1243 değil, yüzbinlercedir. 1243 rakamı, sadece bir davaya, Devrimci Sol Ana Davası'na aittir. Dergimizin iç sayfalarında bu davaya ilişkin gelişmeleri göreceksiniz. "Yargı"nın nasıl bir zulme dönüştüğünü, nasıl cuntaları, faşist iktidarları pekiştiren bir mekanizmaya dönüştüğüne tanık olacaksınız.

Böyle bir düzenin felsefesi, hukuku, ideolojisi nedir? Bu felsefede, hukukta, ideolojide, hak hukuk adına, ahlak adına ne bulunabilir? Düzenin tüm politikaları, yasaları, uygulamaları Amerikancılığın, Avrupacılığın (ki ikisinin özde bir farkı yoktur) damgasını taşır. Bu nedenle de sistemin tüm kurumları, emperyalizmin sömürüsüne ve faşizmin sürdürülmesine hizmet eder, asıl işlevleri budur. Adalet Bakanı bu ülkede neyle uğraşır? AB'nin o anlı şanlı komisyonları neyle uğraşır? 23 yıl süren hukuksuzluklarla uğraşmadıklarına göre, demek ki hukuksuzluk, adaletsizlik onların ilgi alanına girmiyor. Böyle yüzlerce dava düşünün. Bu haksızlıkların, adaletsizliklerin, keyfiliklerin binlercesini, yüzbinlercesini düşünün; işte bu Türkiye'nin düzenidir. Bu düzen emperyalizm ve işbirlikçileri tarafından kurulmuştur ve düzenin bekası için de işte bu hukuksuzluklar, baskılar, yasaklar, katliamlar gerçekleştirilmektedir.

12 Eylül'ün sürdüğünü birçok vesileyle vurguladık. Sistemin faşist niteliği hiç değişmediği için, her gün, her an 12 Eylül'ün sürdüğünün başka, yeni kanıtları çıkar ortaya. AKP iktidarı, 12 Eylül mirasını bu dava nezdinde sürdürüyor, DGM'lerle, F tipleriyle sürdürüyor. 12 Eylül'ün mantığı, halkın teslim alınması üzerine kuruludur. Yaptığı Anayasa'dan kurduğu mahkemelere, üniversitelere, devlet dairelerine getirdiği işleyişten hapisane politikalarına kadar her kurumunda ve her icraatında belirleyici yan budur. Bir davanın 23 yıl sürdürülmesi de, infazlar, kaybetmeler de, 19 Aralık ve F tipleri de 12 Eylül'ün devamıdır. Sistem açısından amaç hala değişmemiştir; halkın sindirilmesi!

Devrimci Sol Ana Davası bu politikaya karşı bir direniş mevzisi olmasıyla da dünya ve ülkemiz siyasal davalar tarihinde önemli bir yere sahiptir. 12 Eylül Cuntasının Mahkemelerinde Devrimci Sol Tutsakları, yargılanan değil yargılayan olmuşlardır. Mahkeme kürsülerinde nedamet getirilmemiş, tersine faşizm mahkum edilip devrim ve sosyalizm savunulmuştur. Polis-hapishane yönetimleri-mahkemeler işbirliğiyle uygulanan tüm sindirme planları, büyük bedeller ödenerek bozulmuştur. Mahkeme salonları, hem mecazi hem fiziki anlamıyla bir savaş alanı olmuş-

tur. Mahkemelerde de siyasi düşünceler, siyasi iradeler çatışır. Faşizm kendi yasalarını, kurallarını dayatır ve hukuksuzluğuyla yargılar. Dünya halklarına karşı en büyük suçları işleyen egemen sınıflar, suçlarını gizlemek, düzenlerini meşrulaştırmak için her zaman hukuku ve mahkemeleri kullanmışlardır. Faşizme, emperyalizme karşı mücadele edenler için, mücadelenin meşruluğunu mahkeme salonlarında da savunmak işte bu nedenle önemlidir. Devrimci Sol Ana Davası, mahkemenin her aşamasındaki direnişle, meşruluğunu simgeleyen "Haklıyız Kazanacağız" başlıklı savunmasıyla 12 Eylül'ün halkı teslim alma politikasına karşı vurulmuş güçlü bir darbe olmuştur. Cunta Devrimci Sol tutsaklarını ne hapishanelerde, ne mahkeme salonlarında "esas duruşa" geçmiş olarak gösteremedi halka. Gerçekte hapishanelerdeki işkencelerin de, mahkemelerdeki yüzlerce idam isteminin de amacı buydu. Devrimcilerin teslim olmuş, diz çökmüş görüntüleri yayınlanarak devrim mücadelesine ideolojik bir darbe vurulurken, halk kitleleri moralmen çökertilecekti. Buna izin vermedik.

Cuntanın mahkemelerinde tanık olunan bir politika, teslim alma politikasının günümüzdeki devamını ve F tiplerinin işlevini anlamak açısından çarpıcıdır; Askeri hakimler, tutsakların yazılı-sözlü siyasi açıklamalar yapmalarını istemiyor, "şu eylemleri yaptın mı, yapmadın mı? Sadece bunlara cevap ver!" dayatmasında bulunuyordu. Bu dayatmaya uymamanın bedeli duruşma salonlarından atılmak, hapishaneye dönüşte işkenceden geçirilmek ve ağır hapis cezalarına çarptırılmaktı. Bu bedel Devrimci Sol Davası'nın sürdüğü on yıl boyunca ödendi. Devrimci irade cuntanın mahkemelerine "Biz siyasi tutuklu muyuz, adli tutuklu değiliz ki, şu eylemleri yaptım-yapmadım diye cevap verelim. Bu dava siyasi bir davadır, siyasi davalar da da siyasi düşünceler açıklanır." diyerek bunu uyguladı. Cuntanın hapishaneler-mahkemeler mekanizmasının temel yöntemlerinden biri devrimcileri "siyasi kimliklerinden soyundurmak"tı. İşte F tipleriyle yapılmak istenen de budur. Çünkü oligarşi, bu konuda 23 yıllık kesin bir başarı-sızlığa sahiptir.

12 Eylül'ün zulüm tarihinde direniş vardır, biz varız.

Bugün de biz varız.
Günümüzdeki teslim alma politikalarının karşısında, siyasi kimliğinden soyundurma operasyonlarının karşısında, destansı direnişlerimizle yine biz varız.

12 Eylülcüler, işkence, darağacı tehditleri altında yargıladık, faşizmi sürdürenleri yargılamaya devam edeceğiz.

12 Eylül'ün zulüm tarihinde direniş vardır, biz varız. Bugün de biz varız. Günümüzdeki teslim alma politikalarının karşısında, siyasi kimliğinden soyundurma operasyonlarının karşısında, destansı direnişlerimizle yine biz varız. 12 Eylülcüler'i, işkence, darağacı tehditleri altında yargıladık, faşizmi sürdürenleri yargılamaya devam edeceğiz. Bu davayı açanlar, kararları verenler, 23 yıldır sürdüren iktidarlar, hepsi suçludur. Tıpkı bu dava gibi, DGM kararları da şaibelidir, hukuksuz ve hükümsüzdür. DGM kararlarıyla devrimcileri, vatanseverleri F tiplerine dolduranlar suçludur. DGM'lerin verdiği ağır hapis cezalarını F tiplerinde tecrit altında uygulayanlar da suçludur. 12 Eylül'ün, faşizmin sürdürücüsüdürler.

12 Eylül suçluları, daha o davanın sürdüğü günlerde, bedeli ne olursa olsun diyerek, yargılandı, suçlular ilan edildi. Kimileri hesap verdi halkın karşısında, kimileri kabuslarıyla yaşamaya devam ediyor. 12 Eylül'ü sürdüren iktidarlar da suçlular listesindedir; devrimciler her koşulda yargılamaya, her koşulda düşüncelerini savunmaya ve her şeye rağmen bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadelesini sürdürmeye devam ediyor.

12 Eylül'ü yapan generaller, yüzbinlerce kişiyi işkencehanelerden geçiren, yüzbinlercesini hapishanelerde yatıran, onlarcasını darağaçlarına yollayan generaller, bugün ABD karşısında süt dökmüş kedi gibiler. F tipleriyle 12 Eylül'ü sürdüren iktidarlar, IMF karşısında köpekler gibi yalvar yakarlar. İşbirlikçilerin karakteridir bu. Halka karşı her türlü baskıyı zulmü gerçekleştirmekte, hukuksuzluğu hukuk diye uygulamakta "cesur", emperyalizm karşısında ise, bir köle gibidirler. Bu dava nezdinde bir kez daha deşifre olan bu hukuksuzluğa karşı mücadele, faşizmin zalimliğine ve emperyalizm karşısındaki köleliğe karşı mücadeledir. "Çağımızın dünyasında kurtuluşları için savaşan ve çile çekenleri desteklemek için, yiğit olmak zorunlu değildir; haysiyetli olmak yeterlidir" der Gineli devrimci önder Amilcar Cabral. **Tüm haysiyetli insanlara çağrımızdır**; Devrimci Sol Davası tutsakları, "kurtuluşları için savaşan ve çile çeken" insanların davasıdır; 23 yıldır 12 Eylül hukuksuzluğunun sonuçlarını işkencehanelerde, hapishanelerde ve dışarıda yaşadılar, yaşamaya devam ediyorlar. Devrimci Sol'u destekleyebilir veya desteklemeyebilirsiniz, ama hukuksuzluğa karşı mücadelede Devrimci Sol Davası tutsaklarının yanında olmalı, bu mücadeleyi desteklemelisiniz. Bu, haktan hukuktan yana olmanın da, haysiyetli olmanın da tartışılmaz gereğidir.

Bu dava hukuksuzdur, bu dava düşmüştür! Sürdürmek isteyen, 12 Eylül'ün mirascısıdır **DEVİRİMCİ SOL DAVASI, 12 EYLÜL'ÜN YARGILANMASIDIR!**

- ★ Oligarşi kendi yarattığı hukuksuzluk batağında çırpınıyor.
- ★ Devrimci Sol tutsaklarının davanın her aşamasında söyledikleri kanıtlanmıştır.
- ★ 12 Eylül'den ve sürdürücülerinden hesap sormak için bu hukuksuzluğa karşı birlikte mücadele edelim!

Devrimci Sol tutsakları, yargılama sırasında okudukları savunmanın bir yerinde mahkemenin savcı ve hakimlerine şöyle diyorlardı:

"Askeri savcı boşuna "böbürlenmesin", bu davayı işkenceciler açtı, altına imza attığı iddianameleri ve mütalaasını gerçekte işkenceciler yazdı. 12 Eylül'ün tüm siyasi davalarını onlar açtı ve onlar sonuçlandırdı.

Bilinmez, ama DEVİRİMCİ SOL Davası'nın içinden değil sizin, Yargıtay'ın da çıkamayacağını, belki de avuç avuç yatıştırıcı almak zorunda kalacaklarını biliyoruz. Çünkü bu davanın yaratıcıları siyasi şube, MİT, kontr-gerilla ve sıkı-yönetim komutanlığının uzmanlık dalı işkencedir, hukukçuluk değil!..."

Adeta ilahi bir öngörü!

Evet, Yargıtay da işin içinden çıkamadı.

23 yıldır süren, 2 yıldır da Yargıtay'da olan Devrimci Sol Ana Davası'nda Yargıtay "inceleme yapmanın imkansız olduğunu" belirterek kararı bozdu. Ama daha da ilginç olanı, gelinek noktada "yeniden yargılamanın" nasıl yapılacağı konusunda ne Yargıtay'ın ne başka bir mercinin bir fikri bile yok. Kısacası, daha yıllar öncesinden söylendiği gibi, onlar da Devrimci Sol Davasının içinden çıkamıyorlar.

23 Yıllık davanın kararı, Yargıtay'da bozuldu; Gerekçe: 100 dosya kayıp!

Devrimci Sol Ana Davası'na ait 100 dosyanın kaybolduğunu, Ekmek ve Adalet'in 20 Nisan 2003 tarihli 57. sayısında "23 Yıldır Bitmeyen Dava... Kaybolan 100 Dosya; Türkiye'de Adalet Gerçeği" başlıklı yazıda okurlarımıza duyur-

muştuk. Kısaca hatırlatalım:

Devrimci Sol Davası, 15 Mart 1982'de başladı. Yargılamanın bu aşaması 11 yıl sürdü. 1 Kasım 1991'de mahkeme sonuçlandı. 1991'de davanın "mahkeme" aşaması bitti; fakat gerekçeli kararın yazılması da yaklaşık 10, yanlış anlamadınız on yıl sürdü.

Dava Dosyası ancak 2001'de, yani davanın açılmasından 19, kararın verilmesinden 10 yıl sonra Yargıtay'a gönderildi. Ve işte orada ortaya çıktı ki, davanın dosyalarının bir kısmı "kayıp"tı!

İki yıldır "incelemelerini sürdüren", daha doğru bir deyişle kayıp dosyalar konusunda bir yol arayan Yargıtay, sonuçta geçtiğimiz günlerde kararını açıkladı.

Yedi ayrı iddianameyle haklarında dava açılan ve sonra Devrimci Sol Ana Davası adı altında davaları birleştirilen toplam 1243 kişinin yargılandığı davanın temyiz incelemesini yapan Yargıtay 11. Ceza Dairesi, şu kararı verdi:

"31 çuvaldan oluşan dosyada 19 numaralı çuvalın bulunmadığı, iddianame asılları ile gerekçeli kararın 2205 ile 2460'ıncı sayfaları ile bazı sanıklar hakkındaki hazırlık soruşturması evrakları ve sorgu tutanaklarının mevcut olmadığı, bu hususların dosyayı esastan incelemeyi olanaksız kıldığı anlaşıldığından kararın bozulmasına oybirliğiyle karar verildi."

Peki ne olacak? Cevap yok!

Türkiye'nin en yüksek yargı mercii, kayıp dosyalar nedeniyle kararı bozuyor, ama ondan sonra ne olacağını söylemiyor. Kim söyleyecek peki? 1243 kişinin 23 yıldır uğradığı haksızlık, mağduriyet, bugünden sonra uğramaya devam edecekleri haksızlık ve mağduriyetler devam mı edecek? Hangi hukuka, hangi adalete sığındılacak bu? Cevap yok!

Tam 23 yıl... 23 yıl boyunca insanları maddi manevi her konuda cezalandırıyor, yakınlarını cezalandırıyor, tam 23 yıl sonra ise adeta alay eder gibi "dosyaları kaybettik" diyorlar... Hiçbir rejim, hiçbir hukukçu bu komediyi savunamaz.

Böyle bir olay, devletin devlet olduğunu inkar etmesidir. Devlet, hukukla, adalette ilgisi olmadığını ilan ediyor.

Bu dava, 12 Eylül hukuksuzluğunun resmidir:

Bu dava, 12 Eylül'ün yargısının, hukukunun resmidir. Devrimci tutsakların tüm dava boyunca 12 Eylül hukukuna yönelttiği tüm eleştirilerin haklılığı ortaya çıkmıştır.

12 Eylül'de hak yoktur, hukuk yoktur, 12 Eylül'ün ve onun devamcısı olan iktidarların halka karşı nasıl bir politikayı savundukları, halka ve halkın hak ve özgürlüklerine karşı düşmanlıkları, işbirlikçilikleri bu dava nezdinde bütün çıplaklığı ile ortaya çıkmıştır. Bu dava 12 Eylül'ün ne olduğunu bütün çıplaklığı ile gözler önüne seren bir davadır.

Bu davadaki "kayıp dosyalar" açığa da çıkmayabilirdi; ama bu yine de davanın niteliğini değiştirmezdi. 12 Eylül'ün idamlar, müebbetler, onlarca yıllık hapis cezaları verilen davalarının tümü hukuksuzdur, gayri-ciddidir. 12 Eylül yargılamaları, belgelerin, tanıkların, kanıtların hiç hükmünün olmadığı bir **hukuk garabetidir**. 12 Eylül mahkemeleri "dosya" üzerinden değil, talimatlarla, polis-MİT raporlarıyla karar vermiştir. Bu nedenle dosyaları inceleme gereği bile duymamışlardır genellikle.

Her şey o kadar hukuksuz ve ciddiyetsizdir ki, İstanbul'daki Devrimci Sol tutsakları 1981'de ilk duruşmaya çıktıklarında, faşist cuntanın mahkemesi onlara iddianame bile göndermemişti. Tutsaklar mahkemeye çıkacaklarını bile televizyondan öğrenmişlerdi. Nasıl olsa cuntanın mahkemelerinden çıkacak kararlar baştan belliydi.

"Hukuk Devleti" Yalanı, O Günden Ortaya Serildi

"Bu davada bizler "devleti yıkmaya teşebbüs etmek" ve "yasalara karşı gelmek"le suçlanıyoruz.

Evet biz, faşizmin kendisinin bile uymadığı bu yasaları, hukuk anlayışını ve bunların üzerine oturan devleti yıkmak, onu yok etmek için mücadele ettik, edeceğiz. Çünkü, faşizmin devleti de, yasaları da, hukuku da tüm insanlığın kanını emen emperyalizm vampirinin dişleridir. Bu dişler sökülmedikçe "Hukuk Devleti" hak, hukuk, adalet gibi kavramlar, birer yalan, demagoji olmaktan öteye gidemezler.

Ülkemizin hukuk tarihi, hukukun ayaklar altına alınması tarihidir. Kendi koydukları yasaları hiçe saymalarının, çiğnemelerinin örnekleriyle doludur. 12 Eylül ise, bu tarihin başına başka bir orijinalitesidir. Çünkü 12 Eylül faşist cuntası, hukuk dışılığın kendisidir." (Haklıyız Kazanacağız)

Bu davayı sürdürmek, 12 Eylül'ü sürdürmektir

23 yıldır bu dava sürdüğüne göre, başka bir kanıtla gerek yoktur ki, 12 Eylül hukuku devam ediyor! 12 Eylül'ün mirasçısı bugünkü iktidardır. Önceki ANAP, DYP, SHP, DSP, RP, MHP iktidarlara da sürdürdüler 12 Eylül'ü, **AKP** de sürdürüyor. 12 Eylül'ü savundukları için, pervasızca en küçük bir utanma duymadan, 23 yıldır bitmeyen bir davanın "*dosyalarını kaybettik*" diyor.

Her gün her saat dır dır konuşan Adalet Bakanının bu konuda söyleyeceği bir şey yok mu?

Yüz klasör kayıp ve Türkiye'nin en yüksek yargı mercii olan Yargıtay "*bunlar bulunmadan bu dava bitemez*" diyor. Peki ne olacak o zaman? Bu ülkede, bu soruya cevap verebilecek adli, siyasi bir merci var mı?

Bini aşkın insanın yaşamını 23 yıl boyunca hapisliklerle, yasak ve kısıtlamalarla kuşatan düzen, bir açıklama yapmak zorundadır.

Maddi manevi tazminat ödemeleri gerektiği bir yana, **bu dava artık düşmüştür**, bu dava hukuksuzdur.

Bütün bunlar artık aleni iken onlar hala davayı sürdürmek için yol arıyorlar, 12 Eylül'ü sürdürmek için yol arıyorlar. Çünkü bugünkü iktidarın beyrinde de, aynen cunta iktidarında olduğu gibi, halk ve insan yoktur. Politikalarında halk, hak ve adalet yoktur. Bunlar olmadığı içindir ki, bugün bu davayı düşürmek yerine hala nasıl ceza veririz diye çırpınıyorlar.

12 Eylül'ün kurumları, mahkemeleri bugün **AKP hükümetinin yönetimindedir**. AKP hala bu davayı sürdürüyorsa, 12 Eylül'ün tüm hukuksuzluğunu da savunuyor, üstleniyor demektir. Bu hukuksuz davayı üstlenen **AKP**, bu dava dahil, 12 Eylül'de yargılanan binlerce suçsuz insanın, binlerce işkencenin, hak ve özgürlükler gasbının, cinayetlerin hesabını vermelidir.

Bu dava düşmüştür, yargılanan devrimciler tarihsel, siyasal ve hukuki olarak aklanmıştır.

Oligarşinin cuntalarında da, "sivil" iktidarlarında da insan ve adalet yoktur!

Yıllarca hapisanelerin dört duvarı arasında tutsak edilmiş, aylar, yıllar süren işkencelere maruz kalmış ve tahliye olduktan sonra da ömür boyu kamu haklarından mağdur bırakılmış bini aşkın kişi!

Devlet, 1982'den bugüne kadar mağdur olan insanlara **tazminat** ödemelidir.

Bu yasaklar, kısıtlamalar nedeniyle kimi yurt dışına çıkamadığı için tedavisini yaptıramaması

nedeniyle iki gözünü de kaybetmiş, kimi farklı rahatsızlıklardan sakat kalmış insanlar, annesi babası intihar etmiş insanlar, yakınları acı çekenler var, okullarından atılan insanlar var. Hapishanelerde öldürülenler var. Dosyaların kaybolmasını haber yapan Milliyet'ten Semra Pelek, yazısına şu başlığı atmıştı: **"Bu dava sürerken canlı sanık kalmayacak!"** Yazılan, insanlık açısından trajik, fakat hukuk açısından **traji-komiktir**. 12 Eylül hukuksuzluğu işte böyle "yargılıyor"!

Ve 12 Eylül rejiminin sürdürücüleri için, 1243 kişinin 23 yıldır yasaklandığı, kısıtlandığı bir dava, hiçbir önem taşıyor.

Her saniyesi direniş olan bu davada tutsakların haklılığı kanıtlanmıştır!

Bu davada yargılananlar, yani 12 Eylül'e karşı direnenler on yıl boyunca içerde yattılar, yargıldılar, her türlü zulmü gördüler, ama 12 Eylülcüler'in bütün zulmüne rağmen, düşüncelerini değiştirmediler. Çünkü haklıydılar, bunun için "haklıyız kazanacağız!" dediler. Tarihsel savunmalarına bu başlığı koydular. On yıl boyunca bu davanın her saniyesinde 12 Eylül zulmünü yargıladılar; ceza tehditleri, 146 idam isteği, işkenceler, Haklıyız Kazanacağız şiarından geri adım attıramadı. İşte bugün 12 Eylül yargısının ne menem bir şey olduğu bütün çıplaklığı ile ortaya çıkmıştır.

Cuntanın terör demagojisine karşı, halkın haklı meşru mücadelesini yürütmenin gücüyle, Marksizm-Leninizm'in gücüyle mücadele edildi.

Kim haklı, kim haksız, kim adaletten yana, kim adaleti paspas yapıyor, ortaya konuldu.

Şimdi bütün bunları gözlerinizin önünden geçirip, 12 Eylül'ü kimin getirdiğini, bu davayı, benze-

Halkın Hukuk Bürosu: "100 klasörün kaybolması Türkiye'de ki adalet sisteminin iflasıdır."

Halkın Hukuk Bürosu tarafından Devrimci Sol Davası'nda dosyaların kaybedilmesiyle ilgili yapılan açıklamada, Devrimci Sol Davası'nın tarihi ve hukuki boyutları anlatılarak, şöyle denildi: *"Bu dava bir yanıla hapishanelerde hak alma mücadelesinin aynasıdır. Diğer yanıla da ülkemizde hak ve özgürlük mücadelesinin, demokrasi mücadelesinin aynasıdır."*

Açıklamada ayrıca bu adaletsizliklerin sadece geçmişe ait olmayıp bugün de **"adalet saraylarında, DGM'lerde yaşanmakta"** olduğuna dikkat çekildi.

ri yüzlerce davayı kimlerin açtığını ve neticede kimin hangi tarafta yer aldığını görebilirsiniz.

12 Eylül'de yönetime el koyan ordu, darbenin "huzur ve istikrar için" yapıldığını açıkladı. Huzur, istikrar, halkın yükselen devrimci mücadelesini bastırmaktı. Emperyalizmin isteklerini yerine getirmekti. 12 Eylül sabahı şehirleri işgal eden tanklar, 45 milyona "teslim ol" çağrısıydı. Bunun için yüzbinlerce kişi, askeri kışlalara, karakollara dolduruldu, yüzbinlercesi tutuklandı.

Kim haklı; 12 Eylül'e karşı direnenler mi, 12 Eylülcüler mi? Kim haklı; 12 Eylül mahkemelelerinin binlerce yıllık ağır hapis cezaları verdikleri mi, cezalara işkencelere rağmen 12 Eylül'ün hukuksuzluğunu, generallerin emperyalizmin masası olduğunu haykırırlar mı?

Hukukçulara, öğretim üyelerine, aydınlara, haktan hukuktan yanayım diyen herkese çağrı!

Bu ülkede yaşıyorum, hukukçuyum, ülkemle ilgiliyim, demokrasi istiyorum, hak ve özgürlükleri savunuyorum diyen herkes bu davaya ilgi göstermek zorundadır. Çünkü bu dava 12 Eylül'ü yargılayan bir davadır.

Bu dava nezdinde 12 Eylül'le, 12 Eylül'ü sürdürenlerle hesaplaşılmalıdır. Eğer hukuk ve adalet olacaksa, bu hesaplaşma yapılmadan bu mümkün değildir.

Bilim adamları, öğretim üyeleri, bu davayı ders konusu haline getirmelidir. Çocuklarımız, gençlerimiz 12 Eylül'ü ancak böyle tanıyabilir. Hiçbir şey tarihten ve halktan gizlenemez.

Haklıydılar, bugün bu haklılık dünya halklarının direniş tarihine yazılmıştır. Bunu başta gençlerimiz olmak üzere herkes bilmelidir. Kim ki bu tarihi saklarsa, görmezden gelirse, onlar halka ve ülkeye düşman olanlardır, işbirlikçilerdir.

Bugün demokrat, aydın maskesi altında bu işbirlikçiliğin de en rezil biçimlerine tanık oluyoruz. AB'ciler, demokratikleşmeyi, hukuku kimseye bırakmayanlar, hukuksuzluğun böylesini bile görmezden geliyorlar. Hiçbirinin gazetesinde, kurumlarında ele alınmaz bu konu. Soruyoruz onlara; Siz hangi demokrasiyi savunuyorsunuz? Sizin savunduğunuz hukukun ölçüleri nedir? Devrimcilere yapılan her şey, "hukukun içinde" mi sayılıyor?

Barolar niye susuyor? İşin içinde "Devrimci Sol" var, hukuksuzluk ayyuka çıkmış da olsa, biz karışmayalım mı diyorsunuz, yoksa eroin, esrar, arazi, tahsilat davalarından sıra mı gelmiyor? Hukukçuyusanız, kimliğinizle ortaya çıkıp, bu büyük hukuksuzluk karşısında tavrınızı koyun.

Abdi İpekçi'deki Sesi Duymayan AKP Zulümde, Katletmekte Israr Ediyor

16 Eylül'de Ankara Abdi İpekçi Parkı'nda tecrite karşı başlatılan açlık grevi sürüyor. Geçtiğimiz hafta aileleri desteklemek için ODTÜ'lü gençlik üç gün açlık grevi yaptı. Değişik kesimlerden eyleme katılımlar sürüyor. Açlık grevine katılan TAYAD'lılar, Mehmet Güvel, Niyazi Ağırman, Feridun Osmanağaoğlu ve Bülent Solgun ile görüştük. "Çözün Tecriti Kaldırın, Öldüren Meclis İstemiyoruz" dövizleriyle anlattıkları taleplerine karşı iktidarın tavrını, DKÖ'lerin, sendikaların, siyasi grupların eylem karşısındaki tutumlarını anlattılar.

'DKÖ'ler duyarsız kaldılar'

MEHMET GÜVEL: Hapishanlerde tecrit sürüyor ve tecrite karşı ölüm oruçları da sürüyor. 107 insanımızı kaybettik, 500'den fazlası sakat kaldı. Ve 10. ekipler ölüm orucuna yattılar. O insanlarımız da ölmesin, sakat kalmamasını istiyoruz. Bunun için kamuoyu yaratmak, halka

tecriti ve yaşananları anlatmak, iktidara sesimizi duyurmak amacıyla Ankara'da açlık grevine başladık. Gözaltı, saldırılardan sonra devam ettik. Grup grup aileler, gençlik, tecrite karşı çıkan insanlar olarak gece gündüz, yağmur çamur toz toprak demeden devam ediyoruz.

Halkın bize karşı yaklaşımı çok iyi. Başta polis ablukasından dolayı çekinenler oldu, sonra birer ikişer gelip konuşmaya, neden orada olduğumuzu sormaya başladılar.

Güzel örnekler yaşadık. Öğrenciler toplu halde gelmeye başladılar. Çeşitli kurumlardan geldiler. Şöyle şeyler oluyordu, "biz şu kitle örgütündeniz ama kurum adına değil kendi adımıza geldik" demek zorunda kalıyorlardı. Biz DKÖ'lere, sendikalara, odalara, partilere, kendine solcu-yuz, emekten yanayız, zulme karşıyız diyenlere sürekli gidip anlattık. Destek vermelerini istedik. Sıfatlarınıza uygun olarak bizim yanımızda olmanız lazım dedik. İşte "yönetim kurulu karar verecek" gibi gerekçeler öne sürüp oyalama taktiğine gittiler. Direkt karşı da çıkmıyorlardı ama çok meşru ve haklı eylemimize ilgi de göstermiyorlardı. İşte o gelenler de, bu kurumların içindeki duyarlı insanlardı.

Halktan insanlar da gelip sohbet ediyor, kendi sorunlarını anlatıyorlar, bizi de dinliyorlardı. Orada yağmurda, çamurda soğukta kaldık ama halkın bu desteği bizim iki aydır orada kalmamızı sağladı. Fakat DKÖ'ler çok duyarsız kaldılar. Sosyalist basın da geliyordu. Onlara, "hadi burjuva basın yazmıyor siz niye yazmıyorsunuz" dedik. Sustular.

Sansür en tepeden

BÜLENT SOLGUN: Onuncu günden sonra basını yanımıza yaklaştırmadılar. Bir basın açıklamasında gazetecilerle neden gelmediklerini konuşuyorduk. Gazeteci, editörlerinin kendilerini fırçaladığını, neden gittiniz dediğini anlattı. Editör de üstünden fırça yiyormuş. Sansür en tepeden yani. Bir telefon numarası bıraktilar, saldırırlarsa arayın biz yetişiriz dediler. Sadece bize saldırı olunca yazan gazetecilik olur mu?

Polisin tavrı, bizim meşru ve kararlı tutumumuzla birlikte yirminci günlerden sonra değişti. Artık çok fazla müdahaleci olmuyorlardı.

Kitle örgütlerinin yaklaşımları ise çok geriydi. İnsanlıklarını dahi yitirmişler diyebilirim. SES'e ben üç defa gittim. Üçüncüsünden sonra vazgeçtik, 13 gün oldu Şahin amcamız 73 yaşında, Mehmet Amca 57 yaşında, diğerleri 50'nin üzerinde, en azından gelip tansiyonunu ölçün dedik, rahatsız arkadaş için ilaç istedik, geleceğiz dediler, gelmediler. İHD'ye gittim, 20. günlere kadar gelen olmadı. Sadece inşaat mühendisleri 7-8 kişi geldiler.

Halkın tavrı kitle örgütlerinden çok çok iyiydi. Özellikle mitingin olduğu gün, mitinge katılmayıp bizimle oturanlar oldu. ÖDP geliyor mu diye soran oldu, gelmediklerini söyledik. Tüm kitle örgütleri, sendikalar gelip orada bir ziyaret yapsa ne kaybederler, merak ediyorum. Zalimler karşısında sesimiz daha güçlü çıkar.

AKP daha kaçının ölmesini bekliyor?

NİYAZİ AĞIRMAN: Polis 24 saat boyunca en az iki çevik kuvvet otobüsü, beş altı sivil araçla bekliyor. Oradan geçen insanların bizimle diyalog kurmalarını engellemeye çalışıyorlardı. Yanımıza gelip oturan insanlara, “siz onlardan mısınız?” diye soruyor, “hayır” diyenleri, karşıya oturun diye kaldırıyorlardı. Müdahale edince polis, “sayınız kalabalık görünüyor” dedi. Kafaya bak! Yine de insanların bizimle konuşmasını engelleyemediler. Dinleyenler takdir ediyor, bir daha geliyorlar, hatta yardımda bulunuyorlardı. Kimisi de polis korkusundan gelemiyor, yanımızdan geçerken selam verip, yüreğimiz sizinle birlikte diyorlardı.

DKÖ'leri, sendikaları, partileri gezen gruptaydım. CHP'de yalnızca tatlı dil var. Çok söz verip hiçbir şey yapmadılar. Bir tek Yüksel Çorbacıoğlu geldi. Eğitim-Sen'e gittik, başkana TAYAD'lı olduğumuzu, görüşmek istediğimizi söyledik. Bize, “her şeyin bir racunu var, randevu alma gibi bir şey var. Her gelenle görüşmek zorunda mıyım? Bu ülkede hırsız var, arsız var” dedi. Bir öğretmene yakışacak tavrı değildi.

Başka sendikaları da gezdik. Çok iyi karşılayanlar da oldu, desteklediklerini, bizimle beraber olduklarını söylediler. Birey olarak yanımıza da geldiler. Ama kurum olarak tanık olmadım. 60 gündür açlık grevi sürüyor. Tecritin kaldırılması, ölümlerin durdurulması için oradayız. AKP daha kaç insanın ölmesini bekliyor?

Tecriti kaldırın gidelim

FERİDUN OSMANAĞAOĞLU: Arkadaşlar hep anlattı. Ben yaşadığım bir örneği anlatayım.

Sabah kalkıp önlüğümü takıp oturmaya başladım. Gazeteyi okurken başımda üç genç kız durdu ve “tecrit nedir, bize anlatır mısın?” dediler. Tecritin toplumdan soyutlama olduğunu söyleyip örnek verdim. Dört kişiyiz sizinle birlikte. Konuşuyoruz, paylaşıyoruz. Üçünüz gittiğinizde ben tek başıma kaldığımda işte beni tecrit ettiniz. Sonra F tiplerini anlattım. Evlerine gittiklerinde karar alıyorlar: bunlar her türlü zorluklara karşı bu yaşta direniyorlarsa bizlerin de yanlarında olmamız gerekir. Ve bu arkadaşlar her gün oraya geldiler.

Kimseyi yanımıza yaklaştırmasalar dahi, oradan geçen binlerce insanın kafasında soru işaretleri bırakıyor; kim bunlar, önlüklerinde yazan ne anlama geliyor ve bunu evlerine taşıyorlar. Gün geçtikçe ziyaret eden ve bizimle beraber oturmaya gelen insanlar çoğaldı. Kurumlar arasında Ankara Gençlik Derneği çok destek oldu, teşekkürlerimi ifade etmek istiyorum.

Polisler bizleri sürekli olarak provake etmeye çalıştı. Disiplinli ve eylemimizin meşruluğuna uygun davrandık. Ankara'daki platformdan 60-70 kişi gelmişti. Konuşma esnasında, polisler arabalarının gazına durdukları yerde gürlütle basıp rahatsız etmeye çalıştı. Bizimle canlı yayın yapan radyoyu tehdit ettiler. Böyle basit, ucuz oyunlardan medet umuyorlar. Şeflerinden biri bizlere, “buraya ölü şehiri canlandırmaya mı geldiniz” demişti. Biz de çadır iznini verene kadar orada öyle devam edeceğimizi söyledik, tecriti kaldırın gidelim dedik.

Sayı 86

9

16 Kasım
2003

TAYAD'ın Ekim Ayı Raporunda AKP'nin Hapishaneleri: TECRİT, İŞKENCE, KEYFİLİK, HASTALIK, SAVUNMA HAKKINA SALDIRI...

TAYAD, ekim ayı hapishaneler raporunu açıkladı. Rapor, F tipleri ve diğer hapishanelerde yaşanan hak ihlallerini, ‘Sağlık sorunları ve tedavilerin engellenmesi’, ‘Haberleşme, iletişim ve yayın alma önündeki engeller’, ‘Dayak, işkence, baskı..’, ‘Tutuklu ailelerine yönelik baskı ve keyfi uygulamalar’, ‘Savunma hakkının engellenmesi’ ve ‘Diğer hak gaspları ve keyfi uygulamalar’ başlıklarında topluyor. Her bir bölümde değişik hapishanelerden çok sayıda örneğin yer aldığı raporun girişinde, 20 Ekim’de 10. ekiple- rin ölüm orucuna başladığını dile getiren TAYAD, yüzlerce tutuklunun da 10 günlük destek açlık grevi yaptığını, ancak bunların basın tarafından sansürlendiğini belirtti. Sansür politikasının tec-

ritin sürdürülmesindeki rolüne değinen TAYAD, aynı sansürün ailelerin Ankara’da sürdürdüğü açlık grevine karşı da uygulandığını belirttiler.

“Rapor yaşananların ancak küçük bir kısmıdır. Ne yazık ki hapishanelerden bilgi almak oldukça güç. Faks, mektuplar, telgraflar tutukluların eline ulaşmıyor, onların dışarıya gönderdikleri karşı tarafın eline geçmiyor. Hapishanelerde değişen bir şey yok; Tecrit sürüyor... İşkence ve baskılar sürüyor... İntiharlar sürüyor... Hasta tutuklular tedavi ettirilmeyerek adeta sessiz, sedasız öldürülmek isteniyor...” şeklindeki ifadelerle yaşananları özetleyen TAYAD’lılar, halen hapishanelerdeki en önemli sorunun TECRİT olduğunu belirttiler ve “tecrite karşı çıkmak her insanın görevidir” dediler.

HÜCRELERDEN

emperyalizmin
ve oligarşinin
hücrelerine
karşı direnişte

4. yıl

Satılmış Beyin!

Sayı 86

10

16 Kasım
2003

F tipi hapisanelerde tecritin kaldırılması için Adalet Bakanlığı'na dilekçe veren aileler geçen hafta Adalet Bakanlığı Ceza ve Tevkifevleri Müdürlüğü imzasıyla resmi bir yazı aldılar.

Daha yazının ilk paragrafında şöyle diyor Tecrit Bakanlığı: "Dilekçenizde F tipi cezaevlerinde tecrit uygulandığını iddia ederek, bunun kaldırılmasını talep etmektedir."

Gerek kendiliğinden, gerek davet üzerine F tipi kapalı cezaevlerinde incelemelerde bulunan Avrupa İşkenceyi Önleme Komitesi ile Avrupa Parlamentosu Heyeti'nin kamuoyuna açıklanan raporlarında, F tipi cezaevlerindeki hapsedilme koşullarının Avrupa standartlarına uygun olduğunu... belirtmişlerdir."

Bu cevapta gördüğünüz bir işbirlikçinin satılmış beynidir. Cemil Çiçek'in emperyalizme satılmış beynini görüyorsunuz bu satırlarda.

Bakanlığın yazısının devamında daha çok bilinen, dört yıldır tekrarlana tekrarlana sakız olmuş demagojiler var, biraz da öylesine sıralanmış; belli ki, Adalet Bakanlığı'nın en sağlam kanıtı Avrupa standartları, en güvenilir tanığı Avrupa. Bir de BM'ye başvuruyor devamında:

"F tipi kapalı cezaevleri; BM "Maksimum Cezaevi Kuralları" ve Avrupa Konseyi Bakanlar Komitesi'nin "Avrupa Cezaevi Kuralları" ve ulusal yasalara uygun olarak hazırlanmıştır."

Sen AB'nin memuru musun? Kendi beynin,

Ölüm Orucu Sürüyor!

Gültekin Koç Ölüm Orucu Ekibi (10. Ekip) direnişçileri, alınlarında kızıl bantları, yüreklerinde inançları, beyinlerinde halka, devrime karşı sorumluluklarıyla 4. direniş yılında yürüyüşü sürdürüyorlar.

Selami Kurnaz, Vedat Düşküner (Tekirdağ F tipi)
Muharrem Karademir (Kandıra F tipi)

Hüseyin Çukurluöz, Bekir Baturu (Sincan F Tipi)

Selma Kubat (Bakırköy Kadın ve Çocuk Tutukevi)

Raziye Karabulut (Kütahya Kapalı Hapishanesi)

Günay Öğrener (Uşak Hapishanesi)

kendi kültürün, koşulların, hukukun yok mu?

Evet, Avrupa'da tecrit var. Bu seni niye doğrulamış oluyor? Avrupa, F tiplerini onaylayınca göbek atıp bunu tüm dünyaya duyuruyorsunuz da, Kıbrıs konusunda niye AB'nin kararını beğenmeyip hop oturup hop kalkıyorsunuz? İşinize gelince BM kurallarını katliamınızı meşrulaştırmak için tanık gösterirsiniz; ama BM kararlarına uymayıp Kıbrıs'ta işgalciliği sürdürdüğünüz için onyıllardır BM Güvenlik Konseyi'ne alınmadığınızı gizlersiniz.

"F tipleri Avrupa'nındır". Bunu biz çok önce söyledik. Siz o zaman "devletimizin politikası", "hükümetimizin kararı" diyor, "hapishaneler Türkiye'nin en önemli sorunudur" diye sayıklıyordunuz. Hayır, Türkiye'nin değil, emperyalizmin sorunuydu devrimciler. Siz onlar adına katlettiniz, ülkemizi emperyalistlerin talanına uygun hale getirip bize de kırıntılar düşer hesabı yaptınız. Yani tam uşakça davranınız.

Zavallısınız, işbirlikçilik kişiliğinizi, beyninizi yok etmiş; kendinizi onlara beğendirmeye acizliği içinde çırpınıyorsunuz. Sizin ne kişiliğiniz, ne politikanız, ne "ulusal kararlarınız" olabilir ki?

O kadar utanmazsınız ki, 107 ölümün karşısında hala "Devletimiz... hiçbir zaman ölen ölsün mantığıyla hareket etmemiştir." diyebiliyorsunuz.

DHKP-C tutsaklarının dışındakilerin direnişi bırakmasını kullanıp "Bu görüşler... hükümlü ve tutuklular ile ailelerinin çoğunluğu tarafından paylaşılmaya rağmen, küçük bir kesim tarafından kabul edilmemiştir." diyerek neyi kanıtlamış oluyorsunuz?

Biz, sizler gibi güçlü karşısında boyun eğen

değil, doğruları, düşüncelerimizi her koşulda savunan bir kültürü temsil ediyoruz. Doğru, 8,5 milyar dolar için halkın evlatlarını gözünü bile kırpmadan ateşin içine atan, lanetlenmiş bir imparatorluğun işgal ortaklığını kabul eden bir işbirliğinin o grubun direnişini anlaması mümkün değildir. Cemil Çiçek gibiler, mertçe, inançlarıyla, bedel ödemeyi göze alarak mücadeleyi de bilmezler; onlar ancak Susurluk yöntemlerini bilir; komploculukla, alçakça saldırır, katleder ve çıkarları için her şeylerini satarlar.

İSLAMCILARI!

Hala AKP'den hak ve özgürlük bekleyenler için bu cevap çok öğreticidir. Yarın Avrupa Parlamentosu, "türban yasağı Avrupa standartlarına uygundur" dediğinde (ki hiç de uzak bir ihtimal değildir, çıkarları gerektirdiğinde diyeceğinden kimsenin kuşkusuz olmasın) Avrupa standartlarının savunucusu AKP için hiçbir sorun kalmayacaktır. Tecrite karşı direnen tutsakların ailelerine gönderilen mektupların ilk paragrafı, türban yasağından dolayı mağdur olanların ailelerine de gönderilecektir. Safınızı buna göre belirleyin.

"HAK VE ADALET KAPISI" MI, ZULÜM VE YALAN KAPISI MI?

Tecrit Bakanı Cemil Çiçek, Uzan Holding'in patronlarından Cem Uzan'la görüştü geçtiğimiz günlerde. Gazetecilerin "neden görüştüğü" sorusu karşısında, hangi ekonomik, siyasi pazarlıkları yaptıklarını açıklamayarak demagojiye başvurdu. Çiçek, gazetecilere cevabında şöyle diyor: "Bizim kapımız adalet, hak kapısıdır. Tüm arkadaşlar da bilirler. Biz görüşmek isteyen herkesle görüşürüz. Ölüm orucundaki mahkumla da, örgüt üyesiyle de, onların aileleriyle de görüştük. Geleni geri çevirmeyiz."

Her kelimesi yalan!

Geleni geri çevirmedikleri bir yalan. Ama kapılarının "hak ve adalet" kapısı olduğu daha büyük bir yalan.

Kendi partisinin milletvekili bile "yargıya güvenmediğini", "yargının siyasileştiğini" söylüyorken, bu ülkenin en üst yargı temsilcileri, yargının bağımsız olmadığını adeta nakarat halinde söyleyip duruyorken, bu ülkenin hakimleri "vicdanla cüzdan arasında sıkışıp kaldıklarını" söylerken, davalarda yüzlerce dosya ortadan kaybolurken, Susurlukçu Çiçek, başında bulunduğu bakanlığın "hak ve adalet kapısı" olduğu masalını anlatıyor...

Sayı 86

11

16 Kasım
2003

'İşgale ve Tecrite Son' Gecesi

Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği'nin düzenlediği "İşgal ve Tecrite Son" isimli gece 9 Kasım günü İstanbul La Bella Düğün Salonu'nda yapıldı. Bilgesu Erenus'un söylediği şarkılarla başlayan program, Mehmet Özer'in şiirleriyle birlikte yapılan dia gösterimiyle devam etti. İbrahim Karaca ve Ruhan Mavruk'un şiirleriyle katıldığı gecede Zeynel Aba ve MKM sanatçıları türkülerıyla yer aldı.

Amerikan işgali ve tecritle ilgili olarak, Temel Haklar Yönetim Kurulu Üyesi Mehmet Göçebe, Şadi Özpolat ve Ahmet Kulaksız'ın konuşmalar yaptığı etkinlik, Grup Yorum'un türkülerıyla halaylar çekilerek bitirildi. 750 kişinin katıldığı etkinlikte, tecriti ve işgali protesto sesleri hiç susmadı.

"Direnişçilerin Yanındayız"

Antakya tutsak aileleri, ölüm orucu direnişçilerine, "yanınızdayız" demek için mektup attılar. Aileler adına bir açıklama yapan Canan Yabancı, "Tecrit ve ölüm orucu sürüyor. Sonuna kadar onların seslerini duyuracağımızı haykırıyoruz" dedi.

Adana'da postahane önünde toplanan Dayanışma-Der'liler, önce basına tecriti protesto eden bir açıklama yaptı. ESP, Devrimci Demokrasi, ÇKM ve İHD'nin destek verdiği eylemde, açıklamanın ardından mektuplar, direnişteki tutsaklara gönderildi.

Hapishane Önünde Eylem

Adana, Mersin ve Hatay TAYAD'lılar, Adana Kürkçüler Hapishanesi önünde tecriti protesto ettiler.

TAYAD'lılar "Tecrite ve İşgal Ortaklığına Son" pankartı açarak bir eylem yaptı. Eyleme jandarma ve polis engel olmak isterken, aileler kararlı davranarak, tüm halk üzerindeki tecrite dikkat çeken açıklamalarını okudular. Eylemde, "Tecriti Kaldırın Ölümleri Durdurun, Öldüren Meclis İstemiyoruz." sloganları atıldı.

DEVRİMCİLERE 'SAVUNMA HAKKI' GEREKMEZ !

Yargıtay 4. Ceza Dairesi Başkanı'nın, Hatice Hasdemir isimli türbanlı bir "sanığı" mahkeme salonundan çıkarması, 'türban sorunu' ve 'savunma hakkı' tartışmalarını gündeme getirdi.

Devrimcilerin 'Savunma Hakkı'nı Yok Eden AKP, 'Savunma Hakkı'ndan Söz Edemez

AKP ve sözcüsü islamcı basın ve bazı hukukçular savunma hakkı ihlali konusunda feryat ediyorlar. Evet haklılar! Ama AKP iktidarının savunduğu, savunma hakkı değildir. O, oligarşi içi iktidar kavgasında kendine malzeme bulmuştur.

Savunma hakkına saldırı ilk kez gündeme gelmiyor? Devrimcilerin bütün hak ve özgürlükleri gibi, savunma hakkı da, sistematik olarak, bir devlet politikası olarak gasbediliyor. Son bir yıldır bu politikanın uygulayıcısı ise AKP'dir.

Devrimcilerin savunma hakkı hiçbir hukuki temeli olmadan yok edilirken, aynı kesimlerin sesini duyan yoktur! Devrimcilerin katledilmesini, haklarının gasbedilmesini mübah görürler.

F Tiplerinde, DGM'lerde 'Savunma Hakkı'na Saldırının Sınırı Yoktur

F tipi hapishanelerindeki tecrit politikası çok yönlüdür. Yaşamdan tümünden soyutlamayı, böylece yalnızlığa mahkum edilen kişinin düşüncelerini zorla değiştirmeyi hedefler. Tam bir yıldır düşüncüyü zorla, tecrit işkencesiyle değiştirmeye çalışıyor AKP iktidarı. Savunma hakkına yönelik saldırılar da, tecritin bir ayağıdır.

Sorumlu hukukçular defalarca, F tiplerinde ve devamında DGM'lerde savunma hakkının nasıl bir keyfilik içinde yok edildiğini örneklerle açıkladılar. İşte bu örneklerden birkaçı:

- ◆ "F tiplerine girişteki duyarlı cihazlar, kol saatinden kemer tokasına, iç çamaşırlarında bulunan en küçük metal parçalarına kadar duyarlı hale getirildiklerinden, avukatlar elle aramayı kabul etme ya da cezaevine girme durumu ile karşı karşıya bırakılmaktadırlar.
- ◆ Avukatların yanlarında getirdikleri savunma ve dava evrakları, idare tarafından alınarak avukatın bulunmadığı bir ortamda incelenmektedir.
- ◆ Tutuklu ve hükümlünün avukatı ile görüşmeye gelirken, yanında kağıt kalem bulundurulması, savunmaya ilişkin notlar alması yasaktır.
- ◆ Bir davadan dolayı hükümlü olanların, diğer davaları, disiplin soruşturmaları ve avukata danışma ihtiyaç-

ları nedeniyle avukat tutmaları ve dava sırasındaki avukatları ile vekalet ilişkisi herhangi bir nedenle sona ermemiş olmasına rağmen görüş-

mesi engellenmekte, vasilik mevzuatı kasıtlı biçimde aleyhe yorumlanarak avukat hakkı vasi iznine bağlanmaktadır.

- ◆ Avukatların girişlerindeki işlemler uzatılarak görüşme saatleri fiilen kısaltılmaktadır.
- ◆ Hücre aramalarında savunma belgelerine 'inceleyecegiz' denilerek el konulmaktadır.
- ◆ DGM'lerdeki duruşmalara gidişlerde, savunma belgelerine, dilekçelere, hukukla hiçbir ilgisi olmayan, bir jandarma komutanı tarafından el konulup denetlenmektedir."

Savunma hakkından söz edenler; bunlar savunma hakkına saldırı değil mi?

Devrimci tutsaklar, işte tüm bu saldırılardan dolayı, aylardır mahkemelere çıplak ayaklarla gelip gidiyorlar, savunma hakkına saldırıyı protesto ediyorlar. İslamcılar, ya da hukukçuların gündeminde değildir bunlar. Devrimcilerin savunma hakkı kutsal değil mi?

AKP Ne Mağdur, Ne Mağdurdan Yanadır

İnançlı kesimleri aldatmaya çalışan AKP, türban konusunda ne mağdurdur, ne de mağdurlardan yanadır. Böyle göstermek istiyor. Böylece, halka yönelik uyguladığı zulmü perdelemek istiyor. Hapishanelerde 107 ölüm, yüzlerce sakat insanı yaratan tecriti uygulamaya devam ettiğini; meydanlarda hak arayanların üzerine panzerleri saldırdığını; işkenceyi sürdürüp, işkencecileri aklamaya devam ettiğini gizlemek istiyor. Emekçilerin hak ve özgürlüklerine yönelik saldırılarını gizlemek istiyor.

AKP, bir yıldır faşizmin zulmünü uyguluyor. Bu nedenle mağdur değil, zulmedendir. Bu nedenle mağdurdan, mazlumdan yana olamazlar.

AKP Hak ve Özgürlükleri, Demokrasiyi, Hukuku Bilmez

AKP ikiyüzlüdür, riyakardır. Hak ve özgürlükleri savunduğu yalandır. Ne oligarşik devletin "laiklik" savunuculuğu, ne de AKP'nin hak ve özgürlük savunuculuğu kimseyi aldatmasın. Oligarşi onyıllardır islamcılar, devrimcilere karşı kullanmış, tatarlarla kolkola muhalif güçlere karşı savaşmıştır. AKP iktidarı ve "laiklik" demagogisi etrafında onunla çatışanlar, devrimcilerin savunma hakkının yok edilmesinde yan yanadırlar. F tiplerinde, DGM'lerde bu çerçevede uygulanan politikanın sahibidirler. AKP islamcılığı, türban sorununun çözümü konu-

sunda da gerçekte yaptığı bir şey yoktur.

Demokrasinin, hak ve özgürlükler mücadelesi- nin zerresinden habersizdir AKP. Tüm kesimlere yönelik düşmanlığı, haklarını ve özgürlüklerini polis zoruyla gasbetmesi, demagojiyle yok sayması her gün yaşanan olaylardandır. Açıkça, 1960'larda "Kanlı Pazar"ları yaratan anti-komünistlikle sola dair ne varsa, ona düşmanlığın temsilciliğini yapıyor.

Demokrasiden, hak ve özgürlüklerden, insan haklarından anlamaz, yoktur böyle bir kültürü, geleceği ve mücadelesi. Onun haktan hukuktan anladığı ekonomik olarak da, siyasi olarak da halkın "ihسان" edilenle yetinmesidir. İhsan eden de elbette AKP olmalıdır. AKP'nin ihسان ettiğiyle yetinmeyenleri ise polis copu, Tayyip'in saldırıları, demagojiler, 'terörist' suçlamaları, işkenceler, F tipleri

beklemektedir.

AKP'yi oluşturan düşüncenin geçmişi, onun hak ve özgürlükten, demokrasiden ne anladığını da anlatır; Onlar halka karşı, oligarşinin saflarında siyasi ve vurucu güç olarak savaşa katılanlardır. Halkın hak ve özgürlükleri için, bağımsızlık için sokağa çıktığı her dönemde, faşist MHP kadar, bu gelenek de karşısına dikilmiştir.

Türbanlısı, türbansız, hak ve özgürlükleri gasbedilen, zulme ve haksızlığa uğrayan tüm kesimler; Haklarımızı ancak direnerek, birlik olarak, oligarşiye ve onun iktidarı AKP'ye karşı mücadele ederek kazanabiliriz.

Haklar ve Özgürlükler Cephesi

'Kamusal Alan' Kılıfıyla Faşizm Meşrulaştırılmaz

Sezer'in, 29 Ekim resepsiyonuna eşi türbanlı olan milletvekillerini çağırılmamasıyla yaşanan "resepsiyon krizi"ni şimdi de Yargıtay'daki bir davada, türbanlı bir sanığın salon dışına çıkarılması izledi.

Müzmin "türban krizi"nin bu yeni safhasındaki gerekçe ile, Çankaya'daki gerekçe aynı; "kamusal alan". Cumhurbaşkanlığı köşkü de, duruşma salonu da "kamusal alan"dı. Oligarşi türban sorununda içine düştüğü açmazı çözemekte, çözümsüzlük komediye dönüşmektedir.

"Kamusal alan" kılıfı, faşizmin hayatın her alanına "çeki düzen verme" politikasının devamıdır. Yasakçılık, kendisi gibi düşünmeyen herkesi düşman gören, tecrit eden anlayışının türban karşısındaki kavramıdır "kamusal alan". Oligarşinin "kutsal devlet"inin ifadesidir. "Kutsal devlet" dedikleri ise, bir avuç işbirlikçi tekelin, toprak ağalarının, rantçıların, tefeci tüccarın, askeri ve sivil bürokrasinin devletidir. Devlet, bu tür demagojilerle kutsallaştırıldığı oranda, halkın hak ve özgürlükler mücadelesi, iktidar mücadelesi karşısında her türlü terör, baskı, zulüm de meşrulaşmış olacaktır.

"Kamusal alan" kavramını, keyfe göre daraltıp genişletebilir, lastik gibi oynayabilirsiniz. Aynen haklar ve özgürlüklerin "huzur, genel asayiş, halkın sağlığı..." gibi her duruma uyarlanabilir gerekçelerle gasbedilmesi örneğinde olduğu gibi, oligarşinin her yere uygulayabileceği kadar muğlak bir kavramdır.

Yargıtay'daki kararı destekleyen Yargıtay Başkanı Eraslan Özkaya'nın, "Özgürlüklerin sınırı, kamu düzenidir. Kişinin hak ve özgürlükleri, devlet düzenini ortadan kaldıracak boyutta ola-

maz." sözlerini alalım. Çok iyi bilinir, en küçük bir gösteri, hatta depremzedelerin ev talebi bile oligarşinin bürokrasisi, polisi, MİT'i, iktidarı tarafından "kamu düzeni"ni sarsıcı bulunabilir. Duvar yazılarından, "savaşa hayır" demenin bu kapsamda ele alındığı bir ülkedir Türkiye. Faşizmin "devlet düzeni" pamuk ipliğiyle tutturulmuştur, halkın her türlü muhalefetinden sarsıntı geçirir, her hak talebinde, her protesto eyleminde zangır zangır titrer.

Faşizmin terörünün demagojileridir bunlar. Türbana yasağa son verilmelidir.

MGK, türban üzerinden, "rejimi koruma" adına, kendi iktidarını korumaya çalışmakta, AKP de, hiçbir talebini yerine getiremediği islamcı kesimi bu tartışmalar ekseninde oyalamayı sürdürmektedir. Her iki kesimin sorunu da iktidar kavgasıdır. Genelkurmay ile AKP arasındaki iktidar kavgasında türban sadece bir araçtır.

Riyakar AKP, islamcılarının hak ve özgürlüklerini de savunamaz. Onların hak ve özgürlüklerini de biz savunuruz. O, sadece Amerika'nın, işbirlikçi tekellerin ve tarikat holdinglerinin haklarını savunur, onların iktidarını temsil eder.

Sayı 86

13

16 Kasım
2003

Kızılay Direnişi, Gençliğin Yılmayacağını İlanıdır

Gençliğin 6 Kasım eylemlerinde kuşkusuz Kızılay direnişi çeşitli yönleriyle önemli bir yer tutmuştur. Eylem kitlesellik, örgütlü güçlerin dışında genç öğrenci kitlesini katmak-taki yetersizlik-

leri yanıyla elbette değerlendirilmeli, gençlik örgütlenmeleri buradan derslerini çıkarmalıdır. Yine ders çıkarılması ve özeleştirisinin yapılması gereken bir başka nokta, eyleme katılan tüm gençlik gruplarının üzerinde hemfikir olduğu, Koordinasyoncuların, sorumsuz, birliği dağıtıcı, eylemi sabote edici tavrıdır. Ayrı bir yazıda ele aldığımız için burada detayına girmiyoruz.

Ancak tüm bunların ötesinde, asıl belirleyici olan, irade dışı gelişmiş de olsa, yaşanan polis saldırısına karşı gençliğin kararlı ve saatlerce süren direnişidir.

Gençlik Dernekleri Federasyonu, Gençliğin Dinamizmini ve Kararlılığını Kızılay'a Taşdı

Gençlik Dernekleri Federasyonu girişimi, 3 kez saldırıya uğrayıp, gözaltına alındığı, işkencelerden geçirildiği Ankara yürüyüşü konusundaki kararlılığını, 6 Kasım günü Kızılay'ın ara sokaklarına taşıdı. 350 kişilik kitlesiyle, kızıl-bayrakları ile, eylemdeki en kitlesel grup olan Gençlik Dernekleri Federasyonu, atılan gaz bombalarına aldırmadan, taşlarla, sopalarla, ne buldularsa direnerek, çeşitli noktalardan Kızılay'a girmeye çalıştılar.

Dev-Gençliler, Kızılay'a girişin her zorlandığı noktada trafiği durdurup, gençliğin susturulmak istenen sesini haykırırken, gençlik üzerinde terör estirmek isteyen polis de öfkeden nasibini alıyordu. Çankaya Emniyet'ine sığınıp havaya silah sıkanlar, gençliği terörize etmek isteyenlerdir. AKP iktidarının demokratik bir eyleme saldırısına karşı direnmek meşru ve haktır. Gençlik Dernekleri Federasyonu ve diğer gençlik grup-

ları bu haklarını kullandılar Ankara'da.

Gençlik, dinamizmi, kararlılığı ve yurtseverlik duyguları yok edilmek istenenlerin başında geliyordu. 12 Eylül cuntasından bu yana sistematik şekilde buna yönelik politikalar yaşama geçirildi. Her şey, apolitik bir gençlik yaratmak içindi. Bu olmuyorsa, mücadelede kararlılığı, meşru direnme hakkı bilinci köretilmiş, sivil toplumcu eylem anlayışına mahkum edilmiş bir gençlik olmalıydı.

6 Kasım bu yanıyla da, başaramadıklarının göstergesi oldu. Genel gençlik kitlesi açısından sonuç aldıkları açıktır. Ama devrimci gençliğin dinamiğini reformist eylem anlayışıyla öldürmediler. Bu dinamizm, genel gençlik kitlesinin içinde bulunduğu durumu değiştirecek en büyük güçtür. Kızılay'a çıkışa en fazla yaklaşan bu 6 Kasım'da gösterilen kararlılık, disiplin, coşku, üniversitelerde örgütlenmeye taşınmalıdır.

Gençlik Dernekleri Federasyonu, Gençliğin Mücadele Mevzisi

Gençlik Dernekleri Federasyonu, girişim aşamasında katıldığı ilk eylemde, gençliğin dinamizmini, coşkusunu, kararlılığını temsil edecek olan güç olduğunu açık olarak göstermiştir. 30'a yakın kentte kurulan ve kurulma aşamasında olan Gençlik Dernekleri, federasyonlaşmasıyla birlikte, öğrenci gençliğin akademik, demokratik taleplerini dile getirip mücadelesini vereceği; ülkesinin ve halkının sorunlarına duyarlı, bağımsız ve demokratik bir Türkiye mücadelesine gençlik cephesinden katılacağı mevzidir. Devrimci Gençlik, mevzisini büyütecek, geliştirecek, üniversiteleri oligarşi içi çatışmalarla değil, gençliğin talepleri ve mücadelesi ile tartışılır hale getirecektir.

YÖK Protestoları

İZMİR: Aralarında Gençlik Derneği'nin de bulunduğu, İzmir gençliği, 8 Kasım günü YÖK'ü protesto etmek için Konak'ta biraraya geldi. **"Yaşasın Özerk Demokratik Üniversite Mücadelemiz"** ortak pankartının açıldığı eylemde, "YÖK'e ve tasarıya geçit yok", "YÖK'e Tecrite İşgal Ortaklığına Son", "Tecriti Kaldırın Ölümünü Durdurun", "Yaşasın Ölüm Orucu Direnişimiz" ve "Mahir Hüseyin Ulaş Kurtuluşa Kadar Savaş" sloganları atıldı. Konak Sümerbank önüne kadar yürüyen ve sayıları 1500'ü bulan kitlenin önü polis tarafından kurulan barikatlarla kesildi. Bekleşi sırasında hep birlikte "Gündoğdu Marşı"nı söyleyen kitleye, aynı saatlerde eylem yapan Eğitim-Sen üyeleri de katıldı. YÖK'e karşı mücadelenin birlikteliği alanında sağlanırken, yapılan açıklamada, "Özerk-demokratik üniversite, parasız, bilimsel, anadilde eğitim istiyoruz." denildi. Daha sonra AKP il binasına yürüyen YÖK ve İşgal Karşıtı Öğrenci Platformu, burada yaptığı açıklamanın ardından kitle dağılmaya başladığı anda, Öcalan lehine sloganlar atan bir grup molotoflu eylem yaptı. Gruptan 12 kişi gözaltına alındı.

KAYSERİ: YÖK'ü protesto eden "İşgal ve YÖK Karşıtı Platform Hunat Meydanı'nda basın açıklaması yapmak istedi. Polisin saldırısına karşı, "YÖK'e Hayır" sloganı atan göstericilerden 20 kişi gözaltına alındı. Kayseri Gençlik Derneği Girişimi, Özgür Gençlik ve Emek Gençliği'nden oluşan Platform üyesi öğrenciler aynı gün çıkarıldıkları savcılıktan serbest bırakılırken, öğrenciler 11 Kasım günü düzenledikleri basın toplantısıyla, oligarşinin baskılarını protesto ettiler.

ANKARA: Özgür Eğitim Platformu'nun 8 Kasım'da Abdi İpekçi Parkı'nda düzenlediği eylemde YÖK protesto edildi. Toros Sokak'tan yürüyüşle başlayan eylem, parkta yapılan konuşmalarla sürdü. Burada, direnişteki TAYAD'lılardan Yusuf Kenan Dinçer de bir konuşma yaptı. Dinçer, "gençlik alanlarda, kampüslerde direniyor. Bizlerse 4. yılına giren ölüm oruçlarını, tecrit işkencesini anlatmak için şehitler veriyor, bedel ödüyoruz. Hiçbir şey bizi taleplerimizden vazgeçiremez, direneceğiz; biz kazanacağız!" dedi.

MALATYA: Eğitim-Sen binasında düzenlenen panelde YÖK tartışıldı. Panelist Yrd. Doç. Yüksel Çırak "YÖK veya YEK kesinlikle bilimsel kaygılarla kurulmamıştır." şeklinde konuştu.

AKP, Ahlak Eğitimi Amerika'dan Alıyor

Gençliğe saldıranlar bunlar değil mi!
Dokunulmazlık zırhı arkasına yolsuzluklarını gizleyen bunlar değil mi!
Müslümanlıktan söz eden bunlar değil mi!

Gençliğe ve halkın hak arayan tüm kesimleri ne karşı polisiyle, medyasıyla, yalan ve demagojileri ile saldıran AKP iktidarını, Amerikalı uzmanların eğittiği ortaya çıktı.

Geçtiğimiz hafta İstanbul il binasında parti yöneticilerine "siyasi etik" (siyasi ahlak) dersi veren, David J. Apol'un, Amerikan hükümeti ve Irak'ı işgal planını hazırlayan Ulusal Güvenlik Konseyi için de "etik" programlarını hazırlayan ve yürüten uzman olduğu anlaşıldı.

İslamcılara, muhafazakarlara bakın; Amerika'nın ahlakıyla eğitenler, onun ahlakını yaşarlar. Kapitalizmin ahlakının bataklık olduğunu anlatmaya ise sanırız gerek yoktur. AKP'nin hocası Apol'un, uzman olduğu alanlar da tam AKP'ye göre; "çıkar çatışmaları, finansal ifşaatlar, hediyeler ve kamu görevi sonrası ilişkiler."

Yargı Sadece AKP İçin Mi Siyasal?

Milletvekili dokunulmazlıklarını görecek komisyonu bir yıldır toplamayan, AKP'li Başkan Burhan Kuzu'nun, Melih Aşık'ın, "AKP dokunulmazlıkların sınırlandırılmasından korkuyor gibi bir görüntü var, ne dersiniz?" sorusuna cevabı şu:

"Yargıya güveni yok. Yargı siyasallaştı, diye olsa gerek." (12 Kasım Milliyet)

Peki yargı sadece hırsız AKP'liler için mi siyasallaştı. Aynı siyasal yargı bu ülkede on yıllardır devrimcilere siyasi kararlarla cezalar veriyor. Ama ne önemi var riyakar islamcı için; onlar komünist, onlara adalet gerekmez. Ülkeyi bu kafalar yönetiyor, F tiplerinde bunlar katlediyor.

Gençlik 17 Ekim'i Selamladı

Ekim Devrimi, yıldönümünde, Buca Eğitim'de düzenlenen etkinlikle selamlandı. Gençlik Derneği ve çeşitli gençlik örgütlenmelerinin düzenlediği etkinlikte **"Ekim Devrimi'nin 86. Yıldönümünde Bitmedi Daha Sürüyor O Kavgı"** yazılı pankartın yanı sıra, "Ekim Devrimi'ni Direnişlerle Selamlıyoruz", "YÖK'e Tecrite ve İşgal Ortaklığına Son", "Biz Kendimizi Dünyayı Temellerinden Sarsacak Bir Davaya Adadık" yazılı dövizleri okul kantinine astılar. Gün boyu müzik dinletisinin olduğu etkinlikte şiirler ve marşlar okundu, sloganlar atıldı.

Hiçbir 'Yöntem' Direnenleri Teslim Alamaz; İşgalci Yenilecek Halk Kazanacak

Nasriye'den duyulan patlama sesi, işgalcileri ve ortaklarını bir kez daha sarstı. İşgal güçleri ülkenin birçok yerinde her gün kayıplar vermeye devam ederken, bu kez işgale ortak olup, tekelleri için pazar kapmayı planlayan İtalya sarsıldı. Nasriye'deki İtalyan karargahına patlayıcı yüklü tanklerle yapılan saldırıda 18 İtalyan askeri ile bir 'sivil İtalyan' öldü. Şii bölgesi Nasriye'de 12 Kasım'da düzenlenen saldırının ardından, Irak'ta 3 bine yakın askeri bulunan İtalya'da, "asker geri çekilsin" tartışmaları başladı.

Direnış emperyalist iktidarları sarsıyor. Bush ve Blair ter döküyor, şimdi bu kervana Berlusconi de katıldı. Direniş sadece işgal askerlerini değil, siyasi iktidarları da vuruyor. Her patlayan bombanın, her ölen işgalcinin yarattığı dalga genişleyerek emperyalist karargahlara ulaşıyor.

"En Güçlü Ordu" İle En Yoksulların Savaşında Üstünlük Direnişten Yana

Bir yanda silah, teknoloji, eğitim vb. her yönüyle "dünyanın en güçlü ordusu" var. Öte yanda ise; yoksul, silah gücü sınırlı, "terörist" ilan edilip katli mübah sayılan, ulusal, BAAS'çı "Sosyalist", Komünist ve İslamcı her kesimden direniş güçleri var. Üstelik direniş ulusal bir kurtuluş cephesi altında birleştirme çabalarına ilişkin bilgiler gide-

rek yoğunlaşıyor. Bu kaçınılmazdır. Aynı hedefe vuranların aralarındaki farklılıklarının birlikte daha güçlü direnmenin önünde engel olmadığına dair örnekler çoktur.

Askeri, siyasi, moral üstünlüğün direniş güçleri lehinde olduğu konusunda işgalciler dahil herkes hemfikir. Burjuva medyanın yansıttığı daha çok "ölen Amerikalı" ve karargahlara yönelik saldırılar. Halbuki, çok üst düzeyde, daha yoğun bir saldırı dalgası işgalcileri sarsmakta. Bir gecede sadece Bağdat'ta onlarca saldırı düzenlendiği günler "rutin" haline gelmiştir.

Peki bu güç dengesizliğine karşın, üstünlük neden direnişin lehinde?

Birincisi, direniş haklı ve meşru zemindedir. Terör demagojileri bunu yoketmek bir yana kullananları vuran silaha dönüşmüştür. Tersine, işgalciler tüm dünyaca lanetlenen bir haksızlık zemininde, katliamla, işgalle, rüşvetle, ihanetlerle varolmaya çalışıyor.

İkincisi, hiçbir işgalde, işgalci o ülke halkından kalabalık değildir. Direnişin en büyük gücü Irak halkından giderek artan büyük bir destek bulmasıdır. Burjuva basının bir grup "aydın"ı, ABD işbirlikçisi kesimi sayfalarına taşıyıp, "ABD'ye karşı değiller" havası sadece komik ve işgalciye çaresiz bir destekten öteye gitmemektedir. Yoksul Irak halkı direniş saflarındadır.

Üçüncüsü, Amerika, tüm üstünlüklerini bir anda etkisiz kılan, haksızlığın verdiği psikolojiyle birlikte inançsız, kapitalizmin "hiçbir şey için ölmeye değmez" felsefi sefaleti ile yetişmiş insanlarla savaşıyor. Karşı tarafta ise hangi ideolojiye sahip olursa olsun, vatanseverlik duygularıyla, inanç ve tutkuyla, anti-emperyalist, anti-Amerikancı düşüncelerle savaşan direnişçiler var. 'En güçlü silah insandır, inanmış insanı yenecek hiçbir güç yoktur' gerçeği kanıtlanıyor Irak'ta. Amerika, bir tek askerini patlayıcı yüklü bir araçla düşmanın karargahına gönderemez. Direniş güçlerinin

İşgale ortaklık kararı alırken, pastadan pay kapmayı düşünen, İtalyan emperyalist tekelinin iktidarı da direnişin darbesini yedi. Halkın öfkesine hedef olanların iflah olması zordur. İşgalciler ve ortakları bir halkın topraklarını işgal etmenin bedellerini ödemeye devam edecekler.

kendini ülkeleri için feda eden pratikleri ise ortada.

Daha başkaca nedenler de sayılabilir, ama en temeli bunlardır. Ve işgalin geleceğini de bunlar belirlemeye devam edecek. Direnişin geçici yenilgileri, geri çekilmeleri, her türlü olasılık mümkünse de, nihai olarak Irak'ın geleceği direnişin ellindedir.

Her 'Yönteminiz' Yenilgiye Mahkum

İşgalciler Irak'ta askeri ve siyasi olarak büyük bir tıkanıklık yaşıyor. Askeri saldırılar Amerika'nın siyasi ve ekonomik hesaplarını altüst ediyor, işbirlikçi bir yönetim yaratma planlarına ve işgalin derinleşmesine karşı, askeri eylemler büyük darbeler vuruyor. Birbirini etkileyerek gelişen bu süreç işgalci cephede yeni yöntem arayışlarını hızlandırdı.

Amerika'da, en son olarak Vietnam'da batağa gömüldüğü aşamada görülen yerel 'askere alma masaları' gündemde. ABD Savunma Bakanlığı'nın (Pentagon) 'Amerika'yı Savun' adlı web sayfasında yayımlanan çağrıda; 18 yaşın üzerindeki gönüllü Amerikalılar, 'ulusa hizmet' sloganıyla 'askere alma masaları'nda çalışmaya davet ediliyor. Irak'a takviye asker göndermeye hazırlanan Bush, işgal valisi Bremer'i apar topar ABD'ye çağırdı. Amerikan medyası Bremer'in yerine Wolfowitz'in atanmasının gündemde olduğunu yazıyor. Direnişe işgal valisi dayanmıyor.

Acil olarak 'Savaş Konseyi'ni toplayan Bush, yeni yöntem arayışı içinde. Konsey yerine, Afganistan'daki gibi, kukla bir geçici hükümet kurmayı ('Karzai Modeli') tartışan Amerika, daha düne kadar seçimlerin ne zaman yapılacağı belli olmaz derken, Bush, en yakın zamanda, Anayasa yazmayı beklemeden seçim yapılacak demeye başladı.

Bu arada, halk direniş saflarına her geçen gün daha yoğun katılırken, işgale ve işbirlikçilerine karşı çıkarken, Geçici Konsey'in Anayasa çalışması yapmasının hiçbir anlamı yoktur. Halk nezdinde bunun da meşruluğu olmayacaktır.

İşgal Güçleri, Direniş Yükseldikçe Terörden Başka Çare Bulamıyorlar

Direniş, hem saldırıların sayısını artırırken, aynı zamanda nitelik olarak da bir üst aşamaya sıçradı. Kısa sürede işgalciyi karargahlarına kadar güçlü vuruşlarla sarsan bir aşamaya geldi. Amerikan propaganda merkezlerinde üretilen (siz yalan merkezleri diye okuyun) "Baasçı artıklar... dışardan gelen teröristler.." yalanlarına, kurtuluş savaşını "terör" diye mahkum etme girişimlerine kimseyi inandırmıyor. Bu gelişim karşısında, işgalci Amerika, gerilla savaşını nasıl önleyeceğini tartışıyor. Önleyemez. Dünyanın hiçbir ülkesinde gerillayı askeri olarak yenilgiye uğratan olmadı. (Bakmayın siz oligarşinin "dünyada

Emperyalizm Yok ediyor

İngiliz yardım kuruluşu Medact, hazırladığı raporla, işgal öncesi BM ambargosuyla başlayan ve süren, işgalcilerin halka ödediği ve on yıllarca yaşayacakları fiziksel, ruhsal bedelleri anlattı. Sağlık uzmanlarınca hazırlanan raporda, çoğu Iraklı asker ve siviller olmak üzere 22 bin ila 55 bin arasında insanın öldüğü belirtildi. Altı çizilen bazı hususlar şöyle:

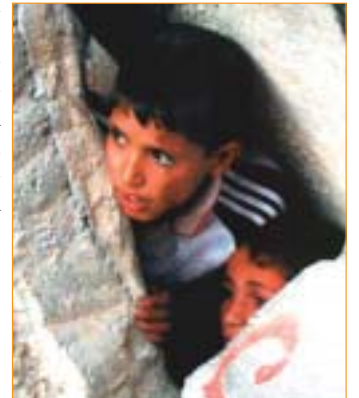
"Su ve arıtma sistemleri çöktü. Halk, çevresel yıkım ve yanan petrol dumanlarının kurbanı. Savaşta beri aşının kesintiye uğraması nedeniyle çeyrek milyon çocuk aşılanamadı. Çevre mayınlarla dolu ve sürekli insanlar ölüyor. Çok sayıda patlamamış bomba çekici renklerde boyandığı için başta çocuklar olmak üzere sivilleri öldürüyor. Kolları ve bacakları kopan çocukların hepsi, İngiltere'de iki takma kol takılan Abbas Ali kadar 'şanslı' değil. Bu haldeki binlerce çocuk, uygun sağlık hizmetlerine bile kavuşamıyor. Doğum sırasında ölen annelerin sayısında artış var. Yetersiz beslenme bir yılda ikiye katlandı..."

Emperyalizm insana düşmandır, yakar, yıkar yokeder. Tekellerin pazar çıkarları için yokede-meyeceği hiçbir şey yoktur. Böyle bir dünyada çevrecilik de, sağlıkçı olmak da, hukukçu, tarihçi, arkeolog olmak da, kendi doğallığı içinde emperyalizme karşı mücadele etmek demektir.

Çocuklarımızın gözleri

TV'ler gösterdi; geceyarısı baskınında babası yüzükoyun yatırılmış, aşağılanan, alınıp esir kamplarına götürülen 6 yaşındaki kız çocuğunu. İşgalci postallarının tekmelediği kapıların, anlamadığı bir dilde bağırıp küfredenlerin gürültüsüyle uyandırıldı kabuslarından. İşgalden bu yana hep kabus görüyordu. Yuvalarından fırlamış gözleriyle işgalciye uzattı elini, kelepçeledi küçücük elleri, kapitalizmin eğittiği ahlaksız bir yanki.

Her gün yüzlercesi yaşanıyor işgal topraklarında. Çocuklarımızın gözlerinde donup kalan sessiz bir çığlık, tüm halklara kulakları yırtan bir çağrıya dönüşüp yankılanıyor. O çığlıkta yağmalanan tarihin çağrısı vardır; Asur, Babil, Sümer, Med, Akadlar ve Perslere uzanan. Medeniyetler toprağında doların saltanatını kurmaya çalışanlara karşı tüm dünyada savaş çağrısıdır donuk gözler. Korku değil, öfkedir, yarın kasırgaya dönüşecek rüzgarın habercisidir. Doların saltanatını, Amerika'nın imparatorluk hayallerini yıkacak olan da işte bu kasırgadır.

gerillayı yenilgiye uğratan tek ordu TSK'dır" yalanına. Sorun özünde PKK politikalarındadır.)

Bulabildikleri tek yöntem yüzyıllardır ulusal ve sosyal kurtuluş savaşları verenlere karşı uygulanan yöntem oldu: daha fazla terör ve katliamla halka gözdağı, gerillaya desteği kesme hesapları. Dünya, İsrail'den çok iyi tanıyor bu yöntemleri. İsrail yöntemleri şimdi Irak'ta uygulanmaya başlandı.

"Savaş bitti" dedikleri 1 Mayıs'tan bu yana ilk kez, Tikrit F-16 uçakları ile bombalandı. 250 tonluk bombalarla saatlerce süren bombardımanda katledilen Iraklı sayısı bilinmezken, Abrams tankları ve zırhlı araçlar desteğindeki işgalciler, bazı Iraklıların evlerini yıktı. İşgalci General John Abizaid'in, "**saldırıları sürerse, yeni yöntemler kullanacağız...**" diye, Felluce yerel liderlerini tehdit etmesinin ertesinde Felluce de F-16'larla bombalandı. Abizaid, aynı tehdidi, Ramadi bölgesinde saldırıların yoğunlaştığı Anbar halkına karşı da savurdu.

"**Yeni yöntem**" dedikleri, daha fazla terörden, katliamdan başka bir şey değildir. Katliamlar, bombardımanlar ve bombardıman uçaklarıyla halka karşı güç gösterisi, güçlülüğün değil, direniş karşısındaki aczin itirafıdır.

ABD Dışişleri Bakan Yardımcısı Richard Armitage'in, "*Ayaklanmayla karşı karşıyayız. Durum, yeni bir savaşa yakın. Irak halen bir savaş bölgesi. Bu militanları temizlemek için ordunun sert planları var*" (10 Kasım, basın) sözleri, bir yanıyla işgalcilerin içinde bulunduğu zor durumu ifade ederken, öte yandan "yeni bir savaşa yakın" denilerek, bombardımanlar, katliamlar meşrulaştırılmak isteniyor.

İsrail, bu tür terör yöntemlerinin çok daha fazlasını, dizginsizce uyguladı ve hala devam ediyor.

Direnen Filistin halkını teslim almayan bu yöntemler, Irak halkının direnişini de kıramaz, en fazla öfkeyi büyütüp, direniş saflarına katılımı daha da artıracaktır. Terör ve yarın vahşet düzeyine ulaşması olası katliamlar, işgalciyi vuran, batağı derinleştiren bir süreci hızlandıracaktır.

"Halk Direnişi Değil" İse, Ne?

Irak Kurtuluş Savaşı işgalcilere zor günler yaşattıkça yankısı sadece Pentagon'da duyulmuyor. Ülkemizde de "ses verenler" var. Cengiz Çandar'dan Kürt milliyetçilerine kadar, direnişin "Halk direnişi olmadığını" ispatlamak için büyük bir gayret var.

"*Baasçı artıklar... islami radikalizm... direnenlerin sayısı az...*" gibi, Amerikan propagandalarını ısıtıp, halk direnişi olmadığını ispatlamaya çalışanlar, Hürriyet yayın yönetmeni Ertuğrul Özkök'le "**arsız Amerikancılık**" bayrağını daha yükseklerde dalgalandırma yarışına girenlerdir.

Bunun, çıkarlara dayanan çeşitli nedenleri olabilir. İdeolojik olarak emperyalist Amerika'ya hayran da olabilirler. İşgale karşı çıkıyor görünüp, "ama..." diye başlayan cümlelerle işgali haklı gösterdikleri de bilinen bir gerçektir. Ancak şu sorunun cevabı yoktur: peki nedir yaşanan öyleyse? ABD'nin terör demagogilerinin dışında, bilimsel, sosyal, tarihsel bir açıklama var mı? Yok.

Kendilerini her şeyin otoritesi zannedenler değilse, dünyayı kendi etrafında döndürmek isteyenlerdir bu türler. Kendi dışında hiçbir gelişime, direnişe, hatta hak alma mücadelesine tahammülleri yoktur. Bir de gerçekler kendini dayatmasa!..

"Diplomalı Peşmergeler!"

İşgal valisi Bremer, "eski Iraklı gizli servis çalışanlarının da yer alabileceği, Kürt ve Şii milislerden bir özel tim kurmayı planladıklarını" açıklarken, Amerikan güvenlik politikası çerçevesinde, ABD askerlerince eğitilen KDP'li 850 peşmergeye diplomaları verildi. Diplomalı Peşmergelerin "Sivil Savunma Tugayları" adı altında örgütlendiği ve yeni güvenlik örgütlenmesinin her alanında görev yapacakları belirtiliyor.

Amerikan tarzı giyimleri ile sevinç gösterileri yapan diplomalı peşmergeler kimin için kime karşı görev yapacak? İşgalciye karşı olmadığı açık. Geriye, kurtuluş savaşı veren Irak halkı kalıyor. Neresi milliyetçilik, neresi ulusallık bunun? Kürt halkının çıkarlarını mı savunuyor şimdi bunlar? Düpedüz Amerikan çıkarlarının silahlı bekçiliği. Benim dilim, okulum olsun, açılış törenlerinde Amerikalılarla halay çekeceğimiz bir meclisimiz olsun da, başka halklar ölsün, yokolsun. Milliyetçiliğin mantığı böyle işliyor ve işbirlikçiliğe böyle dönüşüyor.

Emperyalist Demokrasi

Bağdat Tahrir Meydanı'nda ABD askerlerince **elleri kelepçelenerek** ve **ağız da sıkıca bantlanarak** gözüne alınan Iraklıların 'suçunu', Amerikalı askeri bir yetkili söyledi:

"**Bu kişi, koalisyon karşısı konuşmalar yaptığı için gözüne alındı...**" (Cumhuriyet, 12 Kasım)

Amerika'nın getirdiği özgürlük ve demokrasinin nimetleri! Emperyalist demokrasinin hayranı "aydın ve solcular" ne diyorlar acaba! Ya, Irak'ta istedikleri gibi büro açıp, propaganda yapma özgürlüğüne sahip olduklarını, ABD'nin hiç karışmadığını söyleyen Kürt Milliyetçilerinin umurunda mı bu yaşananlar?

Neymiş emperyalist demokrasi; Tekellerin çıkarını savunan, en azından ters düşmeyene "özgürlük", vatanseverlere, gerçek

Asıp kesen, halka karşı aslan kesilen generallere yakışıyor mu?!

Genelkurmaydan Bağımlılık İtirafı

Genelkurmay Başkanı Orgeneral Hilmi Özkök, Radikal gazetesinden Mehmet Ali Kışlalı ile yaptığı röportaj ile (09/11/2003), AB, Kıbrıs, Irak, ABD ile ilişkiler gibi konularda Genelkurmay'ın görüşlerini açıkladı. Söylenenler, bilinmeyenler değildi, ama röportajın bütününe, neden böyle bir röportaja ihtiyaç duyulduğuna ve söylenenlere tek tek baktığımızda;

Röportaj özel olarak yaptırılmıştır. Özellikle, Genelkurmay ile AB ve AB'ciler arasındaki çatışmada şu ana kadar mevzilerini birer ikişer kaybeden Genelkurmay'ın, bunu bir noktada durdurma gayreti vardır. Buradan hareketle de, AB, Kıbrıs konularında sözde "kırmızı çizgiler" çizilmeye çalışılmakta. Ancak meselenin gelip, AB'nin Kıbrıs'ta bastırması karşısında, "Ekonomik yaptırım kullanabilir ama politik gücünüz ve güçlü ekonominiz varsa o da karşılır. Direnç gösterirsiniz." noktasına dayandığında, röportajın gizleyemediği öteki yüz ortaya çıkıyor.

Bu "öteki yüz"de tam bir **acizlik, güçsüzlük ve bağımlılık** tablosu vardır. Ekonomik gücünüz var mı; yok! Politik gücünüz var mı; yok! Askeri gücü ise ABD, Almanya, Fransa ve İngiltere gibi emperyalist ülkelerin teknolojisine, teçhizatı ve eğitimine dayanıyor. Yani özünde bu da yok! "... Varsa direnirsiniz..." dediği hiçbir noktada direnecek gücünün olmadığını da itirafıdır aynı zamanda. Başka bir deyişle, "biz bu kırmızı çizgileri çiziyoruz, ama direnecek gücümüz yok, nasılsa **tükürdüğümüzü yalatacaklar**" itirafı yapılıyor.

Kıbrıs'ta "etkili olamayacağı bir oluşumun" kendisine rağmen emperyalistler tarafından yaşama geçirileceğini çok iyi biliyor Genelkurmay. Kendi deyimiyle "Anadoluya hapsolacağı" korkusunu da yaşıyor. Ama Genelkurmay için fark etmez, hapsoldüğü Anadolu'da iktidarı elinde tutmak için onyıllardır olduğu gibi halkı, devrimcileri katletmeye, ülkeyi kan gölüne çevirmeye devam eder. Yapabildiği tek şey budur.

Bağımlı bir ülkenin hiçbir konuda emperyalizme direnmesi mümkün değildir. Kaldı ki, açık bir şekilde işgalci olarak bulunduğu, bu kadar haksız bir zeminde iken hiç yapamaz. Onyıllardır Kıbrıs halkını hiçe sayarak, adayı kontra

merkezine dönüştürerek var oldu. Şimdi seçim hileleriyle Denктаş cuntasını korumaya, onun ayak oyunları ile var olmaya çalışıyor.

Irak konusundaki tablo, daha büyük bir acz tablosudur.

Irak'ta işgal ortaklığı yapamadığı için üzülen Genelkurmay, çizdiği "kırmızı çizgilerin" üzerinde gezinen Amerikan botlarına bakıp, "orada olmadığımız için söz hakkımız da yok" diye sızlanıyor. Süleymaniye'de başına çuval geçirilmesi karşısında hiçbir şey yapamamış, özür bile dilenmesini sağlayamamış, "bizi çok incitmiştir." diye ancak sitem edebiliyor. Tekrarı olursa ne olur; "bu defa olduğu gibi olmaz..."mış. Peki ne yaparsın? Hiçbir şey!

Keza, Türkmenler konusunda da aynı boş sözler. Türkiye Türkmenler'e karşı yapılacak katliam vb. durumlara ilgisiz kalamazmış; en fazla Amerika'ya, "durdurun" çağrısı yaparsınız ötesi boş laf. Paralı askeri olmak için gönüllü olduğunuz, siyasi, ekonomik ve askeri olarak her şeyinizle bağımlı olduğunuz bir güç karşısında yapabileceğiniz bunun ötesinde değildir.

Şöyle bir geriye dönüp düşünün; bu Genelkurmay'dan, hükümetlerden "bölgenin büyük, lider ülkesi Türkiye..." nakaratlarını az mı dinlediniz? Şimdi, bölgede yaşananlar konusunda, hatta "savaş sebebi sayarız" deyip durduğu "Kürt devletinin kurulması" konusunda Amerika'nın gözünün içine bakıyor. Çok iyi biliyor ki, Amerika, imparatorluk çıkarları neyi gerektirirse onu yaşama geçirecektir. Başına çuval geçirdiği ülkeyi "aman stratejik müttefikimin çıkarları" diye düşünmeyecektir. Bu konuda da Genelkurmay'ın eli kolu bağlıdır.

Haydi! Asıp Kessenize!

Emperyalistler karşısında içine düştükleri aczin üstünü örtmek için röportaj yapmış ama, örtemediği gibi daha da gün yüzüne çıkıyor acizlik. Özkök, bağımlı bir ülkenin ordusunun, siyasetinin ne hale düşeceğini anlatıyor gerçekle.

Karşımızda; topu, tankı, tüfeği, cuntaları, idamları, işkenceleeri, Susurlukları ile ülkemizi kan deryasına çeviren Genelkurmay değil; süngüsü düşmüş, aciz, sızlanan, statükosunu korumak için

Sayı 86

19

16 Kasım
2003

emperyalistlere yalvaran (ki o statüler zaten emperyalistlerin desteğiyle sağlanmıştı), çıkışlarında bile altının kof olduğunu kendisinin bildiğini hemen ele veren, Genelkurmay var.

Dış borcunu ödemek için yeni borç almaya mahkum... Silahı, teçhizatı ve teknolojisi emperyalistlere bağımlı... Uluslararası dengeler içinde kendi başına hiçbir güç olamayan, emperyalistlere askerlik yapmaktan başka meziyeti bulunmayan... Dış politikada varlığını, içeride iktidarını koruyabilmeyi emperyalist desteğe bağlamış, bugün söylediği, yarın emperyalistler tarafından yalattırılan... Başına çuval geçirilen, aşağılanan, ulusal onuru yokedilmiş...

Bir ülkenin Genelkurmayıdır gördüğünüz.

Süngüsü düşmüş bu görüntü hiç yakışıyor mu "aslan" generalere!

Haydi asıp kessenize, size yakışan budur; girin katliam yapın, yakın, yıkın, yok edin.

Nasıl süngün düşer senin?

Bunlar mı ülkeyi koruyacak? Ancak halkı katletmesini bilirler. On yıllardır bu ülkeyi kan gölüne döndürürken, nasıl da aslandılar. Şimdi emperyalistler karşısında süngüsü düşmüş ağlıyor.

ABD'ye, işbirlikçilere diren-senize; direnemezler, onlarla birlikte halka karşı savaşmasını bilirler.

İşte bu Genelkurmay katlediyor bizi. On yıllardır halka zulmeden generaller bunlar. Ve hatta "Bizde bir potansiyel terör tehdidi de var." diyerek, halka karşı terör uygulamaktan başka hiçbir şeye, hiç kimseye gücünün yetmeyeceğini anlatıyor.

Bayrak elimizden hiç düşmedi

**Anti-emperyalist
mücadele tarihimizden**

"Ortadoğu, Ortadoğu Halklarındır"

84. sayımızda, "Emperyalist savaşa ve savaş zamlarına hayır kampanyası"ndan söz etmiştik. Bu kampanyadan önce, 1990 Körfez Krizinin ilk günlerinde başlatılan, "Ortadoğu, Ortadoğu halklarındır... Emperyalist savaşa hayır kampanyası" da birçok anti-emperyalist eylemin hayata geçirildiği bir kampanya olarak geçti tarihimize.

Devrimci Sol, "Körfez Krizi"nin ilk günlerde, sürece ilişkin düşüncelerini açıklayıp, devrimcileri bekleyen görevlerin altını çizdi:

"Devrimciler, ilericiler, tüm yurtseverler,... Halkların çıkarının emperyalizmin hegemonya savaşında olmadığı bilinciyle, ABD'nin Ortadoğu halklarını tehdit eden saldırganlığına karşı çıkmalı, iktidarın emperyalist işbirlikçiliği doğrultusunda şekillenen politikasını teşhir etmeliyiz. Şiarımız 'ABD Emperyalizmi Ortadoğu'dan Elini Çek!' olmalıdır. Türkiye ABD Emperyalizminin Savaş Karargahı Değildir!.."

Kampanyanın başlangıcında yüzbinlerce bildiri ve el ilanı dağıtıldı. İstanbul'da yapılan yüzlerce yazılamayı, şehrin çeşitli yerlerine yaygın bir şekilde pankartların asılması izledi. Kampanya yüzlerce kahve konuşmasıyla, mahallelerde halkla yapılan sohbet toplantılarıyla, belediyelerde, kamu işyerlerinde, fabrikalarda, banliyö trenlerinde, belediye otobüslerinde gerçekleştirilen yoğun bir ajitasyon ve propaganda faaliyetleriyle sürdürüldü. İstanbul'un çeşitli bölgelerinde, aynı gün içerisinde 20'ye yakın kitlesel gösteri düzenlenerek "Ortadoğu Ortadoğu Halklarındır, Emperyalist Savaşa Karşı Çıkalım" şiarı haykırıldı. Bem-Der'li ve Kam-Sen'li memurlar Belediye önlerinde, ABD bayrakları yakarak gösteri yaptılar. Devrimci avukatlar anti-emperyalist tavrı DGM'lere taşırken, Devrimci Sol tutsakları da, kampanyaya 5 günlük açlık greviyle katıldılar.

Çocuk yaşlarına bakmaksızın eyleme geçenler de vardır. Emek Çocuk Kulübü'ne üye çocuklar, Bakırköy Özgürlük Meydanı'nda, "Savaş Değil Özgürlük İstiyoruz" yazılı pankartlarının altında imza kampanyası başlattılar. Ortaköy Halk Sahnesi ise, pek çok yerde sergiledikleri oyunlarla emperyalizmi teşhir ettiler.

Sadece İstanbul değildir anti-emperyalizm bayrağını dalgalandıran; Ankara, İzmir, Bursa, Adana, Mersin, Diyarbakır, İzmit, Denizli, Uşak, Samsun, Eskişehir, Konya, Malatya, Kayseri, Ereğli ve daha birçok il ve ilçede kampanya yaşama geçirilir. Halkın hemen her kesimi, Ortadoğu'da estirilen ve daha şimdiden halkların ulusal onurunu ayaklar altına alan savaş rüzgarlarına, kendi yaşamına zamlar ve baskılarla yansıyan savaş politikalarına karşı hareket halindedir.

17 Ağustos 1990 günü Devrimci Sol Güçler, bu kez İngiliz Konsolosluğu önündeydiler. Konsolosluk önünde gerçekleştirilen 500 kişilik yürüyüşte Devrimci Sol Güçler'i polis ateş ederek karşıladı, ama dağıtmakta başarılı olamadı. Konsolosluk önünde yürüyüşe geçen ve emperyalizme karşı öfkesini sloganlara, dövizlerine yansıtan Devrimci Sol Güçler'i çevrede toplanan halk ilgiyle izledi, destekledi ve hatta polisin saldırısına karşı göstericileri yer yer koruyup sakladı.

Asker Gönderme ABD Kararıydı Vazgeçmek De ABD Talimatı

duğunu da ar-
sızca defalarca
en üst düzeyde
dile getirdi.
Tayyip Erdo-
ğan'ın "gönlü-

Å Vatan haini Amerikancıların yönettiği ül-
ke, emperyalistlerin izni ve icazeti dışın-
da hiçbir karar alamaz.

Å "AKP islamcılığı" iflah olmaz bir Ameri-
kan işbirlikçisi olduğunu kanıtlamıştır.

Å Ülkemiz, işgalcinin safında değil, dire-
nen mazlum halkların yanında olan bir
ülke olmalıdır. Bunun için "Bağımsız
Türkiye" bayrağını yükseltmeliyiz.

Amerika, oligarşiden asker isteme kararından vazgeçti ve AKP hükümeti, meclisten ABD'nin isteğiyle aldığı asker gönderme tezkeresini kul-
lanmama kararı aldı. Hükümet asker gönder-
mekten vazgeçmedi, vazgeçirildi.

Başta islamcı basın olmak üzere, kimi kesim-
ler kararı, AKP'nin kararıymış gibi yansıt-
sa da, ABD Dışişleri Bakanı Colin Powell'in, 6 Kasım
akşamı Abdullah Gül'ü telefonla arayarak, "Irak
Geçici Yönetim Konseyi de Türk askerini isteme-
di. Türk askeri Irak'ta sorun olur, göndermeyin.
Her şey için teşekkürler" dediği basına yansıdı.

Amerikan Talimatıyla Alınan Karar, Aynı Talimatla Askıya Alındı

Başbakan Erdoğan, tezkereyi Amerika istedi-
ği için çıkardığını kendisi ifade etmişti. Bugün de
tersinden, Irak'ta oligarşinin askerlerini isteme-
yen Iraklıları ikna edemeyen ABD tarafından ve-
rilen talimatla, şimdilik asker gönderme askıya
alınmış oldu.

Amerika, kiralık asker olarak kullanacağı oli-
garşiyi neden istemedi?

Bu karar, bir anlamda ABD'nin isteğinden ba-
ğımsız gelişmek durumunda kaldı. ABD, gücü ne
olursa olsun, bir şekilde orada işbirlikçilere da-
yanmak zorunda. Ve işbirlikçilerin hiçbiri oligar-
şinin askerini istemiyor. Yani, AKP iktidarının
söylediği gibi, "Kürt aşiretler" meselesi değil,
Kürt'ü, Arap'ı, işbirlikçisi direnişçisi ile hiçbir ke-
sim oligarşinin askerini istemediğini açık olarak
ifade etti ve son olarak kukla konsey karar çıkar-
dı bu doğrultuda.

AKP iktidarının işgal ortaklığı konusunda hiç-
bir çekincesi olmadığı gibi, ne kadar heveskar ol-

nün asker göndermekten yana olduğunu" söy-
lediği günler çok eskimedi.

İşbirlikçiliğin İçine Düştüğü Rezalet AKP İktidarı Şaşkın!

Bu kararla birlikte, AKP iktidarı adeta "şaşkın
ördek" gibi ortada kaldı. Gitmek için can attığı
Irak'a gidememesi bir yana, efendisine hizmet et-
mek için can atan, kraldan kralcı uşak görüntü-
sü alenileşti ve pekişti.

Halkımıza söylediği her şeyin yalan olduğu
yeniden kanıtlandı. Hatırlayın; "Komşuda yangın
var"dı, "Ortadoğu denkleminin içinde olmak Tür-
kiye'nin milli çıkarları için olmazsa olmaz"dı.
Böyle düşünmeyenler "duygusal"dı, "marjinal
solcular"dı, "real politika bilmeyenler"di...

Tümünün, Amerikancılığını mazur göstermek
için söylenen yalan ve demagogiler olduğunu
yazdık bu sayfalarda. Peki ne oldu şimdi?
"Irak'taki yangın" söndü mü? "Türkiye'nin milli
çıkarları" mı değişti? Yoksa "real politika"nın ib-
resi başka yöne mi döndü?

AKP'nin cevabı yoktur, olamaz da! "işgale or-
tak olmadık" propagandası da kimseyi ikna et-
mez. Amerikancılık nettir.

Tezkere Kararı Unutulmayacak!

Son durum, AKP iktidarının Amerikancılığı,
işbirlikçilikteki arsızlığı gerçeğini zerrece değiştir-
mez. AKP islamcılığının Amerikancılık olduğu ar-
tık tarihe geçmiş, tescillenmiş bir gerçektir. Kaldı
ki, işgalcilere her tür destek verilmektedir.

AKP, son kararı kendi iradesi ile almış olsa,
"pişman oldu", "halkın tepkilerini dikkate aldı"
vb. denilebilirdi. Ancak yine irade Amerika'ya
aittir. Bu da tezkereyle somutlaşan Amerikancı
AKP gerçeğinin yeniden onaydır.

İşbirlikçi iktidarlar, emperyalizmin izin verdiği-
nin dışında adım atamazlar. AKP yine hazırdir her
türlü hizmete. Tezkerenin meclise iade edilme-
mesi bile, "Amerika istediğinde yine koşu koşu
gitmeye hazırız" demektir.

Bağımsız Türkiye, İşgale Direnen Halkı Destekleyen Türkiye'dir

Mazlum Irak halkı işgalcilere karşı direnişi her
gün yükseltiyor, ezilen tüm halkların direnişi olu-
yor. Bağımsız bir ülkenin, Amerika'nın işbirlikçi-

si olmayan, siyasi, ekonomik ve askeri olarak emperyalistlere muhtaç olmayan bir ülkenin yapacağı tek şey, direnen Irak halkının saflarında yer almaktır. Bunun biçimleri elbette değişebilir, ama o ezilen halkların safında, dünya halklarının baş düşmanı Amerika'nın karşısındadır.

Peki AKP iktidarı böyle bir şeyi yapabilir mi?

Yapamaz! Tersine hala, "gerekeni yapmış olmakla", işgalciyle "ortaklığın süreceği"nden, ilk tezkere vakasının ardından ilişkilerinin düzelmiş olmasından gayet memnundur.

Direnenlerin, mazlumların yanında yer alamaz AKP islamcılığı. Onun misyonu, Amerikancılık, oligarşiye ve tekellere hizmet etmektir. Onun misyonu, ülkemizi dünden daha bağımlı hale getirmek, 70 milyon halkın geleceğini ABD ve Avrupa'nın kurtlar sofrasına atmaktır.

Türkiye halkı; mazlum halkların, emperyalizme karşı direnen halklarının yanında yer alacak, ulusal onuruna, geleceğine sahip çıkan, dört bir yanı NATO ve ABD üsleriyle dolu olmayan bir ülkede yaşamalıdır. Emperyalizme karşı bağımsızlık savaşı veren bir halka yaraşandır bu.

Böyle bir ülke yaratmak demek, bağımsızlık mücadelesini yükseltmek demektir. **Bağımsız Türkiye bayrağını** yükseltmeliyiz. İktidarı, ordusu, işbirlikçi tekelleri, toprak ağası ile işbirlikçi oligarşi çıkacaktır karşımıza, vatan hainlerine karşı mücadeleyle bağımsız Türkiye mücadelesini birleştirmeliyiz.

Hürriyet'in İşbirlikçi 'Komünistler'i İşgale Direnen Komünistler

10 Kasım tarihli Hürriyet Gazetesi, "Hem müslüman, hem ABD dostu, hem komünist" spotu ve "bu da başka tür bir globalizm mi yoksa" başlığı ile, Irak "Komünist Partisi" ile röportaj yayınladı.

Hürriyet'in tam sayfaya yakın yer ayırdığı "komünistler", "ABD'ye şükran borçlu", "şiddet eylemi" dedikleri direnişe karşılar, Amerika'nın ülkeden "aniden çekilmesini istemiyorlar" (yani işgal, en azından onlar iktidarda bir kısıntı kapana kadar sürmeli)...

Sermayenin medyası, komünistlerin reklamını yapıyor! Elbette herkes düşünecektir, "neden?" diye. Yukarıda yaptığımız kısa alıntılar, aynı zamanda nedenlerini oluşturuyor. Adı "komünist" olan bu partinin işgale karşı tavrının, bırakın komünist olmakla, sıradan bir yurtseverlikle de ilgisi yoktur. IKP'nin piyasa ekonomisini savunması ise daha önce yine burjuva basında reklamı yapılan yönüydü.

Doğan Medya, habercilik yapmıyor, Türkiye'deki sol'a, sosyalizmi, komünizmi savunanlara referans gösteriyor. **Komünist olacaksınız, böyle olun;** Amerikancı, sermaye ile aynı cephede. Amerikancı olmamanın "akılsızlık, politika bilmeme" olarak damgalanmak istendiği, emekçilerin iktidarını savunmanın "modası geçmiş hayaller" ilan edilmek istendiği bir havada, elbette komünist olmak zor olduğu kadar büyük bir onurdur.

Emperyalizme, faşizme, kapitalizme karşı mücadele ve direniş bayrağını hiç elden düşürmeyen ülkemiz devrimci hareketi için güvenle söyleyebiliriz ki, devrimcilere karşı ideolojik mücadele için hiçbir fırsatı kaçırmayan burjuva ideologlarının, medyalarının bu propagandaları sonuç alamaz.

Hürriyet'in Göstermek İstemediği Komünistler

Irak'ta bir de Hürriyet'in göstermek istemediği komünistler var. İşgal öncesinden beri, karşı-devrimci parti liderliğine karşı mücadele eden ve direniş cephesinde yer alan komünistler bunlar. "Bütün güçleriyle ortak ulusal kurtuluş cephesinin kuruluşu için verilen çabalara katılacaklarını" belirttikleri röportajlarında, (www.antiimperialista.com) Hürriyet'in "komünistleri"nin, ABD'nin "Hükümet Konseyi"ne katılmasını bakın nasıl değerlendiriyorlar:

"Bu inanılmaz ihanetten önce parti önderliği, katliamvari ambargoyu ve askeri saldırganlığı fiilen -açıkça ifade edilmese de- desteklemesiyle birlikte can çekişiyordu. Şu anda tamamen öldüler. Komünist adını taşımayı hakeden birisi kitlelerle birlikte olmak ve direnişin ön saflarında yer almak zorunda. İşgal için çalışanlar halkın düşmanıdır ve sadece kendilerine karşı savaşılmasını hakederler."

Komünist olmak bu kadar nettir. Nerede olursa olsun, emperyalizme ve onun işbirlikçi iktidarlar aracılığıyla uyguladığı zulüm politikalarına, oligarşiye karşı direnişin içinde, ön saflarında yer almayanlar, kendilerine "komünist" adını verebilirler, ama kimseyi inandıramaz ve halklar nezdinde siyaseten "ölürler."

Tekel Haraç Mezat Özelleştiriliyor

AKP Ülkeyi Satıyor

Tekeller Memnun

Zenginliklerimizin nasıl kelepçir bir mala dönüştürülüp, AKP tarafından sermayeye peşkeş çekildiğini, TEKEL'in satışı ihalesi çok açık bir şekilde gözler önüne serdi. TEKEL'in satışı, aynı zamanda, özelleştirme adı verilen talanın nasıl yaşama geçirildiğini, "hortumdan, soygundan" söz edenlerin özelleştirme adıyla ülkeyi nasıl tekellerin soygununa açtıklarını da açık bir örneğidir. Üstelik bu soygun, AKP iktidarı ve kapitalist ekonomistler tarafından adeta kaçınılmaz, yapılması gerekli bir şeymiş gibi gösteriliyor halka. **"Satacağız, ne varsa satacağız"** histerik çıgıllıkları arasında AKP ülkeyi pazara çıkarmış, resmen haraç mezat satıyor. Sonra gelsin "türbana özgürlük" şovları. Emperyalistler, işbirlikçisi tekeller ve tekelleşen tarikat holdingleri bu tablodan çok memnun: Halk "türban" tartışmaları ile uyutulsun, "ekonomi düzeliyor" yalanıyla avutulsun, zenginliklerimiz onların kasalarına aksın.

Tekellerin sofrasındaki kelepçir; TEKEL

TEKEL, önce içki ve sigara bölümü olarak ikiye bölündü, sonra satışa çıkarıldı.

İlk ihale sigara bölümü için yapıldı. Emperyalist tütün tekelleri; **Philip Morris, BAT ve Japan Tobacco'nun** (JTI) katıldığı ihaleyi JTI, 1 milyar 400 milyon dolarla aldı. İktidarın 3.5 milyar doların üzerinde teklif "beklediği" biliniyor. Tekel'in sadece 2002 geliri ise 2.8 milyar dolar. İhale şimdilik, "değerini bulmadığı" gerekçesiyle iptal edildi, ama AKP, peşkeşten vazgeçmiş değil.

İçki bölümü için yapılan ihaleyi ise, 292 mil-

yon dolarla NuroL-Limak-Özaltın-Tüt-sab ortaklığı kazandı. Başkanlığını Erdoğan'ın yaptığı Özelleştirme Yüksek Kurulu'nun onayı bekleniyor.

Bakmayın siz AKP iktidarının **"TEKEL'e az verildi"** demesine. Emperyalist tekeller ve onların ülkemizdeki işbirlikçisi Sabancılarla birlikte önce

TEKEL'i satılacak kıvama getirdiler. Özellikle son bir yılda uygulanan politikalar, AKP iktidarının ülkemizi, emperyalist tekellerin ve Sabancıların ajanı gibi yönettiğinin kanıtı gibidir.

İşte, her yıl 2 katrilyon kazandıran, 7 sigara, 19 içki, 11 tuz ve 1 jüt ipliği fabrikası bulunan, Türkiye'nin en önemli KİT'lerinden TEKEL'in, peşkeşe hazırlanma sürecinin özeti:

Her Şey Philip Morris Ve Sabancı İçin

- ◆ Önce, IMF anlaşmaları sonucu "Tütün Üst Kurulu" oluşturuldu. Kurulda, başta **Philip Morris'in ortağı SABANCI** olmak üzere, tekellerin adamlarının yönetiminde pazar düzenlemeleri, üreticiye darbe vuran kararlar alındı.
- ◆ Sigara ve içki pazarı tekellere açıldı. Bu sürecin sonunda, sigarada TEKEL'in payı % 57'lere gerilerken, Philip Morris % 32, JTI yüzde 10, BAT % 1 paya sahip oldular.
- ◆ Tütün tekelleri çeşitli yöntemlerle halkı "Amerikan tütünü"ne bağımlılaştırdı ve TEKEL'in ürettiği "Şark tütün"den yapılan sigaraların iç pazar payı % 19'lara düştü. "Amerikan tütünü"nden yapılmışların payı ise % 81'e çıktı.
- ◆ **"Yabancı sermayeyi çekeceğiz"** diye, meziyetmiş gibi anlatan iktidar, tütün ithalatından aldığı kilo başına 5 dolar fonu, 2 dolara indirerek, emperyalist tekellere pazarda avantaj sağladı.
- ◆ "AB'ye girip, kalkınacağız" diye halkımızı aldatanların imzaladıkları, Gümrük Birliği sayesinde, emperyalist tekeller, "kıyılmış Amerikan

Sayı 86

23

16 Kasım
2003

Satışa Tepkiler Sürüyor

AKP Sadece IMF'yi Dinliyor

İşçiler: TEKEL işçileri aylardır, özelleştirmeye hayır diyor. İktidar duymuyor. En son olarak, Tek Gıda-İş Sendikası Malatya şubesi üyesi işçiler, 8 Kasım'da yaptıkları eylemle, TEKEL'in özelleştirilmesinin IMF'nin dayatması olduğunu dile getirdiler.

Üreticiler: Aynı şekilde üreticiler de özelleştirmeye karşı. Son olarak Türkiye Ziraatçılar Derneği (TZD) Genel Başkanı İbrahim Yetkin, çokuluslu şirketlerin TEKEL'i ablukaya aldığını, Türkiye sigara pazarını paylaştığını belirterek, bu tekellerin Türkiye'li üreticiden tütün almayacağını, TEKEL'e

ait fabrikaları tasfiye edeceğini, Kendi sigaraları ve markalarıyla pazarı ele geçireceklerini söyledi.

Tütün Eksperleri: Tütün Eksperleri de karşı. Dernek Başkanı Vakıf Mercimek, "TEKEL, yatırım yapmadığı için hızla eriyen bir dev. Bu durumun devam etmesini isteniyor. Çünkü TEKEL'in pazar kaybetmesi onların herhangi bir bedel ödmeden pazarı almaları demektir. Bu ihalede de her şey çok uluslu şirketlerin planladığı gibi oldu." dedi.

tütün”nü, “sanayi ürünü” diye gösterip, gümrüksüz olarak ithal ettiler. Philip Morris ve işbirlikçisi Sabancı’nın pazar payı daha da yükseldi.

u Ve TEKEL kelepirci satışa hazır hale geldi. Bu süreci **SABANCI** ellerini ovuşturarak izledi. Philip Morris’in pazar payı, TEKEL’in tümünden yokedilmesi ile birlikte daha da artacaktır.

Zenginliklerimiz peşkeş çekiliyormuş, ne önemi var; ‘SAKIP AĞA’ memnun ya, AKP, efendisine hizmette kusur etmiyor. TEKEL’i öldürüyor, emperyalist tekellerin önünü açıyor, sonra da “TEKEL’e az para verildi” şovlarıyla halkı aldatmaya çalışıyor.

AKP’nin ‘Halkçılık’ Riyakarlığı

Dünyanın dört bir yanında emekçi halklar, üreticiler, emperyalist sermayenin özelleştirme politikalarına karşı mücadele ediyor. AKP, “halkı düşünme” yalanıyla aynı politikayı, büyük bir ikiyüzlülükle sürdürüyor. Utanmadan, evet **ülkeyi satıyoruz, ama halkın çıkarı için satıyoruz** diyorlar. Yalana, riyakarlığa alışkındır AKP islamcılığı.

Bugün artık şu çok nettir: **Özelleştirmeleri savunmak, tekellerin çıkarlarını savunmaktır.** AKP’nin halka karşı takiyeciliği de bu noktada; tekellerin çıkarını savunuyor, halka, “sizin çıkarınızı savunduğum için satıyorum” yalanını söylüyor. AKP, halk için yıkım, açlık, yoksulluk demek olan kapitalizmi pervasız ve kural-sızca uygulayıp, ülkeyi talan ettiriyor. İslamcılığın ekonomi politikasının olmadığını, kapitalizmi savunduklarını defalarca dile getirdik bu sayfalarda. Bu nedenle **hiçbir islamcı, çıkıp, “özelleştirme soygundur” demiyor.** Tek sorunları, türban ve imam hatipler, gerisi hiç önemli değil. Bu arada tarikat holdinglerine verilen ihalelerle “islami sermaye” de soygun pastasından payını alıyor. Mesela, Tayyip’in yolsuzluk arkadaşları **Albayraklar’a** Sümerbank Ereğli Tekstil, Balıkesir SEKA ve Trabzon Limanı nasıl hediye edildi, biliniyor.

Özelleştirmenin halka yansması sadece, daha pahalı sigara ve içki mi olacak? Hayır! Özelleştirmelerle işten atılan yüzbinlere, 20 bin TEKEL işçisi, IMF’nin tarım politikası ile göçe zorlanan köylülüğe, TEKEL’e tütün veren yüzbinlerce üreticinin eklenmesi, yakın gelişmelerdir.

Cahil Tayyip Yoksulları Cahil Yerine Koyuyor

Tayyip Erdoğan, Kahramanmaraş’ta, tarikattan bir holdingin fabrikasının açılışında, TOBB Başkanı’nın da bulunduğu bir ortamda bakın işsizliğe nasıl çözüm buluyor; **“Gelin zengin ile fakir arasındaki makası daraltalım. Fakir, zengine saygı duyar hale gelsin. Eğer, bu sağlanırsa bu milleti kimse tutamaz... Her biriniz bir kişiyi işe alsanız, işsiz kalmaz...”** (Zaman, 10 Kasım)

Ya, kapitalizmin milyonlarca işsizi hangi amaçla ürettiğini, sistemin işleyişinin doğal bir sonuç olarak işsizliği yarattığını bilmiyor, ya da en bayağı şekilde demagoji yapıyor.

Cahil, ama halkı cahil yerine koyarak, aldatmaya çalışıyor. En bayağı demagojilerle gerçekleri çarpıttığında da kuşku yok. Ama esas derdinin “yoksulların zengine saygı duyması olduğu”, yani halkın yoksulluğu kabul etmesi, “kader” diye görüp, isyanı düşünmemesi olduğu, tüm bunlardan daha önde.

Tarikatlarda “kader” dersin, “sadaka, zekat” şu bu diyerek yoksulları oyalarsın, ama milyonlarca yoksulun, işsizin beynini aynı yolla uyuşturamazsın. Bu demagojiler de bu amaçla yapılıyor. Halkta boş bir umut yaratılmak, beklentiye sokulmak isteniyor.

Halbuki, bir iki milyonla değil, on milyonlarla ifade ediyor, Türkiye’nin açları ve yoksulları.

En son yapılan DİE’nin “hane halkı geliri” araştırması bu tablonun bir kısmını gözler önüne seriyor. “Bir kısmını” diyoruz, çünkü hesaplamada alçakça bir yöntemle başvurularak yoksul ve açların sayısının düşük gösterildiği burjuva basına dahi yansıdı. Ancak gösterildiği kadarı bile, ülkemizde 12.2 milyon insanımızın **açlık sınırında**, 26 milyon insanımızın da **yoksulluk sınırında** yaşadığını gösteriyor. Yani toplam **38.2 milyon insanımız aç ve yoksul.**

Demagoji çözer mi bu tabloyu Tayyip!

İslamcı ve burjuva basına “yoksulla zengin arasındaki fark azaldı” diye yalan haberler yaptırmak gerçeği değiştirir mi Tayyip!

Gecekondularda iftar şovları, yoksulluğu büyüten politikaların altındaki imzanı unutturur mu Tayyip!

Halkı hesap oyunlarıyla “yoksul olmadıklarına” inandırmaya çalışmak iktidarını uzatır mı Tayyip!

Yalanın ve demagojinin gelip çarpacağı yer, milyonlarca yoksulun açlığı, et yüzü görmeyen sofrası, kahve köşelerine mahkum ettiren işsizliktir.

'VIP'teki Hortumcu' Tayyip'in Dostu !

Adalet Bakanı ve hükümet sözcüsü Cemil Çiçek, "yolsuzlukla mücadele" şovunda bu kez baltayı taşa vurdu. Bankası batmış bir patronu havaalanı VIP (çok önemli kişi) salonunda gördüğünü, ayakkabısının fiyatına bir ay evrak me-muru çalıştırdığını' söyledi.

Dinleyenler; vay be! dedi, AKP nasıl da hortumcularla mücadele ediyor, nasıl da halkı düşünüyor! Şovunu yaptı yapmasına ama, sözünü ettiği hortumcunun **Halis Toprak** olduğunun basına yansımalarıyla bu kez baltayı taşa vurduğu anlaşıldı. Çiçek, her ne kadar halkın hafızası zayıftır, unutmıştır, **aptal yerine koyar aldatırım** diye düşünse de, bu hortumcuyu halkımız çok iyi tanır. 3 Kasım seçimleri öncesini hatırlayalım.

'VIP'teki Hortumcuyu' Tayyip'e Sor!

Erdoğan'ın, üç batık bankacı ile gizli bir yerde yaptığı toplantı hatırlanır, işte bu üç batık bankacıdan biri, Çiçek'in şovuna malzeme olan **Halis Toprak**'tı. (Diğerleri; Mehmet Emin Karamehmet ve Mustafa Süzer) Aynı batık bankacının helikopteri ile seçim gezileri yaptı Çiçek'in lideri. **Halis Toprak**, bizzat Lice'de "hemşerilerinden" AKP için oy istedi. İktidar koltuğuna oturmak uğruna arsızlığın dibe vurduğu, AKP'nin dayandığı güçlerin kim olduğunun, kimlerin AKP'yi finanse ettiğinin ister istemez açığa çıktığı günlerdi.

Çiçek'in, Şaşırma Numarası!

Cemil Çiçek yoksa o zaman Toprak'ın hortumculuğunu b i l m i y o r muydu? Çok iyi bilir! Ama halkın unuta-cağını düşünerek konuşuyor. Yönetiminde bulunduğu sistem, aynı şekilde sürüyor, Çiçek, sistemi eleştirme oyunuyla bunu perdelemek istiyor. Ne diyor ba-

AKP BÖYLE YALANCIDIR!
Hortumcu desteğiyle iktidar olanlar, hortumla mücadele edemez!

Çiçek halkı aptal yerine koyup şov yapıyor; batık bankacı HALİS TOPRAK seçimde AKP'yi destekledi, TAYYİP'le gizli toplantılar yaptı, helikopterini TAYYİP'in seçim gezilerine tahsis etti ve hala AKP'nin himayesinde soyuyor

Ne diyor ba-

kın riyakarların sözcüsü;

"Nasıl oluyor diye benim de garibime gitti. Adamın giyiminde kuşamında, bankası batmadan önceki durumla sonrası arasında hiçbir fark yok. Oradaki insanlar, yakasına yapışacağı bu kişiye hizmet veriyor çok önemli şahıs diye. Nasıl olur diye baktım." (9 Kasım basın)

Numarayı görüyor musunuz; nasıl oluyor diye bakmış! Mesela şöyle oluyor; Tayyip ve daha onlarca AKP milletvekili gibi adın yolsuzluklara karışır, hakkında davalar açılır, sonra dokunulmazlık zırhı giyer, bu kez hükümet olarak soymaya devam edersiniz. Topraklar da, aynı "zırhı", görevi sermayeye hizmet etmek olan iktidarlar sayesinde giyiyor. Boş yere desteklemedi AKP'yi. Ama hakkını vermek lazım, Çiçek mekanizmayı çok iyi biliyor;

"O salondan istifade edecekler sıralanırken 'devletten madalya alanlar' deniliyor. Bu mantıkla baktığımızda devletten madalya almak kadar kolay bir şey yok. Gider 50 trilyon lira çalarsınız, 1 trilyonu ile okul yaptırırsınız, biz de o kişiye büyük törenle 'İyi ki çaldın da 1 trilyonu ile okul yaptın' diye madalya veririz."

Onyıllardır tam da böyle oluyor. Ve sadece hortumcular değil, 107 insanın katilleri de çok kolay alıyor o madalyayı. Demek ki, devlet için çok önemli kişiler açık; hırsızlar ve katiller!

"Demirel'in Ailesi" Olur Da, Tayyip'in Olmaz Mı?

Şimdi, siyasi nedenlerle, IMF desteğiyle Uzanlara yapılan operasyonun yarattığı havada, hortumla mücadele şovu yapıyorlar. Hortumcuların dostu, kendisi yolsuzluk sanığı Tayyip, her konuşmasında "hortumun ucunu yakaladık" diyor ve ekliyor; **"zamanı geldiğinde hepsi birbir göz önüne serilecek."**

Peki neden şimdi değil de, "zamanı geldiğinde"? Neyin zamanlaması yapılıyor? Siyasi çıkarlar, rant hesaplarına göre "yolsuzluk operasyonu" yapılır, yoksa mekanizma işlemeye devam eder. AKP'nin yolsuzlukla mücadele yalanının, içyüzü budur.

Bugün adı alenileşen hortumcuların büyük kısmı "Demirel'in ailesi" diye bilinirdi. Tayyip de kendi "ailesi"ni yaratıyor. Albayraklar, Topraklar, Zorlular, Süzerler, Kombassanlar...

Sonra devlet bakanı Abdüllatif Şener çıkıp, "11 milyar dolar hortumlayan batık banka patronlarından 258 milyon dolar tahsilat yapılabildiğini" söylüyor. Ne önemi var, nasılsa zamlarla, ek vergilerle halkın sırtına yüklersiniz!

AKP'nin 1 Yılı halkın hiç göstermiş

AKP, 3 Kasım 2002 seçimlerinden yüzde 34,2'lik oy oranıyla tek başına iktidar olarak çıktı. Hükümet görevinin verilmesiyle 16 Kasım'da Acil Eylem Planı'nı, kısa süre sonra da hükümet programını açıkladı. Bu planda, "bir aylık, üç aylık, altı aylık, 1 yıllık" hedefler konulmuştu.

Sayfalarca uzayan o hedeflerin hepsini burada saymak mümkün değil, fakat kabaca iki kategoriye ayrılıyordu vaatler; birinci kısmı tekelere, IMF'ye yönelikti. İkinci kısmı ise halka.

Vaatlerini özetledikleri şu satırları da hatırlatalım:

"AK Parti iktidarı yediden yetmişe milletimizin yüzünü güldürecek... Milletimizin bahtını bağlayan düğümler çözülecek... Bu iktidar AK Parti'nin, yani milletimizin iktidarındır.

AK Parti iktidarında;

Ekonomik istikrarı sağlamış, rekabetçi bir piyasa yapısı oluşturmuş, sürdürülebilir bir kalkınma ortamını yakalamış ve bunun nimetlerini adil bir şekilde dağıtan,

yoksulluk ve yolsuzluğun giderildiği, özgür ve müreffeh insanların barış içinde yaşadığı, çağdaş dünya ile entegre olmuş,

farklılıkların çatışma kaynağı değil zenginlik olarak algılandığı itibarlı, demokratik, doğu ve batının bir arada hayat bulduğu bir Türkiye vizyonu hayata geçirilecektir."

İşte vaatler ve işte bir yıl sonra gelinen nokta!

AKP, emperyalizme ilişkin vaatlerinin büyük çoğunluğunu yerine getirdi. Halka ilişkin vaatleri ise, zaten göstermelikti. Vaat edildiğiyle kaldı.

Halka yönelik vaatler, öylesine göstermeliktir ki, AKP'nin kendi yaptığı "bir yıllık muhasebe" içinde değinilmeye bile gerek duyulmamıştır.

AKP'nin kendi yaptığı muhasebe, kime hizmet için çırpındığını ele veriyor

Evet, AKP de bir yılının "muhasebesini" çıkarmış. 4 Kasım tarihli Zaman Gazetesi'nde yayınlanan habere göre, AKP bu "muhasebeyi" seçimlerden hemen sonra 16 Kasım 2002'de yayınladıkları Acil Eylem Planı'yla AKP hükümetinin icraatlarını karşılaştırarak yapmış. Bu muhasebeden çıkardıkları sonuç ise, AKP'nin niteliğini göstermeye yetiyor.

Yapılan değerlendirmede "önemli reformlara imza atıldığı belirlenirken, hedeflerin bazılarında gecikmeler olduğu tespit edildi."

Peki AKP'nin geciktiği hedefler hangileri dersiniz; işte cevabı: "Özellikle, Kamu Yönetim Reformu'nun hayata geçirilememesi, YÖK Yasası değişikliğinin gerçekleştirilememesi, sağlık ve sosyal güvenlik kurumlarının tek çatı altında birleştirilememesi iktidarın hanesine eksi olarak kaydedildi."

AKP'nin çıkardığı bu bilanço da gösteriyor ki, halka değil, emperyalist tekelere hesap verme sorumluluğu duyuyorlar. "İşçilerin, memurların, köylülerin, işsizlerin şu şu isteklerini karşılamadık" tesbiti yok değerlendirmede. Sadece IMF'nin, tekellerin isteklerini zamanında yerine getirmediği diye üzülüyorlar. "Yardım kuyruklarının büyümesine, işsizlerin artmasını, açların çoğalmasını engelleyemedik" tesbitini yapmıyor AKP. Çünkü bu durum, onlar için "AKP'nin eksi hanesinde" yazmıyor.

İşbirlikçilik, kişiliksizlik, siyasetçilik!

Bir yılın sonunda net olarak görülmüştür ki, AKP'nin kendisine ait bir ekonomi politikası yoktur. Ekonomi politikaları IMF'nindir. Aldıkları her kararı, yaptıkları her icraatı, IMF'nin isteklerini karşılayıp karşılamadığıyla değerlendirmişlerdir. Ve işin daha vahimi tüm bu yaptıklarını da açıkça "IMF böyle istiyor... IMF programının dışına çıkamayız... IMF'ye söz verdik..." gerekçeleriyle savunmaktadırlar.

Emperyalizme bağımlılığın ar perdesini yırttığı noktadadır AKP.

Ekonomide durum buyken, siyasette de böyledir. AKP'nin Türkiye'si, Amerika'nın gel-gelme diye istediği gibi oynadığı, Avrupa Birliği'nin şunu yap bunu yapma diye yönlendirdiği, emperyalist tekellerin istedikleri her ayrıcalığı elde ettikleri bir ülkedir. AKP'nin Maliye Bakanı "babalar gibi satarım" diye bu ülkenin değerlerini arsızca peşkeş çeker, AKP'nin Adalet Bakanı yolsuzluklara karşı her gün demeçler verirken, hor-

bir sorununu çözmedi, çözemez! tir ki, halkın değil, emperyalizmin, oligarşinin partisidir!

tumlar AKP'yi destekleyen tarikat holdinglerine çevrilmiştir.

AKP yöneticileri, hakları, özgürlükleri için eylem yapan her kesimi “ideolojik” olmakla eleştiriyor. Peki onların ideolojisi ne? Onlar ideolojisiz mi ki, “ideolojik” olmayı “suç” olarak gösteriyor?

Elbette AKP'nin de bir ideolojisi var; kendi beyinlerinin ideolojisi değil bu. Kendi beyinlerini ideolojisizleştirip kiraya vermişler (tüm burjuva politikacılarının ortak özelliğidir bu). AKP'lilerin koltuk ve koltuğun nimetleri karşılığında avukatlığını üstlendikleri bu ideoloji, **kapitalizmin, burjuvazinin ideolojisi**'dir. Kapitalizmin ideolojisi ise, hırsızlığın, sömürünün, zulmün ideolojisidir.

AKP iktidarında bir zulüm yılı

Ne işçiyi, ne memuru, ne köylüyü, ne esnafı, ne de işsizleri, açları ekonomik olarak “rahatlatamayan” AKP, haklar ve özgürlükler alanında da, faşizmin sürdürücüsü olduğunu her vesileyle gösterdi. MGK'nın halka karşı savaş yönetmeliklerini görünürde iptal ederken, aynı savaşı kendi yönetimlerinde sürdürecektir yeni yönetmelikler çıkardı. Haklarını aramak için meydanlara çıkan her kesim, AKP iktidarının yasaklarıyla, coplarıyla, gözaltılarıyla karşılaştı. Zulmün doruğu olan F tiplerindeki tecrit sürdürüldü; 3 Kasım 2002'de 97 olan F tiplerine karşı direnişte katledilenlerin sayısı, 3 Kasım 2003'te 107'ye ulaştı. İnfazlar, işkenceler, özellikle AKP iktidarının son altı aylık döneminde tırmandırıldı. Ne Kürt sorunu, ne F tipleri sorunu, ne türban sorunu, AKP'nin çözmediği hiç bir sorun yoktur. Depremzedeleri bile yasakla, işkencehanelere taşıyarak susturan bir iktidardır AKP.

“Sıfır işkence” diye iktidara gelen AKP iktidarının karakollarda, hapishanelerde sürdürülen işkenceden dolayı görevden aldığı, cezalandırıldığı tek bir polis yoktur; “işler” aynen eskisi gibi devam ediyor AKP iktidarında da. AKP'li bakanlar, AKP'li Meclis Komisyonlarının üyeleri, işkence, infaz iddiaları karşısında daha araştırmadan, soruşturmadan “yok öyle bir şey” deyip dosyayı kapatıyorlar.

AKP hükümeti, 81 ilde kontrgerilla örgütlenmesi oluşturma kararıyla, yeni hazırladığı Ceza ve İnfaz Yasa Tasarısıyla “AB'ye uyum” yasaları oyununun ötesinde, zulmü artırmanın adımla-

rını atmaya devam ediyor.

Emperyalizme, oligarşiye hizmet Halka oyalama, aldatmaca

Tayyip Erdoğan, Keçiören'de verdiği iftar yemeğinde yaptığı konuşmada bakın ne diyor:

“Tacikistan ve Kırgızistan'da kişi başına düşen milli gelir düşük olmasına rağmen, bu ülkelerdeki okuma yazma oranı yüzde 99... Komünizm orada çöktü ama bunu başardı. Biz ise demokrasi, Cumhuriyet dedik ama ne Cumhuriyet'in ne de demokrasinin gereğini yerine getirdik. Maalesef cehalete karşı savaştık.”

Bu sözleri söyleyen birinin cehaleti yoketmek için tüm imkanları seferber etmesi gerekmez mi? Ama öyle yapmıyor Tayyip. Tersine, 2004 bütçesine bakın; eğitimin payı yine düşmüştür.

Peki öyleyse Tayyip niye sözediyor bundan; derin cevaplar aramayın; boş boş konuşuyor.

AKP'nin sadece eğitimde değil, hemen her konudaki manevralarından biri de, sanki “muhalefetteki” bir parti gibi habire konuşup hiç bir şey yapmamalarıdır. Özellikle yolsuzluklara karşı tavırları bir yıl boyunca bunun bir adım ötesine geçmemiştir.

Dokunulmazlıkların kaldırılması konusunda hiç bir adım atmadılar. Çünkü herkesin bildiği gibi Tayyip Erdoğan'ın ekibinin neredeyse tümü onlarca yolsuzluk, sahtekarlık davasının sanığı durumunda.

Tüm bu tabloya karşın, burjuva medyada “AKP'nin 1. yılı” yağılığı almış başını gidiyor. Doğan Medya neyin karşılığında AKP yağılığı yapıyor? Ve AKP niye Doğan Medya'ya dokunmuyor, onun borçlarını erteliyor, yolsuzluklarını sümen altı yapıyor? Karşılıklı çıkarlar temelinde anlaşmışlar; yolsuzluk işte bu. Yolsuzluk için illa bir bankanın içinin boşaltılması gerekmiyor.

Bir yıl, AKP'nin emperyalizmin, oligarşinin partisidir olduğunun kanıtıdır. Hükümet ve medya, ülkedeki her türlü sorunu adeta yok sayıyor, halkın ekmek, adalet haykırıışlarını, bunlar için direnişini görmezden gelerek pembe bir tablo yaratmaya çalışıyorlar. Ama açlığın siyah rengi, mücadelenin kızıl rengi, başka bir tablo çıkarıyor ortaya. Türkiye gerçeği açlık, yoksulluk, zulüm ve halkın sömürüye, zulme karşı mücadelesindedir.

Katliamcılar İktidarın Himayesinde

Oligarşinin utanmazca, "Hayata Dönüş" adını verdiği katliamın üzerinden 3 yıl geçti. Bırakın katliamcılarının tutuklanmasını, cezalandırılmasını, haklarında dava bile açılmadı. Bu konuda, Bayrampaşa katliamını soruşturan Eyüp Savcısı Ali İhsan Demirel'in girişimleri, katliamcılarının kimin himayesinde olduğunu da gösteriyor. Savcının soruşturma girişimi AKP iktidarının atadığı vali tarafından engelleniyor. Valilik, "görevlerini

yapmışlardır" gerekçesiyle katliamcılar hakkında soruşturma açılmasına izin vermiyor. İdari bir amir, kendisini hem savcı, hem yargıç yerine koymuş, "ne hukuku, karıştırma ortalığı" diyor.

Hukuki süreç işlese, suçlular cezalandırılacak mı; olağanüstü bir gelişme olmazsa, cezalandırılmayacak. Ancak, bir sistem düşünün ki, usülen de olsa, ölüm mangalarının soruşturulmasına izin vermiyor. Jandarma Genel Komutanlığı zaten, operasyona katılanların isimlerini dahi vermiyor.

Valilik Kendini Mahkeme Yerine Koyuyor

Eyüp Cumhuriyet Savcısı'nın 28 Ekim 2003'te idare mahkemesine verdiği dilekçesi, aynı zamanda, valiliğin mahkemeye müdahalesini de eleştiriyordu. Dilekçe şöyle:

"Valilik, operasyonda görevli jandarmaların açık kimlikleri tespit edilmemiş, olayla ilgili ifade ve savunmaları alınmadan karar vermiştir. Olayın önemi ve özellikleri gereği delillerin takdir ve değerlendirmesinin adli mercilere ait olması gerekirken, deliller adeta adli merci gibi değerlendirilmiştir. Görevin ifası sırasında silah kullanılması şartının bulunup bulunmadığı, silah kullanma yetkisinin aşılp aşılmadığının takdiri de adli mercilere aittir..."

Burjuva basın savcı için, "Böyle savcılar da var" başlığı attı; istisnai örnekler genel kuralı bozmadığı gibi, savcı Demirel'in bu ısrarı karşısında kendisini "fizanda" sürgünde bulması sürpriz olmayacaktır. Örnek çoktur, ancak ilgili olması yanı sıra, aynı katliamı soruşturan savcının başına gelenleri hatırlayın: Bayrampaşa'da inceleme yapan ve Adli Tıp Bilirkişisinin katliamı kanıtlayan rapora paralel rapor hazırlayan savcı **Cafer Koman**, dönemin Adalet Bakanı Sami Türk tarafından Sakarya'ya sürgün edilmişti.

Bu Katliam, Hukuksuzluk AB'yi İlgilendirmez!

AB ilerleme raporunda, ne bu katliamdan söz ediliyor, ne de yaşanan hukuksuzluk dile getiriliyor. Hani, AB'nin sözde insan hakları örgütü CPT, "Bayrampaşa katliamı soruşturulmalı" demişti? Görmezlikten gelemeyeceği katliamı o gün için not etti, sonra sümen altı etti. AB ile oligarşi arasındaki ilişkiler hep bu minvalde yürür. Net olan; devrimci katliamında sorun yok; bu konuda hukukun işletilmesi, katillerin göstermelik de olsa yargılanması da gereksiz!

Oligarşi 'Gözaltında Kaybetme'yi Kabul Etti

Türkiye, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'nde, **Fehmi Tosun**'un kaybedilmesi konusunda açılan davada "dostane çözüm"ü kabul ederek, dolaylı şekilde gözaltına kaybetmeyi de kabullenmiş oldu. Karara göre, 19 Kasım 1995'te gözaltına alınıp kaybedilen Fehmi Tosun davasında Türkiye, Tosun'un yakınlarına 40 bin euro tazminat ödeyecek.

Halka karşı hep inkar ettiler, emperyalistlerin karşısında ikrar ediyorlar. Tıpkı köy yakmalarda, işkenceli ölüme olduğu gibi. Binlerce insan kaybedildi. Hiçbirinin hesabı verilmedi. AKP iktidarı da ne kayıplara, ne de Susurluk'un başka suçlarına dair hiçbir şeyi gündeme getirmemekle, Susurluk'u sürdürmektedir. AİHM önünde bir olayı kabullenip, binlerce kaybin sorumluluğunun üzerini örtemez oligarşi. AİHM'e, tüm bütçesini ödesede dahi, kayıplar dosyasını kapatamayacak!

Gardiyanlar Da Şikayetçi

AB raporu, gardiyanların da "çalışma koşullarımız insan haklarına aykırı" şikayetlerine yer verdi.

Gardiyanlar, taleplerinde sonuna kadar haklılar, AB kapısında değil, kendi mücahedelelerinde, sendikal örgütlenmelerinde, diğer halk kesimleri ile birlikte haklarını aramalıdır.

Ama o sözünü ettikleri "çalışma koşulları" nedeniyle, "insan haklarına aykırı" bir çok olaya da tanık olmaktadır. Hatta bazılarının uygulayıcısı oldukları da bilinmektedir. Gardiyanlar, "insan haklarına aykırı koşullarından" şikayet ederken, önce, bizzat uygulayıcısı veya tanıdığı oldukları ihlalleri halka açıklamak zorundadırlar. Zulme göz yuman ve uygulayanların, şikayet hakkı yoktur. Bugüne kadar böyle bir açıklama yoktur gardiyanlar cephesinden. F tiplerinden çılgınlıklar yükselirken, onlardan "çıt" çıkmamaktadır.

Ve unutmamaları gereken son nokta; devrimcilere karşı işkencede, baskıda kullanan oligarşinin gözünde hiçbir değerleri yoktur, gerektiğinde tutulup bir kenara atılmaya hazır olmalısınız!

Buca Çocuk Koğuşundaki İşkenceyi TBMM İnsan Hakları Komisyonu İnceledi!

Devleti Aklama Komisyonu İşbaşında

Buca Cezaevi çocuk koğuşunda, yaşadıkları işkencelere artık dayanamayarak 5 Kasım günü isyan eden yaşları 15-18 arasında değişen çocukların yaşadığı işkenceyi, İzmir Barosu İşkenceyi İzleme Grubu avukatlarına anlattılar. Avukatlardan Arzu Demirci gördüklerini ve çocukların anlatımını aktarıyor; *"Vücutlarında darp izleri vardı. Bir çocuğun burnu morarmış ve şişmişti, hala kanlar vardı. Olay sırasında jandarmanın kendilerine zarar vermeyeceklerini belirterek dışarıya çıkma-larını söylediğini, çıktıklarını ve koridordan başlayarak bah-çede soyularak dövüldüklerini söyledi."*

Medya için konu, "AB'ye uyum" oyunu için uygundu. İnsan hakları şovu yapabilirlerdi. Gündeme getirdiler, ancak bu bile, devletin savcısının, İnsan Hakları Komisyonu'nun ezberlenmiş senaryoyu tekrarlamasına engel olamadı.

İzmir Cumhuriyet Başsavcısı İlhan Mesutoğlu'nun talimatı ile soruşturma başlatıldı, ama aynı anda Mesutoğlu açıklama-yı da yaptı: *"İddia edildiği gibi işkence yoktur, isyanı bir-kaç kişinin macera için çıkarttığı anlaşıldı."*

Hal böyle olunca, "olaya el koyan" TBMM İnsan Hakları Komisyonu'nun incelemeleri de, neredeyse aynı kelimelerle, "böyle bir şey yoktur" diye sonuçlandırdı. Komisyon Başkanı Mehmet Elkatmış 10 Kasım'da basına açıkladı raporu:

"Organize bir işkence ya da baskı tespit edilmedi. İşkence iddiaları abartılmış. Raporumuzu da bu yönde hazırlayaca-ğız. Türkiye'deki tüm cezaevlerinde istenmeyen ufak çaplı olaylar yaşanıyor. Çocuklarla konuştuk, cezaevi yönetimin-den korktukları için açıklama yapamadılar yönündeki söy-lemeleri kabul etmeyiz. İsyanı çıkaranlar da macera tutkusuy-la başlattıklarını itiraf ettiler. Çocuklardaki yaralar, olaylar sı-rasında yaşanan karışıklıktan. Bir de isyana katılmayan ço-cuklara, olayları başlatanların uyguladığı şiddet sonucu olanlar var. Ağır yaralı yok, ölen yok."

İnsan Hakları Komisyonu değil, devletin suçlarını aklama komisyonu gibi çalıştığını F tiplerinden biliyorduk. Ölümleri bile görmeyen bir komisyonun işkenceyi görmesi beklene-mezdi. Buca bunun kanıtlanması oldu. Görevi, "İnsan Hakla-rı ihlallerini soruşturmak" olanların kıstası, ölü ya da ağır ya-ralı olması! Demek ki, bu aşamaya kadar her tür işkence dev-lete serbest! Bu komisyon soytarılığı artık kimse için inandı-rıci gelmiyor, burjuva basın bile dalga geçiyor.

Bu arada 38 çocuğa hücre cezası verildi.

Her şey devletin bu tür olaylardaki politikasına uygun: Böyle bir şey yoktur açıklamaları, Komisyon inceleme oyun-ları, birbirlerine işkence yaptılar demagojileri ve mağdurların cezalandırılması...

Aksu'nun İşkenceye Karşı Mücadelesi'!

İçişleri Bakanı Abdülkadir Aksu, AB ra-porunun ardından, kameralar karşısına çıkıp, işkenceyi önlemek için nasıl bü-yük bir savaş verdiklerini söyledi. Ve "kanıt" olarak da şu bilgileri verdi: iş-kence suçundan toplam 14 personel hakkında adli soruşturma açıldı, yıl içinde 4 personel mahkum oldu, 10'u hakkında yargılama sürüyor, kötü mu-ameleden de 140 personel hakkında soruşturmabaşlatıldı, 9'u mahkum ol-du.

Hepsi bu mu! Binlerce işkence, dosyalar dolusu rapor, düzinelerce işkence da-vası var. Mahkemeler de Aksu'nun ka-fasında, durmadan aklıyor, hakettikle-rinin çok altında göstermelik cezalarla cesaretlendirmeye devam ediyor. Ak-su, önce bizzat kendisinin örgütlediği kontralar, işkencede ölümlerin hesabını vermelidir. AB'ye yaranma şovu için sı-ralanıyor üç beş kişinin mahkumiyeti.

Aksu'nun polis sözcüsü 'Yalancı Feyzo' olarak tanınan, Feyzullah Aslan da, oyunun kuralını öğrenmiş, Gazetecile-rin, İzmir'de sokak ortasında çevirdiği sıradan bir insanı tekme tokat döven polislerle ilişkin sorusuna, "AB'ye uyum yasaları için elimizden geleni ya-pıyoruz. Ama yine de oluyor" diye ce-vap veriyor.

Her şey AB ile zımni ilişki içinde yürüyor; vitrini düzeltin yeterli diyor AB, O da bunu yapıyor.

Jandarma Da 'Oyunu' Kuralına Uydurdu

Bakan Aksu, aynı konuşmasında bir "müjde" daha verdi; Jandarma Genel Komutanlığı insan hakları ihlalleri ko-nusunda çok ciddi mücadele içindeymiş. Bunun için de Komutanlık bünye-sinde İnsan Hakları İhlalleri'nin İnceleme ve Değerlendirme Merkezi (JİHİDEM) kurulmuş!

Oyun tam da böyle oynanıyor; işkence-yi yapan, aynı zamanda insan hakları oyunu oynuyor, kendisi soruşturuyor. JİTEM işkence yapsın, JİHİDEM soruş-tursun!

Sayı 86

29

16 Kasım
2003

Halkların Dillerine Ve Kültürlerine Özgürlük

Oligarşi, “Kürtçeye özgürlük sağladık” manevrasında istediği sonucu alamadı. Makyaja inanan olmadığı gibi, tartışma oligarşinin inkarcılığını yeniden gözler önüne serdi. Onun “özgürlük verdim” dediği her alanda olduğu gibi, bu konuda da, yasasını çıkarmak durumunda kaldığını fiili olarak uygulamama, ya da yerine yeni yasaklar koyma politikası sürüyor. “Türkçede olmayan harfler kullanılmaz” denilerek yapılan da budur. Yasada mantık aramak boştur. Kürtçe apayrı bir dilse, Kürtçe isim verirken, kişi neden Türkçe alfabesine uymak zorunda olsun. Dediğimiz gibi, faşizmde mantık, hukuk aramak boş bir çabadır.

Kürt halkının diline konulan yasak, asimilasyonun bir parçasıdır ve onyıllara dayanır. Bu politika özünde değişmemiş, sadece manevralar yapılmaktadır. 1987’deki Helsinki Gözlem Komitesi’nin raporundan hatırlayalım:

“Resmî yerlerde Kürtçe yasaktır. (Ek 4 ve 5)... Kürt folkloru ve müziği de yasaktır. (Ek 6)... Bir Kürt kendi çocuğuna Kürtçe isim veremez... DİE yetkilileri 1980-85 nüfus sayımları için kullanılan formlara ‘hangi dilleri konuşuyorsunuz?’ başlığı altında Kürt dilini kaydettikleri için ‘bölücü’ olarak suçlanarak DGM’de yargıldılar. (Info-Türk, 1986)... SHP eski genel sekreter yardımcılarında Edip Servet DEVRİMCİ, parti genel merkezinde Kürtçe konuştuğu suçlamasıyla Ankara DGM savcısı Ülkü COŞKUN tarafından sorgulandı... Mehmet Şener KOCAMAN mahkemeye çağrılarak çocuklarının isimlerini değiştirmeye zorlandı. Dört ayrı baba daha aynı suçtan yargıldılar. (Nokta, 15 Şubat 1987) (Ek 7)... 25 Mayıs 1986 tarihli Tercüman gazetesi Adıyaman, Gaziantep, Urfa, Mardin, Siirt ve Diyarbakır vilayetlerinin her beş Kürt köyünün dördünün -3524 köyden 2842’si- isimlerinin değiştirildiğini yayınladı.”

Daha binlerce örnek sıralanabilir ve bugünkü tablo farklı değil, AB için manevralar sözkonusudur. Demokratik haklarını isteyen, Öcalan’ın üzerindeki tecrite karşı çıkanlar üzerinde estirilen terör bile, asimilasyon, inkar ve imha politikasında en küçük bir değişikliğin sözkonusu olmadığını gösterir niteliktedir.

Asimilasyonda ısrar üç harfte tartışılıyor. Üç harf serbest olsa ne olur; fiili olarak yine uygulamaz. Oligarşinin uzak ve yakın tarihi kanıtlarıyla dolu. Elbette demokratik mücadelede bir mevzi olarak ayrıntılar da gündemleştirilebilir, ama oligarşi meseleyi tam da bu tür ayrıntılara sıkıştırmak, demagoji ile boğmak istiyor.

Başta Kürt halkı olmak üzere, hiçbir halkın dili, kültürü üzerine yasak konulamaz. Kürt halkının kültürü, emperyalistlerle pazarlık masasında koz değildir. Halkın dili, kültürü üzerindeki baskıya, hiçbir demagojiye sığınmadan son verilmelidir.

“Kel Göründü”, AKP İktidarı Örtmek İstiyor

AKP iktidarının İçişleri Bakanı Aksu imzasıyla 81 ile gönderilen, ‘Psikolojik harekât’ genelgesinin deşifre olması ve AKP’nin halka karşı savaşı sürdürdüğünün ortaya çıkması, iktidarı telaşlandırdı. Öyle ya, MGK’ya karşı demokrasiyi savunuyor maskesi birden düşüverdi.

Aksu’nun, “Toplumla İlişkiler Daire Başkanlığı’nın (TİDB) kaldırılabilceğini” söylemesi (7 Kasım, Radikal) bunun sonucudur. Şimdi durum kurtarılmaya, kel örtülmeye çalışılıyor. Doğrudur, kaldırabilirler de! Ancak, yerine başka adla, aynı işlevi gören yenisini yerleştireceklerinden emin olabilirsiniz. Oligarşinin taktiğidir; yıpranana, deşifre olanı değiştir.

Neymiş; TİDB, “strateji üreten birim değilmiş. Sadece kararları uygulayıcılara, uygulayıcıların düşüncelerini de karar mekanizmalarına ileten bir koordinasyon kuruluğu” imiş!

Dillerindeki her kelime, “halkı nasıl aldatınız, gerçekleri demagojiyle nasıl çarpıttınız” diye çalışan beyinlerinin ürünüdür, tümü yalandır. Halka karşı savaş, yalansız süremez elbette. Aksu, boşuna çırpınıyor, AKP’nin MGK ile çatışmasının, ‘halka karşı savaşı ben sürdürceğim’ temelinde olduğu, bunun için kontrolleri örgütlenmeleri oluşturma kararları aldığı artık belgelidir.

Bu arada, demokratikleşme oyunun yeni senaryosu hazır; “MGK’nın şeffaflaşması” gündeme getiriliyor. Buna göre, MGK Genel Sekreterliği yönetmelikleri ve kadroları üzerindeki gizlilik kalkacakmış. Tabi, MGK’nın halka karşı onyıllardır işlediği suçlar yine gizli kalacak.

Kaldı ki, yönetmelik ve personeldeki “şeffaflaşma” da göstermelik. Çünkü MGK Genel Sekreterliğinin yeri başka kurumlarca doldurulmuşken, yönetmeliklerinin açıklanmış olmasının ne anlamı var. Sadece “şeffaflık” şovuyla halka karşı savaşında güç tazelemek istiyor iktidar.

Sanki 81 ildeki kontra örgütlenmesinin gizliliğine vurgu yapan genelgeyi bunlar hazırlamadı? Dedik ya; mesele, halka karşı savaşı biz sürdürürüz meselesi.

Kürt milliyetçiliğinden islamcılara AB'DEN HAYAL KIRIKLIĞINA UĞRAYANLAR!

Avrupa Birliği, değişik kesimlerde hayal kırıklıkları yaratmaya devam ediyor. AB'nin "emperyalizmin birliği" ve temelde Avrupa emperyalizminin çıkarlarını korumak için oluşturulmuş bir birlik olduğunu görmemekte ısrar edenler, hayal kırıklıkları yaşamaya devam edecekler.

Çünkü, hayal kırıklığı yaşayıp yaşamamak AB'den ne beklendiğiyle ilgili bir sorundur.

Ülkemizde AB'ye yaklaşımları en genel hatlarıyla dört kategoriye ayırmak mümkündür:

Birincisi; başını TÜSİAD'ın çektiği AB'yle bütünleşmeyi emperyalist tekellerle bütünleşme ve sömürden alacakları payı büyütme aracı olarak gören kesimdir. AB'ye uyumun haklar ve özgürlüklere ilişkin kesimi onları fazla ilgilendirmez, ama AB'ci politikalarına "kamuoyu" desteği bulmak için, işin o yanına daha çok vurgu yaparlar. **İkinci kesim;** AB'yle demokratikleşeceğini, hak ve özgürlüklerin genişleyeceğini ve güvenceye alınacağını düşünenlerdir. Kürt milliyetçiliğinden islamcılarının büyük bölümüne, reformist sola kadar uzanan bir kesimdir. **Üçüncü kesim;** AB'ye karşı çıkan bir kesimdir. Temelde emperyalizme karşı değillerdir, ama AB'ye girmenin kendi rant ve baskı özgürlüklerini, iktidarlarını sınırlandıracağını düşündükleri için "AB karşıtlığı" yaparlar ve bunu da "ulusalcı" bir maskeyle yürütürler. **Dördüncü kesim,** AB'ye, emperyalizmin çıkarlarını savunan bir birlik olduğu için karşı çıkan, AB üyeliğinin ülkemiz için daha fazla bağımlılık, halkımız için daha fazla sömür anlamına geleceğini kanıtlarıyla ortaya koyan ve demokrasinin ancak halkın iktidarıyla gelebileceğini savunan devrimcilerdir.

Birinci ve dördüncü kategori içinde yer alanlar, soruna sınıf çıkarları temelinde bakan, AB'nin ne olup olmadığını bilenlerdir. İkinci kesimi oluşturanlar ise, bu konuda başından bu yana sürekli hayal kırıklığı yaşamışlardır. Çünkü beklentileriyle AB gerçeği farklıdır.

Son "rapor"da da hayal kırıklığı!

İlk alıntı Kürt milliyetçiliğinden;

- **AB tecrite ortaktır**

"5 Kasım'da açıklanan İlerleme Raporu'nda bu konuya ilişkin bir tek kelime yer almıyor. Siyasi kriterlerin önemli bir kısmı eğer Kürt Sorununa

ilişkinse, Kürt sorununun kilitlendiği bir noktada, siyasi iradenin tecrit edilmesi hakkında bir tek kelime bile bahsedilmemesi nasıl izah edilebilir? ... Demek ki, bu tecrit konusunda Avrupa'da danışıklı bir yaklaşım var. TC'ye teslim edilmesinde AB üyesi ülkeler rol oynadığı gibi, şimdi de tecritte Avrupa Birliği'nin oynadığı rol açıktır. ... Bundan dolayı da Kürt halkının eylemlerine ve başvurularına cevap vermiyor. TC Adalet Bakanı gibi 'uç maymunları' oynamaya devam ediyor." (Üfuktan, Özgür Politika, 8 Kasım 2003)

İkinci örnek, islamcılardan:

- **AB, başörtüsünü görmedi**

"İlerleme Raporu'nda din özgürlüklerine geniş yer ayıran AB Komisyonu, Türkiye'deki başörtüsü sorununu yine görmezden geldi. Bahai Cemaati'nin ibadet yeri olarak kullandığı arsayla ilgili istilak sorununa yer veren rapor, din özgürlüğü konusunda başörtüsü sorununu yine görmezden geldi." (Yeni Şafak, 7 Kasım 2003)

Daha başkaları da var. Mesela Melih Aşık:

- **AB, irtica tehlikesine yer vermedi**

"Azınlıkların dini şikâyetlerine geniş yer ayrıl-
mış. Buna karşılık laikliği tehdit eden unsurlar hakkında tek satır yok." (Melih Aşık, 11 Kasım 2003, Milliyet)

Gerçekte bunları ardarda okuduğunuzda, AB'nin halkın hak ve özgürlükleriyle bir ilgisinin olmadığını, bunları ancak kendi çıkarlarına, hesaplarına uygun düştüğü kadar "sahiplendiğini" görürsünüz. **"F tipleri, tecrit AB'nindir"** diye kaç yıldır yazıyoruz. Kürt milliyetçiliğinin bugüne kadar bu tespiti ilgi gösterdiğine tanık olunmadı. İslamcılar, AB'yle "en büyük zulüm"den, "türban zulmü"nden kurtulmayı hesaplıyorlardı. AKP de bu vaatle işbirlikçiliğinin peşine taktı geniş bir islamcı kitleyi. Şimdi AB de türban yasağı tartışılıyor...

Avrupa Birliği ne hak ve özgürlüklerin, ne Kürtçe, ne türban serbestliğinin yanındadır; o çıkarlarının yanındadır.

Bunu hala görmeyenler, görmemekte ısrar edip AB'yi savunmaya devam edenler, siyaseten iflah olmaz icazetçilerdir. Daha çok yalvarırlar düzen partilerinin kapılarında, çok beklerler Avrupa'dan gelecek demokrasiyi!

'Halk AB'yi istiyor' anketleri ve halkın gerçek talepleri

Halkımızın AB üyeliğini desteklediği üzerine, çoğu AB tarafından finanse edilen anketler bolca düzenlenir. Sonuç malum; halk AB'yi istiyor! Son ANAR araştırması da bunlardan biri. Ancak anket, AB'ye üyeliğin neden desteklenmediği sorusuna cevap arayıp, halkın ne istediğini de gösteriyor.

Halk, "YOKSULLUĞA VE ZULME HAYIR" Diyor

AB üyeliğini desteklenme nedenleri sıralaması şu: 1. Ekonomik refah (49.2). 2. Hak ve özgürlükler (20.5). 3. Demokratikleşme (15.4). 4. Avrupa'da serbest dolaşım (13.0)...

Bunlardan, refah ve serbest dolaşımı 'ekonomi' genel başlığında birleştirdiğimizde **yüzde 62.2**, hak ve özgürlükler ile demokratikleşmeyi tek kategoride gördüğümüzde ise **yüzde 35.9** olarak kaydedebiliriz.

Halk yoksulluğa, işsizliğe, açlığa çözüm istiyor. Sokağına, evine kadar uzanan zulme son diyor. Tam da bu noktada, AB masalı, yalanlar, aldatmalar, kullanmalar gündeme geliyor.

AB'ciler Halkı Aldatmak İstiyor

AB'ciler özellikle son yıllarda yoğunlaşmak üzere onyıllardır, AB'nin refah getireceğini, yoksulluğun son bulacağını, hak ve özgürlüklerin genişleyeceğini propaganda ediyorlar.

AB'nin, emperyalist Avrupa tekellerinin örgütü olduğunu gizliyorlar. Avrupa'nın, **kapitalist sömürünün** ABD ile birlikte merkezi olduğunu,

sosyalizmin baskısıyla uygulamak zorunda kaldığı "sosyal devlet"i de giderek yokettiğini ve emekçilerin haklarını gaspetmeye hız verdiğini gizliyorlar. Avrupa ülkelerinin sokaklarından emekçilerin grev sesleri, protesto sloganlarının Avrupa gerçeğini anlatmasını sansürle boğmak istiyorlar.

Avrupa tekelleri ne kendi halklarını ne de başka halkları düşünmez. Tüm politikalarını çıkarları belirler. Gözden kaçınılmak istenen en önemli noktadır bu. Bilinçsiz olarak kullanılan, aldanıp, kendisi halkı aldatmaya alet olan bir kesimi ayrı tutarsak, ülkemizdeki **AB'ciler özünde Avrupa tekellerinin ajanı** gibidirler. Kimisinin gazetelerde köşesi var, kimisinin ağzından çıkan gazetelerin manşetine taşınıyor, medya kanalları ayrımsız olarak onlar için seferber ediliyor. Hiçbirinin ülkemizdeki zulme ve halkın yoksulluğuna ilişkin tek bir sözünü duyamazsınız. Tali ve sorunun özünü yansıtmayan konularla "demokratlık" oyunu oynarlar.

Peki neden yapıyorlar? Bir kesim aydın, demokrat, kendi güçsüzlüğünden kaynaklı hak ve özgürlük mücadelesinden kaçıyor, dayanacak güç arıyorlar. Bir kesimi ciddi bir yanılgı içinde, AB'yi kafasında hayal ettiği gibi düşünüyor. Bir kısım reformist Avrupacılığı "Emeğin Avrupası" diye anlatarak aldatıyor. Esas tüm bu kampanyayı yönlendiren işbirlikçi tekeller ise, (şimdilerde Avrupa'da lobi faaliyeti yapan TÜSİAD başta, TESEV, TOBB vb.) Avrupa tekelleriyle ortak

Sayı 86

32

16 Kasım
2003

Tayyip'in Dostu Berlusconi Çeçen Katliamını Onaylıyor

AB ve Rusya arasında Roma'daki zirvede konuşan İtalya Başbakanı Berlusconi, "Çeçenistan'da insan ihlalleri yok. Bunlar tamamen basının uydurması. Rus vatandaşlar suikastlere maruz kaldı" dedi. (9 Kasım Sabah)

İşte Tayyip'in yakın dostu Berlusconi! Çeçen davasının savunucusu **İslamcılar**, bu dostluğa ne diyor?

Peki, AB'ciler bu katliam savunuculuğuna

ne diyor? Yoksa AB'yi ilgilendirmeyen, AB'nin çıkarları için onay verdiği her türlü vahşeti sessizce izlemek politikanız mı?

200 Bin İtalyan İşçi Sokakta

İtalyan metal işçileri, geçen hafta cuma günü Roma'da düzenledikleri büyük bir mitingle, işçi haklarının gaspedilmesine karşı seslerini yükselttiler. İşçi haklarını koruyan bir Toplu İş Sözleşmesi isteyen işçiler, aynı gün Fiat fabrikalarında da 8 saat iş bıraktılar. FIOM sendikası, önümüzdeki günlerde de iş bırakma eylemlerinin, gösterilerin süreceğini açıkladı.

çıkarlarının hesabını yapıyor ve bu doğrultuda "halk destekliyor" havasını kullanmak istiyor. Tabi, diğer AB'cileri de kendine yedekliyor.

Öyle bir hava yaratılıyor, ki, 'AB'ye hayır' demek, en büyük suç, hatta günah!

12 Eylül cuntasının 1982 Anayasası için yaptığı referandumu hatırlayın; Anayasa'ya hayır demek suç, bunun propagandası yasak, tüm propaganda araçları cuntanın hizmetinde... ve adı referandum. Sonuçtan bakarsanız, bugün herkesin karşı çıktığı Cunta Anayasa'sını halk ezici bir çoğunlukla onaylamıştı. Yalan propaganda terörle birleşip yarattı bu sonucu.

UTANÇ DUVARINA LANET

BM'nin dahi, 680 bin Filistinli için sefalet getireceğini dile getirdiği Utanç Duvarı, aynı zamanda Filistin topraklarının yüzde 14.5'ini daha gaspediyor.

İrkçılık ve İsrail terörünün simgesi haline gelen "Utanç Duvarı" hızla yükselirken, dünya halkları, Filistinle dayanışma gruplarının çağrısıyla, 9 Kasım'da Utanç Duvarını protesto etti. İtalya'da Komünist Partisi, Yeşiller ve sendikaların desteklediği mitingte 30 bin kişi yürürken, Bangladeş, Belçika, Brezilya, Kanada, Şili, İngiltere, Arjantin, Avustralya, Fransa, Norveç, İskoçya, Almanya, Hollanda, Japonya, Ürdün, Güney Afrika, İspanya, İsveç, ABD ve Türkiye'de düzenlenen gösterilerle İsrail terörü protesto edildi, Filistin bayrakları dalgalandırıldı.

Duvar, Filistin topraklarında da aynı gün gösterilerle lanetlendi. 9-16 Kasım günleri arasında çeşitli

AB konusunda bugün yaratılmak istenen hava da özünde farksızdır.

Yoksulluk ve Zulüm, Örgütlenme Ve Mücadeleyle Yokedilir

AB, işçiyi, memuru, köylüyü, emekçi halkı tekellerin kucağına atmanın adıdır. AB'nin demokrasisi, tekellerin çıkarlarına dokunulduğu yerde biter. Onun hak ve özgürlük anlayışı, zulmün inceltilmesi, üzerinin makyajlanmasından ibarettir. Gerçek özgürlük ve refahı örgütlenerek, kavgaya girerek, kendi iktidarımızı kurarak yaratabiliriz.

etkinliklerle sürecek eylemlerden ilk gün, Batı Şeria ve Gazze'de Filistinliler iki saat işbirakarak genel grev yaptı. Halkiliye, Tulkarem, Cenin, Ramallah, Zabuba, Cubara, Kalkiliye, Savahe ve daha bir çok yerde gösteriler düzenlendi. İsrail bazı gösterilerde halka ateş açarak müdahale etti.

Bu arada, İsrail'in "terörün kaynaklarını kurutma" adıyla talep ettiği ve Filistin Özerk Yönetimi tarafından kararı alınan, ülkedeki yardım kuruluşu ve vakıfların paralarına el konulması kararı, Gazze'de düzenlenen ve 5 bin kişinin katıldığı bir gösteri ile protesto edildi.

Gösteride, "Ek-mek Kaynaklarımızın Bloke Edilmesi-ne Hayır" sloganları atıldı.

Sayı 86

33

16 Kasım
2003

Gemlik'e Giriş Yasak!

DEHAP'lıların 12 Kasım günü, otobüslerle Gemlik'e giderek, Öcalan üzerindeki tecriti, İmralı'ya en yakın noktada protesto etme girişimi, yasadışı şekilde, terörle engellendi.

Oligarşi yasalarında yazan bütün özgürlükleri askıya aldı. Onlara hak, hukuk yasaktı. Gemlik'e binlerce polis yığıldı. Gemlik'in yerli halkına dahi liman yasaklandı, sokaklar kuşatıldı, giriş çıkışlarda tutuldu. Diyarbakır, Urfa, Mardin, Van, Bingöl ve daha birçok yerden otobüslerle hareket eden DEHAP'lıların çıkışına izin verilmedi.

Tecrite karşı yapılan onlarca eyleme saldıran, halkın demokratik tepkilerini terörle boğmaya, taleplerini sus-

turmaya çalışan AKP iktidarı, utanmadan aynı günlerde hak ve özgürlükleri geliştirmekten söz ediyordu. Tecrit suç, en büyük hak ve özgürlük ihlali ve AKP tarafından uygulanmaya devam ediliyor. Halkın demokratik tepkisine karşı panzerler harekete geçiriliyor, gösteri ve toplantı yürüyüşleri hakkı aleni şekilde yokediliyor.

En temel haklardan biri olan, "seyahat özgürlüğü" cebren yokediliyor.

Tüm bunların gelip düğümlendiği yer ise; oligarşinin Kürt sorunundaki politikasıdır. İnkâr, imha, baskı, zulüm üzerinde yükseliyor bu politika. Hükümette kim olursa olsun bu değişmiyor. AKP iktidarı da riyakarca sürdürüyor oligarşinin Kürt politikasını.

Burjuva basın manşetler atıyor; "işkence bitecek, kıbrıs sorunu çözülecek, Hak ve özgürlük ihlalleri son bulacak... Abdullah Gül yol haritasını açıklıyor..."

Açıklanan yol haritasında, Kürt halkının seyahet etmesi bile yasak!

Eğitim-Sen'den Türkiye Geneline Eylem Kölelik Yasalarına, Sefalet Bütçesine Hayır

Eğitim-Sen'li memurlar, Milli Eğitim Bakanlığı bütçesi Plan ve Bütçe Komisyonu'nda görüşüldüğü 8 Kasım günü, ülke çapında yaptıkları eylemlerle, IMF talimatlarıyla hazırlanan sefalet bütçesini ve Kamu Yönetimi Temel Kanunu Tasarısı'nı protesto etti. Memurları sözleşmeli kölelere dönüştürecek Kamu Yönetimi Tasarısı'na karşı, greve kadar gidecek bir mücadeleyi hayata geçireceklerini açıklayan memurlar, düzenledikleri eylemlerde, "Direne Direne Kazanacağız", "Rantiyeye Değil Eğitime Bütçe", "Kamu Reformu Yasası'na Hayır", "Kahrolsun ABD Emperyalizmi" sloganları atıldılar.

Ankara'da Meclis Dikmen Kapısı'nda toplanan memurlar, "Kamu Yönetimi Temel Kanunu Tasarısı ile devletin artık hizmet üretmeyeceğini, eğitimin bütünüyle özelleştirilmesinin adımlarının atıldığını dile getirdiğini" dile getirdiler. Eğitim-Sen Genel Başkanı Alaaddin Dinçer, tasarıya karşı KESK'in aldığı karar doğrultusunda eyleme geçeceklerini söyledi.

Adana, İstanbul, Hatay, Antep, Bursa ve daha baka illerde İl Milli Eğitim Müdürlükleri önünde yapılan eylemlerle emekçiler sefalet bütçesinin IMF talimatları doğrultusunda hazırlandığını haykırdılar ve Kamu Yönetimi Yasası'na karşı eylemlerini artıracaklarını ilan ettiler. İzmir'de "Paran Kadar Eğitim Alacaksın Haberin Var mı! Kölelik yasalarına hayır/Eğitim-Sen" yazılı pankart açan memurlar, İl Milli Eğitim Müdürlüğü'ne yürüdü. Polisin, "valilik yasakladı" tehditlerine aldırmayan emekçiler, eylemin ardından, aynı sırada YÖK'ü protesto eden öğrencilere destek vermek üzere, Konak Sümerbank önüne gittiler.

Kocaeli'de düzenlenen mitinge ise, yaklaşık 3 bin kişi katıldı. Temel Haklar'ın da bulunduğu DKÖ, sendika ve partilerin destek verdiği mitingte "Yaşasın Sınıf Dayanışması", "Kölelik Yasasına Hayır" sloganları haykırıldı. Şube Başkanı Sezai Bayram, memurların iş güvencelerinin ortadan kaldırılmaya çalışıldığını belirterek, "Hükümeti uyarıyoruz gerçek reform demokratikleşmedir." dedi.

Bu arada Bergama'da yapılan "Kamu Çalışanları Kurultayı"na katılan KESK Genel Başkanı Sami Evren, **Kamu Yönetimi Yasa Tasarısı'nın** uluslararası sermayenin Türkiye'ye dayatması olduğunu,

AKP'nin uluslararası sermayenin tetikçisi olduğunu belirterek, **"AKP hükümeti geri adım atmazsa, işyerlerini işgal edeceğimiz ve terk etmeyeceğiz"** dedi.

'Halk için sağlık' isteyen emekçilere AKP soruşturması

Sağlık emekçilerinin grevini tehditle engelleyemeyen AKP iktidarı, eyleme katılanlara, yönlendirenlere soruşturma açılması talimatı verdi. Polis devletin hükümeti AKP, eylem günü çekilen görüntülerden yapılacak inceleme ile "çalışma düzenini bozan"ların tespit edilmesi talimatı verirken, Başbakan Erdoğan da demagogilerini sürdürdü. Çarpık sağlık politikasının kaynağı kapitalizmi kendisinin savunduğunun üzerine atlayarak, "bu bıçak parası ne oluyor bir anlatın bakalım" diyen Erdoğan, eylemin etkisini de, "aksi halde milletin kafasını bulandırmasınlar" sözleriyle itiraf etmiş oldu.

Sağlık emekçileri ise, saldırılar karşısında yılmayacaklarını belirterek, AKP iktidarına, taleplerini yerine getirmeleri için bir hafta süre verdiklerini, aksi durumda eylemlerini artırarak sürdüreceklerini söylediler.

Pancar Köylüsü İsyan Ediyor

Malatya Şeker Fabrikası önünde iki haftadır oturma eylemi yapan ve geceleri fabrika önünde kalan pancar üreticisi köylüler, 6 Kasım'da yaptıkları eylemde, şeker üretiminin IMF ve Dünya Bankası direktifleriyle yok edildiğini dile getirdiler.

Devletin üretime koyduğu kotaya karşı isyan eden köylüler, adına basın açıklamasını okuyan TÜR-KÖY-SEN Şube Başkanı Hayri Yıldırım, şeker fabrikalarının özelleştirilmesinden vazgeçilmesini istedi. 2001'de çıkartılan Şeker Yasası'yla kota uygulamasına geçildiğini, IMF ve Dünya Bankası ile yapılan anlaşmalarla özelleştirme veya fabrika kapatmanın taahhüt edildiğini hatırlatan Yıldırım, "Bu karar alınırken **ÜLKER** ve **CARGİLL** gibi şirketlerin çıkarı düşünülmemiştir. Bu durum pancar üreticilerini zor durumda bırakmaktadır" dedi.

Paşabahçe işçisi diremiyor...

İktidarın Valisi, Jandarması Polisi, Patronun Hizmetinde

Eskişehir Paşabahçe işçilerinin direnişi sürerken, direnişe saldırılar, tüm emek düşmanlarını da gözler önüne sermeye devam ediyor.

Jandarma Saldırısı

İşçi sınıfının görünen düşmanı patronlardır, burjuvazidir. CHP'nin de ortakları arasında bulunduğu, Paşabahçe patronu, Kristal-İş üyesi 9 işçiye sendikadan istifa edip, işbirlikçi Çimse-İş'e geçmeleri konusunda yaptığı baskıdan sonuç alamayınca, 3'ünü işten attı. Kristal-İş'in ilan ettiği grev kararının uygulanacağı zaman beklenirken, emekçilerin öteki düşmanları devreye sokulmaya başlandı.

Daha önce de işçilere saldıran jandarma, valiliğin kararı ile, 7 Kasım'da, direnişin 42. günü, patronun çıkarları için yeniden saldırdı ve direniş çadırlarını söktü. Birbirine kenetlenerek, "Direne Direne Kazanacağız", "Atılsak da Kovulsak da Yine Buradayız" ve "Geliyor Geliyor Genel Grev Geliyor" sloganlarıyla direnen işçiler gözaltına alındı.

"Tarafsız Devlet" Yalanı

Jandarmanın fabrikaya, patronun tahsis ettiği bir otobüsle gelmesi, adeta emekçilere; "evet biz aynı saftayız, polisi, jandarması, valisi, iktidarı ile işbirliği içinde emekçilere düşmanız" diye meydan okumaktı. Gerçeği de buydu; işçiler ne zaman hakları için direnmişse, karşılarında iktidarı, onun kolluk güçlerini, bürokratlarını buldular. Hepsi, patronun uşağı olarak emekçilere saldırdılar,

yetmediğinde grevi yasaklama kararları aldılar.

Paşabahçe işçilerine, patronun isteği, valinin talimatı ile yapılan saldırı, devletin halk kesimleri karşısında "tarafsız olduğu" söyleminin, yalandan, emekçileri devlete karşı direnişten alıkoymak için başvurulan bir demagojiden ibaret olduğunu bir kez daha göstermiş oldu.

Direniş Kırılmadı

Saldırı, işçilerle dayanışma gecesinin yapılacağı gün gerçekleşti. İşçiler serbest bırakılırken, gecenin yapılmasına engel olamadılar. İşçilerden, ailelerinden, DKÖ'lerden, siyasi partiler, öğrencilerden oluşan yaklaşık bin kişinin katıldığı gecede, direniş kararlılığı yineleni.

Gecede konuşan Eskişehir Şube Başkanı İsmail Ayer, "Bu kağanın bedeli ne olursa olsun biz onurumuzla yola çıktık. Bu onurla da sonuna kadar sürdüreceğiz direnişimizi" dedi. "Haklıyız Kazanacağız" sloganıyla salon inlerken, Kristal-İş Genel Başkanı Mustafa Bahçeci, fabrikaya jandarma göndermenin geceyi provoke etmek amaçlı olduğunu, ama başaramadıklarını dile getirdi ve "bugün 300 işçiyi oradan uzaklaştırdınız, peki yarın 5000 cam işçisi orada olacak o zaman nasıl kovacaksınız" dedi.

Coşkuyla geçen gecenin ardından, sabah çadırlarını alan işçiler yeniden direnişe geçtiler. Vardiyadan çıkan işçiler, 43 gündür olduğu gibi, yine direnişçi işçilerin sloganları ile karşılandı.

DİSK Oyunu Bırakıp ESK'dan Çekilmeli

"Ulaşma" adına gündeme getirilen ve sendikaların masabaşında emekçileri sattığı yer olan Ekonomik ve Sosyal Konsey, Tayyip Erdoğan başkanlığında toplandı. Başbakanlık Müsteşarı Ömer Dinçer, Kamu Yönetimi Temel Kanunu Tasarısı konusunda, sendikacıları ikna etme brifingi verirken, DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi toplantının başında protesto ederek ayrıldı.

DİSK bu oyuna son vermelidir. ESK sermayenin, emekçileri pasifize etme aracıdır. DİSK, yüzünü emekçilere, mücadeleye dönmek istiyorsa, buna ilk olarak ESK'dan tümenden çekilerek başlamalı.

İETT İşçileri Haklarını İstiyor

İETT işçileri, İstanbul Büyükşehir Belediyesi önünde 7 Kasım'da yaptıkları eylemle ücret farklarından doğan alacaklarının ödenmesini istedi. Belediye-İş üyesi işçilerin eyleminde konuşan, sendikanın İETT Taşıt Şube Başkanı Sadettin Yıldırım, bir işçinin 2.5 milyar ücret farkı alacağının oluştuğunu, zorunlu tasarrufların eksik ödenmesi nedeniyle de 2 milyar kayıp olduğunu belirtti.

"Satılmış Sendika"

Çukurova Tekstil Fabrikası'ndan atılan ve direnişe geçen 550 işçi, 5 Kasım'da direnişlerini fabrika önüne taşıırken, kendilerini engellemek isteyen Tarsus polisine, "Ölmek Var Dönmek Yok" sloganıyla direndiler. TEKSİF sendikasının sonuna duyarsızlığını, "Satılmış Sendika" sloganlarıyla dile getiren işçilere ilk destek 6 Kasım günü Paşabahçe işçilerinden geldi. Ertesi günü ise KESK Mersin Şubeler Platformu, cam işçileri, fabrika önünde direnen işçileri ziyaret ettiler.

Sayı 86

35

16 Kasım
2003

TEMEL HAKLAR İŞÇİ KOMİSYONU

Devlete Yedeklenmiş Yöneticiler Ve Kitle ve Sınıf Sendikacılığı

Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği İŞÇİ KOMİSYONU, bir "İşçi Sınıfına Ve Sendikalara Yönelik Saldırı" başlığıyla bir açıklama yaparak, sendikal hareketin içinde bulunduğu süreci, işçi sınıfının mücadeleindeki gerilemenin nedenlerini ve saldırıları değerlendirdi.

Genel olarak sendikal işçi sayısındaki azalma, toplu sözleşme faaliyetlerinde etkinliğin azalması, sendikalara duyulan güvensizlik, özelleştirme ve

taşeronlaştırmanın bu gerilemenin yalnızca birkaç nedenini oluşturduğu tespiti yapılan açıklamada, sendikal hareketteki bu düşüşün ardında yatanlar şöyle ifade edildi;

"Düşüşün ardında, küreselleşme teorileri, yeni dünya düzeni, Amerikan İmparatorluğunun önüne

set olabilecek örgütlü yapıların dağıtılması için uygulanan baskı ve zulüm politikaları vardır."

Bu politikaları

hayata geçirmek için uğraşan siyasi iktidarların, mevcut sendikacıları yedeklerine almadan işlevlerini yerine getiremeyeceklerinin altını çizen işçi komisyonu, "ülkemizde mevcut sendika ve konfederasyonlar devlete yedeklenmiş yöneticilerin elinde" olduğunu belirtti.

Açıklamada, AKP iktidarının özelleştirme politikaları ele alınırken, özelleştirmelerin peşkeş çekmekten başka bir amacının da sendikal örgütlülüklerin yoğun olduğu kamudaki işçi sınıfının örgütlülüğünü dağıtmak olduğu tespitine yer veriliyor.

"İşçilerin mücadelesini sürekli kılacak, onları sömürünün kaynaklarına yöneltecek, kazanımlarını korumasını ve geliştirmesini sağlayacak olan, sınıf bilinci ve bu bilinç etrafında en geniş örgütlülüğü yaratılabilmesidir." denilen açıklamada, eksik olan bu olduğu belirtilerek, olması gereken sendikal anlayış şu sözlerle ifade ediliyor:

"Düşündüğümüz sendikal anlayış, işçilerin ekonomik, demokratik, ideolojik ve politik mücadelesinin birlikteliğini savunan ve bunu bir bütünlük içerisinde yerine getirmeyi amaçlayan demokratik kitle ve sınıf sendikacılığıdır."

Mehmet Karagöz: Alacaklar Ödenmezse İş Bırakacağız

Genel-İş Sendikası İstanbul 2 No'lu Bölge Şube Başkanı Mehmet Karagöz, sendika binasında düzenlediği basın toplantısında, "üyelerinin ikramiye ve sosyal haklarının verilmemesi nedeniyle, örgütlü oldukları belediye yönetimlerini uyardı ve "alacaklar ödenmezse iş bırakacağız" dedi.

İşçilerin alacaklarının bayramdan önce mutlaka ödenmesi gerektiğini, aksi takdirde bayram sonrası yapacakları eylem ve etkinlikleri belediye başkanlarının istemiş olacağını belirten Karagöz, "Sendikamızın örgütlü olduğu Küçükçekmece, Eminönü, Fatih, Sarıyer, Esenyurt, Silivri belediyeleri başta olmak üzere üyelerimizin ikramiye ve imzalanan Toplu İş Sözleşmesi ile oluşan sosyal hakları ödenmemektedir. Belediye başkanları ile yaptığımız görüşmelerde kasım ayında emlak vergilerinin ikinci taksidinin yatırılacağını ve kendilerinin de işçilerinin alacaklarının tamamını ödeyeceklerini söylediler. Ama kasım ayından 12 gün geçmesine rağmen herhangi bir ödeme yapılmadı" dedi.

'Kamu Reformu' KESK Eylem Takvimi

KESK Ankara Şubeler Platformu 12 Kasım'da, SES Genel Merkezi'nde düzenlediği basın toplantısında Kamu Yönetimi Temel Kanunu taslağını eleştirerek, yapacakları eylemin takvimini açıkladı. Dönem sözcüsü Erkan Sümer'in açıkladığı takvim şöyle:

- 15 Kasım Cumartesi, saat 12:30'da Ulus Heykel'den Sakarya Caddesi'ne yürüyüş, basın açıklaması
- 19 Kasım Çarşamba, saat 12:30'da Ziya Gökalp'de açıklama
- 22 Kasım Cumartesi, saat 12:30'da Ulus Heykel önünden Sakarya Caddesi'ne yürüyüş
- 2 Aralık Salı, iş yavaşlatma ve işyeri terketmeme,
- 3 Aralık Çarşamba, viziteye çıkma,
- 4 Aralık Perşembe, iş bırakma ve kitlesel olarak alanlara çıkma.

Uyuşturucu Kampanyası Ve Tacirlerin İşbirlikçileri

Başbakan Tayyip Erdoğan, sadece İstanbul'da 700'den fazla polisin, uyuşturucu, esrar, eroin başta olmak üzere, kaçakçılarla işbirliğinden açığa alındığını söyledi.

Temel Haklar'ın uyuşturucuya, fuhuşa karşı mücadele kampanyasına yönelik, polisin çeşitli zamanlarda, İstanbul'un birçok mahallesinde engelleme girişimlerinin haberlerini bu sayfalarda yaptık. Ve kanıtlarıyla, basına yansıyan rakamlarıyla dedik ki; özellikle uyuşturucu ve fuhuş polisten sorulur, onların izni, onayı ve çıkar ortaklığı olmadan, yapılamaz.

Tayyip Erdoğan söylediklerimizi teyid etti:

"Eroin, esrar, akaryakıt kaçakçılığından yılda 5 milyar dolar kazanç sağlayanlar var, bunlarla ortak çalıştığı belirlenen 700'den fazla polis İstanbul Emniyeti'nde açığa alındı. Emniyet Müdürü bana diyor ki; 'nereyi karıştırsam müşterek çalışan polisler çıkıyor'... Bunları vatanını milletini seven, sütünde karışıklık olmayan insanlarla çözebilirsiniz." (Y. Şafak 9 Kasım)

Erdoğan, müdürüne kendi pa-yının ne kadar olduğunu da sormalıydı! Çünkü bu işler en tepeden döner ve yeni değildir. Bu ülkede bakanlık yapanların "uyuşturucu tırları polis otolarının eskortluğunda gidip geliyor" sözleri ne çabuk unutuldu. Vatanseverleri katleden-

lerin, coplayanların, "vatanını milletini sevmeyeceği" açık, başka ne bekliyordunuz. Ve hemen belirtelim; polis uyuşturucu sorununu çözemez. İşbirlikçisinin uyuşturucu tacirini yakaladığı nerede görülmüş.

Temel Haklar kampanyasını engellemeye çalışanların, uyuşturucuya karşı halk yürüyüş yaptı diye mahalleyi kuşatanların, "uyuşturucu ve fuhuş istemiyoruz" diye haykırarak gecekonduların karşısına panzerleri dikenlerin, tüm bu baskıları niye uyguladıklarını şimdi herkes daha iyi görüyordu.

Sadece İstanbul'da 700 polis, tüm ülkede nasıl bir teşkilat ve uyuşturucu ağı oluştuğunu varın siz hesaplayın. Ve açığa alınanların, sadece açığa çıkartılan "kolay lokmalar" olduğunu da unutmayın.

BİZ ve ONLAR

Uyuşturucuya karşı mücadele edenler ve hamisi kim? Sorunun cevabı, Türkiye'de birçok konuda karşılaşılabileceğiniz 'onlar' ve 'biz'in bir yansımasıdır. Fuhuşun, uyuşturucunun hamisi polistir. Onların beslendikleri sermayedarlardır. Polis, düzenin aynasıdır. Bir ülkenin polis teşkilatı ne ise, rejimin niteliği de odur.

Aynaya bakın rejimi görün!

Bu rejim çürümüşlüğü, bataklığı; biz bataklığı kurutmaya çalışanları temsil ediyoruz. Kavgamız her konuda bu zeminedir. Bu yüzden katlediliyoruz, F tipleri bu yüzden yapılıyor. İstanbul'un devrimcilerin bulunduğu gecekondularına bakın; duvarlarında Temel Haklar'ın uyuşturucu ve fuhuşa karşı kampanyasının afişlerini görürsünüz. Halkı bu pisliklere karşı mücadeleye çağırır o afişler. Onlarca etkinlik düzenliyor Temel Haklar, hedef yine aynı. Peki bu düzen neye çağırıyor halkı?

Aynaya bakın görürsünüz!

Esenyurt'ta Panel

Esenyurt Temel Haklar girişimi uyuşturucuya karşı DİSK Esenyurt Şubesi'nde panel düzenledi. Konuşmacı olarak Esenyurt Belediye Başkanı Gürbüz Çapan, Dr Yavuz İrem, Av. Behiç Aşçı'nın katıldığı paneli Ahmet Kulaksız yönetti.

Gürbüz Çapan, Temel Haklar'ı uyuşturucuya karşı çalışmalarından dolayı tebrik ederek başladığı konuşmasında, bu çalışmaya destek olacağını söyledi. Av. Behiç Aşçı uyuşturucunun yaratıcısının bu sistem olduğunu ve nihai çözümün ancak bir sistem değişikliğiyle geleceğini belirtirken, bu tür kampanyaların da önemine dikkat çekti. Dr. Yavuz İrem ise, sağlık açısından uyuşturucunun etkilerini değerlendirdi, tedavisinin mümkün olduğunu belirtti. 170 kişinin katıldığı panel soru-cevap bölümüyle sona erdi.

Dersim Bataklık Olmayacak

Tunceli Temel Haklar'ın da içinde yer aldığı Kadın Platformu, 4 Kasım'da, birahanelerin kapatılması ve orada çalışan hayat kadınlarının gönderilmesi için 300 kişi katıldığı bir eylem yaptı. Dersim'in bataklık olmayacağını belirten platform, "Dersim'in yozlaştırılan, değiştirilen kültürüne sahip çıkacağız, şehrimizi batakhanelere, yozlaştırılmaya teslim etmeyeceğiz" dedi.

Sayı 86

37

16 Kasım
2003

Esenyurt Temel Haklar'ın fuhuş ve uyuşturucuyla mücadele paneli

Uşak ve Ankara'da Faşist Saldırıları KİM BIRAKTI İPLERİNİ?

Uşak'ta Silahlı Saldırı

Kocatepe Üniversitesi Uşak Eğitim Fakültesi öğrencisi Adnan Gül, faşistlerin silahlı saldırısında yaralandı.

Öğrenci temsilciliği seçimine müdahale eden bir grup Ülkü Ocakları üyesi, toplu halde okuldan çıkan devrimci-demokrat öğrencilere saldırdı. Saldırıya karşılık verilmesinin ardından, polis gelmesiyle kavga sona erdi. Ancak aynı gün akşam, devrimci demokrat öğrencilerden Adnan Gül, evinden çıktığı sırada, Doğan marka araçla gelen faşistlerin silahlı saldırısına uğradı. Gül, hastaneye kaldırılırken, bundan sonraki senaryo da, tüm faşist saldırılarda tekrarlananların aynıydı. Güya olayı soruşturan polis, saldıran faşistler yerine devrimci demokrat öğrencilerden 18'ini gözaltına aldı.

Okul yönetimi ise, daha ilk günden itibaren saldırganlaşan faşistlere karşı hiçbir şey yapmazken, ilerici öğrencileri okuldan atmakla tehdit ederek "kutsal ittifakı" tamamlamış oldu.

Polis-İdare- Faşist İşbirliği Gazi'de

GÜ Gölbaşı Yerleşkesi'nde daha okulun açıldığı gün Ankara Gençlik Derneği üyesi iki öğrenci-

nin tehdit edilmesiyle başlayan faşist baskı, Ramazan ayının gelişile saldırılara dönüştü. Bilgi Alver, Ebru Çetin, Alev Özgüler, Neslihan Çam isimli öğrenciler 3 Kasım'da faşistlerin saldırısına

uğradı. Yumruklu, küfürlü saldırıya uğradıklarını belirten öğrenciler, oruç tutmamanın gerekçe yapıldığını ve okul yönetimine yaptıkları başvuru-ya, "Provokatörlük yapıyorsunuz. Hakkınızda soruşturma açılacak" cevabı verildiğini söyledi. Haftalardır buna benzer örnekler yaşanırken, gençlik için can güvenliği önemli bir sorun haline gelmiş durumda.

İşkencede katledilen Birtan Altunbaş davasının son duruşmasında, Gençlik Derneği başkanı ve GÜ öğrencisi Murat Korkut'a polisin tehdidi, faşistlerin kime dayandıklarını da gösterir niteliktedir. Bir sivil polis, "Ben sana Gazi'de ne yaptıracağımı biliyorum, üzerine kimi saldırtacağız sen görürsün!" şeklinde tehditler savururken, 10 Kasım günü sınav çıkışında öğrenciler faşistler tarafından zorla Türkes'in mezarını ziyarete götürüldüler. İdare himayesinde resmi örgütlenmeleri de örgütlenme için kullanan faşistler, okulda tam bir terör ortamı yaratmış durumda.

Gençlik ise, oluşturdukları, Gazi Üniversitesi Öğrenci Platformu'nda eğitim, can güvenliği, demokratik üniversite için örgütlenme çağrısı yapıyor ve "Gazi Faşizme Mezar Olacak!" şiarıyla yılmayacaklarını dile getiriyorlar.

6 Kasım Saldırısı Protesto Ediliyor: YÖK ve AKP Bize Karşı Birleşti

6 Kasım'da, AKP iktidarının polisinin gençliğe saldırısı çeşitli açıklama ve eylemlerle protesto ediliyor.

ELAZIĞ: Bir basın toplantısı düzenleyen Temel Haklar Gençlik Komisyonu ve Gençlik Derneği Girişimi, 6 Kasım'da AKP ve YÖK'çüler bize karşı birleşti dedi. Temel Haklar binasında yapılan toplantıda konuşan Ebru Timtik, "YÖK mü? AKP mi?" tartışması yapanların, 6 Kasım'da gençliğe karşı birleştiğini söyledi. "YÖK'e Hayır", "F Tipi Üniversite İstemiyoruz", "Tecrit'e Son" gibi dövizlerin açıldığı toplantıda, gençliğin tüm baskılara, şiddete rağmen haklarını ve özgürlüklerini savunmaya devam edeceğini söyleyen Timtik'in ardından, Ankara eylemine katılan bir öğrenci, 6 Kasım günü yaşadıklarını anlattı.

ANKARA: İHD Ankara Şubesi'nde düzenlenen basın toplantısında Kızılay'daki polis terörünü anlatan resimler, cop ve gaz bombaları gösterilerek, kitlesel basın açıklaması yapmanın en doğal ve yasal hak

olduğu, Valilik ve emniyetin bu hakkı gasp ettiği, suç işlediği ifade edildi. Açıklamaya şube başkanı Ender Büyükçulha'nın yanı sıra, KESK Şubeler Platformu dönem sözcüsü Erkan Sümer ve ÖVDER Başkanı Enver Önder katıldı.

TUNCELİ: 6 Kasım'da Dersim'de yaşanan saldırı için yapılan suç duyurusunun ardından 12 Kasım'da da TBMM İnsan Hakları Komisyonu'na faks çekildi. Saldırıda mağdur olanların katıldığı eylemde, Nihat KUŞ isimli öğrencinin gözaltına alınıp inkar edildiği, ancak halkın baskısı ile serbest bırakıldığı dile getirilirken, KUŞ'a yalan ifade için baskı yapıldığı söylendi.

Gaz Bombası Yasaklansın: ATO yöneticileri, 6 Kasım'da kullanılan gaz bombalarının psikolojik travma yarattığını belirttiler. İnsan Doğramacı Çocuk Hastanesi önünde toplanan hekimler, Kızılay saldırısını örnek göstererek, toplumsal olaylarda gaz bombası kullanımının yasaklanmasını istediler.

İşgalcilerin Zulüm Deneyleri

Zaman ve mekanların değişmesi, işgalcilerin halka karşı uyguladığı terörü çok da fazla değiştirmiyor. Teknolojik gelişime paralel olarak 'teknolojik zulüm' devreye giriyor, özü aynı. Halkın bağımsızlık savaşını ezmek için Amerika Irak'ta hangi yola başvuruyorsa, Cezayir'deki Fransa, Ortadoğu'nun tümünde İngiltere, Balkanlar'da Naziler başvurdu. Zulüm de "evrensel"dir bu yanıyla. Emperyalistler deneylerden öğreniyor, geliştiriyor, ama sonuçta halkların direnişine çarpıyor.

Üç örnek. (Emperyalist zulüm tarihinden benzeri yüzlerce örnek bulmak mümkün.) Biri tarihten, ikisi bugün. Zulmün mantığının hiç değişmediğini gösteriyor.

1955'de sömürgeci terörü tırmanmaya başladı. Cezayirli kitleler halinde tutuklanıyor, sistemli işkenceden geçiriliyordu. Kentlerde, her semt tel örgülerle, barikatlarla birbirinden ayrıldı, giriş-çıkışlar kontrol-lü ve kimlik gösterilerek yapılıyordu. Kentlerden çıkışta da aynı uygulama geçerliydi. Fransız Genel Valisi Soustelle, köylerde önce yerlilerin özellikle verimli ovalardaki ürünlerini, topraklarını yakıtarak onları açığa bırakmayı, dağlık bölgelere sürmeyi denedi. Ancak bu uygulama, köylülerin nefretini ve gerillaya katılımını körükledi. 1955 sonlarında köylülerin toplu halde, kötü koşullarda yarı aç yaşamaya mahkum edildikleri temerküz kampları kurulmaya başlandı. İşgalin sonlarına doğru, bu kamplarda tutulan Cezayirli sayısı 2 milyona yaklaşacaktı.

CEZAYİR BAĞIMSIZLIK SAVAŞINI KAZANDI!

İsrail'in Batı Şeria'da inşa ettiği 'güvenlik duvarı', binlerce Filistinliye hayatı zehir etmekle kalmadı, bir köyü dünyadan tamamen kopardı. Duvarın etrafında tel örgülerle kurulan set, Cubara Köyü'nü açık hapishaneye çevirdi. Yaşları 6 ile 15 arasında değişen çocuklar, El-Ras Köyü'ndeki okula gidip gelirken tehlikeli olup olmadıklarına dair sıkı bir kontrolden geçiriliyor. Duvar ile İsrail arasına sıkışıp kalan Cubara halkına bahsedilen zorunlu geçişlerdeki geçici izin uygulamasına daha sert bir tedbir daha geldi. Artık İsrail, halkı kendi evlerinden hiçbir yere kıpırdamadan oturabilmeleri için de özel izin çıkarmalarını şart koştu. Bu izni almayan köylüler evlerinden çıkarılmakla tehdit edildi.

FİLİSTİN TESLİM ALINAMIYOR!

Saddam Hüseyin'i yakalamakla görevli özel birliklere komuta eden Amerikan Albayı James Hicky, Tikrit'in Kuca kasabasını dikenli tellerle çevirterek giriş-çıkışları sıkı denetim altına aldı. Üç günde tamamlanan dikenli tel barikat nedeniyle 4 bin kişi kasabaya sadece tek bir kontrol noktasından girip çıkabiliyor. Geçiş noktasında bütün araçlar arıyor, geçiş yapmak isteyenlerden, ABD ordusunun verdiği ve üzerinde resimleri ile parmak izlerinin bulunduğu kimlikleri göstermesi isteniyor. Kuca halkı, ABD askerlerinin, İsrail'in Filistinde kullandığı yöntemleri kullanmaya başladığını söyleyerek öfkelerini dile getiriyor. Kuca'da şu ana kadar 200 kişi tutuklandı, 400 de ev baskını yapıldı.

IRAK BAĞIMSIZLIK SAVAŞI DA ZAFERLE SONUÇLANACAK!

Rusya'ya tehdit Kapitalistler Amerika'nın Himayesinde

Rus milyarlar Hodorkovski'nin tutuklanması nedeniyle, "Karanlıklar Prensi" Richard Perle Rusya'ya tehdit etti:

"Rusya'nın G-8 üyeliğini dondurmaliyiz. Hodorkovski'ye yaptıkları diğer 7 ülkenin ilkeleleriyle uyusmuyor. Eğer Hodorkovski olayını görmezden gelirsek, arkası da gelir. Buna izin vermemeliyiz?"

Nedir Hodorkovski olayı?

Rus halkının "oligark" adını verdiği, kapitalist restorasyon sürecinde dizginsiz bir şekilde vurgunlar gerçekleştiren, halkın ortak mallarına el koyarak büyüyen kapitalistlerden en büyüğüdür Hodorkovski. Şirketlerine yapılan baskınların ardından Hodorkovski tutuklandı. Aynı operasyon kapsamında dünyanın her yanında borsadan, piyasalardan spekülasyonlarla para kazanan Soros'un bürosu da basıldı.

Rusya ile ABD arasındaki çelişkilerle birlikte ABD, bu tehditle, tüm kapitalistler benim himayemdedir, diyor. Dünyanın neresinde olursa olsun, halkları iligine kadar sömüren, "işadami" adıyla halkın malını çalan kim varsa, kapitalist sistemin patronunun kanatları arasında. ABD, ülkelerde Hodorkovski'lerle varoluyor, iktidarları işbirlikçileştiriyor. Küresel hırsızlık bu.

Sorular

Cevaplar

Kurtuluş yolunun klavuzu Marksizm=Leninizmdir

Proleter Ahlak Burjuva Ahlak

Ahlak nedir? Kim ahlaklı, kim ahlaksızdır? Ahlakın siyasette, günlük yaşamdaki yeri nedir? Geniş kitleler, günlük dilde, ahlakı, çoğunlukla en sıradan anlamıyla ve dolayısıyla da burjuvazinin çizdiği sınırlar içindeki anlamıyla kullanırlar. Oysaki birazdan göreceğimiz gibi, tamamen sınıfsal bir içeriği vardır ahlakın da.

Bu çarpık kullanıma, ahlak kavramının hemen her düzeyde içinin boşaltılmışlığına birkaç örnek vererek başlayalım yazımıza.

AKP'den önceki hükümeti hatırlayın; başında Ecevit vardı. "Türkiye siyasetinin hırsızlığa, yolsuzluğa bulaşmamış en dürüst en ahlaklı politikacısı" olarak lanse edildi hep. Ve gerçekten de görünürde ne yatları, katları vardı Ecevitler'in, ne de lüks yaşamları... Ardından AKP geldi iktidara. Burjuva medyada kimileri "en azından öncekiler kadar hırsız uğursuz değiller" diye yazdı; namazında, niyazındaydı çoğu.

Peki sonuç? Burjuvazinin "en ahlaklı" gösterilen kesimlerinin iktidarı, işbirlikçiliğin en pervasızlaştığı, sömürünün en azgınlaştığı iktidarlar oldular. Demek ki, günlük anlamda kullanılan veya daha doğru bir deyişle dilimize-beynimize yerleştirilen "ahlak" konusunda bir çarpıklık var. Demek ki, Ecevit'in, AKP'lilerin ahlaklı olduğu koca bir yalandır.

Öte yandan solda da özellikle son üç yıldır öyle şeyler yaşandı ki, bunlar stratejiler, taktikler, politikalar değil, ancak ahlak açısından tartışma konusu olabilirdi. Mesela, insanlar faşist saldırı altındayken kendisine sol diyen bazıları, binalarının kapılarını saldırı altında olanların yüzlerine kapattılar. Mesela, kendine sol diyen bazıları, devrimcileri ihbar ediyorlar. Şimdi bu örnekleri farklı politikalarla, farklı stratejilerle açıklayabilir misiniz? Hayır, burada öncelikle tartışılması gereken ahlaktır. Peki solun kendine özgü bir ahlakı var mıdır, varsa ölçüleri nelerdir?

Bu örnekler gösteriyor ki, genel olarak kullanılan ahlak kavramı da, solun ahlakı da netleştirilmesi, arındırılması gereken olgular durumundadır.

? Tek ve her koşulda kuralları değişmez bir ahlak mı var?

Önce sözlüksel bir tanım yapalım: "Ahlak, insanların gerek birbirlerine, gerekse topluma karşı ödevlerini belirleyen, insan davranışları ile birarada yaşama kurallarının, standartlarının bütünüdür."

Ahlak'ın niteliğini belirleyen de, sosyo-ekonomik düzendir. Üstyapı kurumlarının tümü için geçerli olduğu gibi, ahlak da sınıfsal bir karakter taşır. Sınıflardan bağımsız bir ahlak yoktur. Başka bir deyişle "Bir toplumda egemen olan kültür, o toplumdaki egemen sınıfların kültürüdür." Kültürün bir parçası olarak da ele alabileceğimiz ahlak anlayışı da bu temelde şekillenir.

Ahlak, hemen hemen toplumun doğuşuyla aynı zamanda, yani devletten ve yasalardan önce ortaya çıkmıştır. Üretim tarzında ve toplum biçimlerinde yaşanan değişmelerle birlikte belli bir tarihsel evrimden geçerek yeniden şekillenmiş, toplumun sınıflara ayrılmasıyla iki ayrı ahlak anlayışı oluşmuştur. Antagonist (yani köleler-köle sahipleri, feodaller-serfler, burjuvazi-proletarya gibi uzlaşmaz) çelişiklere sahip sınıflar arasında süren çatışma, ahlak alanına da yansır.

Yani, ahlak dediğimiz olgu, metafizikçilerin ileri sürdüğü gibi, *ezeli ve ebedi kurallar*, veya sosyo-ekonomik yapıdan bağımsız "*aklın, ruhun saf ürünü*" olan bir şey değildir.

Sömürü ve zulmün yaşandığı bir düzende tıpkı ezen ve ezilen gibi, kültür de, ahlak da iki türdür. Bir ezenlerin yani burjuvazinin ahlakı, bir de ezilenlerin yani halkın ahlakı vardır.

Burjuvazinin ahlakı, sömürü düzenini meşrulaştıran ve bu düzeni sürdürmeye hizmet eden bir ahlaktır. Egemen sınıflar, sömürü düzenini sadece "zor yoluyla" sürdüremeyeceklerinden dolayı, ideolojik, kültürel, ahlaki her yönüyle, özel politikalar oluşturup, bunu kitlelere empoze ederler. Bu politikalar aracılığıyla, halkın sınıfsal gerçekleri görmesini engellemek, halkı kendi kimliğinden, değerlerinden uzaklaştırmak, farklı bir ahlakla, kültürle onu düzenin uyutulmuş bir parça-

sı haline getirmek hedeflenir.

Halkın ahlakı ise geri yanlar içerdiği gibi, demokratik, sosyalist öğeler de içerir.

Zaman zaman “feodal ahlak” da dediğimiz normlar, esas olarak halkların komünal toplumdan, köleci toplumdan, feodal toplumdan bugüne kadar getirdiği toplumsal yaşam kurallarıdır. Bunların önemli bir bölümü, yoksulluğa, zulme karşı halkın yaşama çabası içinde oluşmuş ve bu anlamda da olumlu değerlerdir. Bu ahlakta özellikle dinsel egemenlik tarafından empoze edilen geri yanlar da yer alır. Özellikle dini etki altındaki ahlak anlayışı, halk nezdinde dini korkuyla da olsa başkasına kötülük etmekten, hırsızlık, dolandırıcılık gibi ahlaksızlıklardan uzak durma gibi bazı olumlu yanlar taşırken, “*devlete başkaldırmamak*”, “*efendiye boyun eğmek*”, namus cinayetlerine, kan davalarına varan gelenekleri “ahlak ölçüsü” haline getirmek gibi olumsuzluklar da taşır. Din tarihsel ve siyasal olarak sömürücü ahlakı savunmuştur. Dini ahlakta, otoriteye boyun eğme, kötülöklere direnmeme, her şeye katlanma ve kaderine razı olma ve şükretme “erdem” olarak yüceltilir. Her ne olursa rıza göstermeyi (tevekkül), katlanmayı (sabır), alınyazısına uymayı (kader) öğütler. Zaman içinde gerek İslam, gerek Hristiyan anlayışlar içinde farklı dinamikler çıksa da genellikle hakim olan yukarıdaki anlayış olmuştur.

Halkın yüzyıllar içinde oluşturduğu ahlaki değerlerinin olumlu yanları ise, halkların bir bakıma yaşama araçlarıdır. Dayanışma bu ahlaki davranış biçimlerinden biridir. Ekmek kavgasının iyice acımasızlaştığı koşullarda bu ahlak büyük ölçüde zedelenmiş olsa da, kapitalizmin bireyciliği, bencilliği de halka tümüyle egemen olamamıştır. Yakın zamanda yaşadığımız 17 Ağustos depremi sonrası tanık olduklarımız bunun ifadesidir. Kapitalizmin yasalarının tüm beyinleri esir aldığı, burjuvazinin bireycilik kültürünün egemen olduğu bir toplumda, o sahneler yaşanmazdı.

Halkın toplumsal yaşamının güvenliği, esenliği için yüzyıllar içinde geliştirdiği ahlak kuralları, burjuvaziye rağmen yaşamaya devam eder. Ama geniş kitlelerin ahlakı, içinde yaşanan sosyo-ekonomik yapıya bağlı olarak yer yer burjuvazinin damgasını taşır. Örneğin, sömürde bir ahlaksızlık görmez bu ahlak. Azınlığın çoğunluk üzerindeki egemenliğinde bir adaletsizlik görmez. Fakat bu “çarpıtılmış” bir ahlak anlayışıdır; bu ahlak anlayışının sınırlarını burjuvazinin egemenliği, burjuva mülkiyetin kutsallığı belirlemektedir.

 Bir burjuva dürüst, ahlaklı olabilir mi?

Bir burjuvanın “ahlaklı” olabilmesi mümkün değildir. Onun sınıfsal niteliği, ekonomik konusu, ahlaksızlığının da nesnel temelidir. Burjuvazi başkalarının sırtından geçinen bir asalaktır. Her burjuva, nasıl daha fazla kâr ederim diye, yani işçiyi nasıl daha fazla sömürürüm diye düşünür. Bunun kendisi zaten bir ahlaksızlıktır. Bu nesnel ahlaksızlık, hemen her durumda, öznel ahlaksızlıkla boyutlanır. İşçiyi sömürmek için, sömürü düzenini sürdürmek için her şey mübahır burjuvazinin gözünde. Bu noktada ahlaksızlığın sınırı yoktur. Yalan, işkence, komplo, her şeyi yapar burjuva. Herhangi bir burjuvanın şu veya bu noktadaki “iyi” bir davranışı, bu gerçeği değiştirmez.

Sefahat içinde yaşaması, kadın-erkek ilişkilerindeki yozlukları, gerçekte onların ahlaksızlığının “ikinci derece”den yanlarıdır ve asıl ahlaksızlıklarının doğal devamıdır.

Burjuvazi ahlaksızlığını gizlemek için, bir yandan “ahlakçı” kesilir, bir yandan da “*kendi ‘ahlakını’ tüm topluma yaymaya, halk üzerindeki hegemonyasının bir aracı haline getirmeye çalışır. Onun için ahlak, daha çok kar, yine kardır. (Bu ahlak), insani boyutu olmayan, kapitalist toplumun iğrençliklerini barındıran, para ile satın alınmayacak hiçbir şey bırakmayan idealizmle doğrulmuş bir ahlak...tır.*” (Haklıyız Kazanacağız, Devrimci Sol Davası Savunması’ndan)

Burjuvazi kendi “ahlakını” topluma yayabildiği ölçüde, hem düzenini, hem kendi ahlaksızlığını meşrulaştırmış olur. Televole programlarının ve kültürünün her kesimden yükselen eleştirilere rağmen, burjuvazinin televizyonları aracılığıyla adeta evlerin içine sokulmasının temelindeki politika da budur.

Düzen “köşe dönmecilik” ve “kolay yoldan para kazanmanın” propagandasını yaparak emeği değersizleştirir. Dolandırıcılık, rüşvet gibi ahlaksızlıkları meşrulaştırır. “*Benim memurum işini bilir*” diyerek rüşveti teşvik eden birinin ahlaklı olduğundan söz edilebilir mi? Ekonomi konusunda, emperyalistlerle ilişkileri konusunda, yapacakları konusunda halka her gün yalan söyleyenlerin ahlakından söz edilebilir mi?

Mesela, burjuva ahlakın bir parçası olarak “*herkesi sevin, kimseye kin duymayın*” gibi öğütlerde bulunulur. Bu öğüt “*kahrolsun nefret, kahrolsun şiddet*” gibi sloganlara dönüştürülür. İlk bakışta “*ne var ki bunda... tabii öyle olmalı...*” denilebilir. Ama kazın ayağı öyle değildir. Burjuvazi, böylelikle halka karşı sınıfsal nefretini ve kendi şiddetini gizlerken, halka hiç kimseye karşı (tabii bu arada burjuvaziye, halk düşmanlarına karşı da) nefret duymamasını, şiddet uygulama-

masını kabul ettirmiş olur.

Meseleye burjuvazinin öğüdünün tersinden bakalım bir de; düzenin adaletsizliklerine, milyonlar aç, açkıyken lüks ve sefahat içinde yaşayan bir avuç azınlığa karşı nefret duymayan, kin duymayan biri ahlaklı olabilir mi? İnsanları işkenceden geçiren, kadınlarımızın kızlarımızın namusuna saldıran işkencecilere nefret duymayan biri ahlaklı olabilir mi? Hortumculara ve onları himaye eden iktidar sahiplerine nefret duymayan biri ahlaklı olabilir mi? Soruları çoğaltabilirsiniz? Öte yandan bu noktada "insan sevgisi" gibi tüm kavramlar da çarpıtılmıştır. Burjuvaların, burjuva politikacıların, sanatçıların ağzından "ben tüm insanları seviyorum" sözünü çok sık duyarsınız. Sormaya devam edelim; Halka yapılan aşağılık zulümlere karşı ses çıkarmayan biri nasıl "*tüm insanları seven*" biri olabilir? Gözü kapalı katliamları, infazları onaylayanların, açlıktan ölümlere neden olanların veya burjuva olmayıp da bu düzenden nasıplendiği için düzeni savunanların "*insan sevgisi*" ne kadar gerçek olabilir? Zulme karşı sessiz kalıp da tüm insanları seviyorum diyen, daha o sözü söylerken, başka bir ahlaksızlık yapmaktadır zaten, yalan söylemektedir.

Proletaryanın ahlakı nedir, ölçüleri nelerdir?

Burjuvazi ve proletarya iki karşıt, çıkarları birbirinden tümüyle farklı iki sınıftır. Ahlak anlayışları da böyledir. Burjuvazinin bireyciliğinin karşısında proletarya kolektivizmin, burjuvazinin sömürücülüğünün karşısında proletarya sömürsüz bir dünyanın savunucusudur. Adaletsizliğe karşı adaletin savunucusudur. Proleter ahlakın özünü de bunlar oluşturur.

Tek tek şu veya bu işçinin sahip olduğu ahlak değildir kastedilen. Bu düzen koşullarında halkın çeşitli kesimlerini etkileyen dejenerasyon elbette işçileri de etkiler, etkilemiştir. Burada tanımlanan bütün olarak sömürü ve zulüm üreten bir düzene karşı, insanca, hakça, adil olan bir düzeni savunan ahlaklıdır.

Lenin "Genç Rus Komünistler Birliği Kongresi'nde Konuşmasında "*Komünist etik diye birşey var mıdır*" Komünist ahlak diye bir şey var mıdır?" diye sorarak şu cevabı verir:

"Elbette vardır. Kendimize ait hiçbir etiğe sahip olmadığımız sık sık öne sürülür; ve burjuvazi çok sık olarak biz komünistleri her türlü etiği reddetmekle suçlar. Bu, kavram karışıklığı yaratma, işçilerin ve köylülerin gözlerine kum atma yöntemidir.

Ahlak, insan toplumunun daha yüksek bir

düzeye çıkmasına yardım eder ve emeğin sömürülmesini ortadan kaldırır.

...Ahlak, eski sömürücü toplumu yıkmaya ve bütün emekçi halkı yeni bir komünist toplumu yaratmakta olan proletaryanın çevresinde birleştirmeye hizmet eden şeydir.

Komünist ahlak, bu mücadeleye hizmet eden, emekçileri her türlü sömürüye karşı birleştiren ahlaktır." (Aktaran, R. G. Pfeffer, Marksizm, Ahlak ve Toplumsal Adalet)

Burjuvazinin ahlakı toplumun daha rahat sömürsü için bir araçken; proletaryanın ahlakı bu düzeni yıkmaya ve halklara özgürlük ve refah getirmeye hizmet eden değerleri içerir.

Lenin bunu daha özlü bir biçimde şöyle ifade eder: "*Bizim ahlakımız, tamamıyla sınıf mücadelesinin ve proletaryanın menfaatlerinin emri altındadır*" (Lenin).

Bu noktada şu sorulabilir: Proletaryanın menfaatlerine olan her şey ahlaklı mıdır?

Proleter ahlakı, burjuvazinin Makyavelizminde (yani "*hedefe ulaşmak için her şey mübah*" anlayışından) ayırdeden yan da budur. Yanlış olan hiçbir şey zaten proletaryanın menfaatlerine değildir. Yanlış olan herhangi bir şey, kısa vadede "*yararlı*" gibi görünse bile, o yanlış uzun vadede proletaryanın menfaatlerine zarar verecektir. Mesela, yanlış eylem çizgileri, zaman zaman bir örgüte geçici üstünlükler sağlayabilir, veya halka zarar veren araçlar üzerinden maddi gelir elde ederek geçici bazı imkanlara sahip olunabilir, veya bazı koşullarda direnmemek bir örgütün "*kayıp*" vermesini önleyebilir, ki bunlar oportünist, pragmatik çeşitli örgütler tarafından yapılmıştır da. Ama sonuçta hiç kimse bunlardan bir yarar görmemiştir. Marksist-Leninistler bunu bildikleri için sınıflar mücadelesinde kısa vadeli çıkarlarla değil, **ilkeleriyle kurallarıyla** hareket ederler. İşte bu noktada, proletaryanın menfaatlerine hizmet eden her şeyin ahlaklı olduğunu söyleyebiliriz.

Burjuvazinin ahlakında "kendini kurtarmak" için her yol mübah gösterilip bireycilik, çıkarıcılık kutsanıp yaşam felsefesi olarak sunulurken, proletarya, burjuvazinin bu bencil ahlakının karşısına toplumsal çıkarları esas alan bir ahlak anlayışıyla çıkar. Burjuvazi için emek sonuçta kendisine artı-değer sağlayan bir şeydir, o yukarıda da vurguladığımız gibi dolandırıcılığı, hırsızlığı meşrulaştırarak zaten emeği değersizleştirir. Emeği en yüce değer olarak kabul etmek devrimci ahlakın temellerindendir.

Feodal ahlak, siyasi ahlak, devrimci ahlakla anlatılan nedir?

Çok çeşitli vesilelerle bu kavramları kullanıyoruz. Solda tanık olduğumuz kimi olaylar karşısında, bırakın siyasi ahlakı, devrimci ahlakı, bu "feodal ahlaka bile sığmaz" diyoruz.

Çünkü, kısaca özetlediğimiz gibi, dayanışma, birbirini ihbar etmeme, düşene, zor durumdakine yardım etme, haksızın karşısında, haklının yanında yer alma, halkın ahlakının bir parçasıdır.

"Yüksek bir amaca göre değil, o anki gereklerle göre davranmak..." olarak tanımlanabilecek olan oportünizm, siyasi ahlaksızlığın da maddi zemini. Sözlük anlamıyla bir başka yerde şöyle tanımlanır zaten oportünizm: "Güç durumlarında, davranışlarını **ahlak kuralları** veya **düzenli bir düşünceden** çok, **çıkarlarına** uyacak biçimde ayarlamayı amaçlayan tutum, fırsatçı."

Bir kişi, en genel anlamda devrimci değerlere uygun yaşayabilir, bir örgüt, genel anlamda o değerlerin savunucusudur; ama günlük hesapları için, grup çıkarları için her türlü ilkesizliğe, manevraya, dalavereye başvurur; işte bu tür durumları "**siyasi ahlaksızlık**"la anlatıyoruz. Burada ilkeler, proletaryanın çıkarları değil, kendi "dar -kişisel veya grupsal- çıkarları" sözkonusudur; ki bu proletaryanın değil, burjuvazinin ahlakına denk düşer.

Düzen içileşmeye yönelen soldaki ahlaksızlık ise, sadece siyasi dalavereler boyutunda da kalmaz zaten; doğrudan yaşam anlayışı itibarıyla da ahlaksızlığın meşrulaştırıcısı olur. Burjuvazinin "özgürlük" anlayışını, "birey" anlayışını kabul etmek, her türden ahlaksızlığa açılan kapıdır. Solda bugün bunun da bolca örneklerini görmek mümkündür. Halkın çıkarlarına, devrime karşı sorumluluk duymak, bir devrimci ahlak ölçütüdür. Sosyalist değerlere uygun yaşamak da öyle. Fakat reformist sol, bunları çiğneyip burjuva ahlakını sol içinde meşrulaştırmakta, bu nedenle de en başta verdiğimiz örnekler dahil olmak üzere, kadın-erkek ilişkilerinden sol içi ilişkilerde dürüstlüğü kadar her konuda siyasi ve ahlaki sapkınlık, bu cenahta doğal görülmektedir.

Devrimci ahlak, proleter ahlaktır. Sınıf mücadelesinin hizmetindedir. Her alanda burjuvaziyle savaşmakla görevli olan devrimci, kültürel, ideolojik, ahlaki anlamda da bir savaşçı olmak, burjuvaziye karşı ahlakıyla da savaşmak durumundadır. Devrimciler burjuva ahlakına karşı devrimci ahlakı ideolojik olarak da, hayatın içinde de savunmalı, uygulamalıdır. Bu ahlakın mayasında halkı savunmak, vatan sevgisi, dürüstlük, namuslu olmak, fedakar olmak vardır. Eğer devrimciler bulundukları alanlarda, bu değerleri kişiliklerinin, örgütlenmelerinin ve mücadelelerinin bir parçası yapmazlarsa, orada burjuva ahlakı

hükümünü sürdürür.

Bu noktada devrimciliği bırakmak da bir ahlaksızlıktır. Devrimci saflarda nefes almayı bırakıp düzende nefes almaya çalışanları bekleyen tek şey pis havadır. O artık kişisel olarak hangi karakterde olursa olsun, büyük bir ahlaksızlık yapmış ve burjuvazinin büyük ahlaksızlığına bir biçimde ortak olmaktadır.

Devrimci ahlak, vatan için, halk için, adalet, özgürlük, bağımsızlık için mücadeleyi, her türlü fedakarlığı, hatta canını bile vermeyi içerirken, burjuvazinin ahlakı, "yaşam kutsaldır, hiç bir şey için ölmeye değmez" der. Kapitalizmin örnek insanı ise, kendine ve topluma yabancılaşmış, sorumluluk duygusundan yoksun insanlardır. Örgütsel iradeyi, disiplini "kötü" ilan ederek herkesi "sorumluluklarını üstlenmemekte" özgür bırakan düzen içi sol da bu noktada burjuva ahlakına yaklaşmaktadır. Çünkü bu anlayış, sözde hangi kavramları kullanırsa kullansın, halkın çıkarlarını, yeni bir toplumun inşasını değil, "**birey özgürlüğü, birey iradesi**" kılıfı altında "bireyin çıkarlarını" esas almaktadır.

Burjuvazinin ahlakı, yanibaşındaki ülkeler işgal edilirken, işgale ortak olup talandan pay kapmaktan başka şey düşünmez, yanibaşında insanlar açlıktan ölerken, işkence görürken dönüp bakmaz. Bu ahlak, ahlaksızlıktır. Devrimci ahlak ise, vatanın bağımsızlığı, halkın özgürlüğü için gerekirse ölmeyi de içerir. Binyılların içinde billurlaşan en soylu, ahlaklı davranış ve düşünüş biçimi de budur.

İdealist ahlak anlayışı, her şeyi "**bireysel vicdan**"la, soyut "**iyi ve kötü**"yle açıklar ve insanlar eğitilerek "iyi" yapılırsa, "sevgi"yle donatılırsa, toplumsal adaletsizlikler, kötülükler de son bulur. "**Her şeyin başı sevgi**" gibi nakaratlar çok duyulur onların ağzından. Oysa mesele bir **sistem** meselesidir. Kapitalizm ahlaksızlık üreten dev bir bataklıktır. Bencilliği, yozlaşmayı, namussuzluğu, hırsızlığı, yalanı, dalavereciliği yaratan **mad-di temel** yok edilmeden, dayanışmayı, paylaşmayı, adaleti, sevgiyi, saygıyı, eşitliği esas alan bir ahlak hakim kılınmaz. Bu yüzden devrimci ahlakın özünde, ahlaksızlığı üreten maddi temeli yok edip yeni bir düzen kurmaya ve yeni bir ahlakı hakim kılmaya hizmet eden değerler vardır.

Sosyalizmle birlikte, burjuva ahlakın yerini sosyalist ahlak alacaktır. Sosyalist ahlakın kaynağı, halkların binlerce yıldır oluşturdukları değerler, eski düzende yaratılmış proletarya ahlakı ve halkın mücadele içinde oluşturduğu ilerici ahlak ilkeleridir. Bu ahlakın egemen olduğu yerde, ahlaksızlık yaşam bulamayacaktır.

“Birliğı geliştirmek için emek vermeyenler, dağıtmak için var güçleriyle çalışmışlardır.”

Yozlaşmaya karşı halkın mücadelesini örgütlemek için oluşturulan Eyüp Yerel Platformu'yla ilgili gelişmelere bu sayfalarda daha önce yer vermiştik. Bu platform **DAĞITILDI!** Bu platformda yer alan grupların bir iki istisna dışında hepsi, bozgunculuğun ortağı oldu. Çağrılarımız, eleştirilerimiz, önerilerimiz, onların grupçuluklarına, küçük hesaplarına çarptı. Bu platformu dağıtanların eline hiç bir şey geçmeyecek, hiçbir hesapları karşılık bulmayacak, bunu bugünden söylüyoruz.

Konuya ilişkin Alibeyköy Temel Haklar'ın yaptığı açıklamayı, gelişmelerin son noktasını aktarmak açısından aşağıda yayınlıyoruz.

ALİBEYKÖY HALKINA...

Alibeyköy Temel Haklar olarak Eyüp Yerel Platformu'nun neden ve nasıl gerekçeler öne sürerek dağıtıldığını ve yaşanan süreç hakkında tüm halkımızı bilgilendirmek gerektiğini düşünüyoruz.

Platform, mahallemizde uyuşturucu ve her türden çeteleşmenin arttığı, halktan her kesimin can, mal güvenliğini, geleneklerini, gençlerin geleceğini ciddi boyutlarda tehdit ettiği koşullarda bu sorunlara hep birlikte ve halkın kendi örgütlülüğü ile çözüm bulma ihtiyacı üzerine kuruldu. Gençlerimizin, uyuşturucu, esrar, tiner, bali kullanımı ile bu maddeleri bulmak için başvurdukları hırsızlık olaylarında artış olmuştu. Mahallemizde silahlı, bıçaklı saldırıların olmadığı gün yok gibiydi.

Alibeyköy Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği olarak bu sorunla ilgili çalışma yapmaya karar verdik. Öncelikle bu soruna duyarlı olabilecek derneklere, sendikalara, partilere gittik. Alevi-Sünni, Türk-Kürt ayırmadan kim olursa olsun bütün halk kesimlerini birleştirip, birliğin gücüyle bu sorunu çözmeyi hedefledik. Bu dönemde 20'ye yakın dernek, parti, muhtar ve diğer grupların katılımıyla toplantılar yapıldı. Haziran ayından bugüne dek olan 6 aylık dönemde birlik platformu oluşturuldu ve bu platform uyuşturucuya, çeteleşmeye karşı çeşitli faaliyetler örgütledi.

Alibeyköy Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği olarak bu birlik sürecinde diğer gruplar tarafından karşımıza çeşitli engeller çıkarıldı. Karşıımıza çıkan ilk sorun bu birliğin bir seçim birliğine dönüştürülmek istenmesi oldu. Platformun kuruluş amacı en başından itibaren uyuşturucu, hırsızlık ve fuhuşla mücadele idi. Mahalleleri bir ağ gibi saran bu sorun bir kenara bırakılıp seçimlere hazırlanılın ya da seçimler nedeniyle bu birlik platformundan yararlanılın diye bu çağrını yapmamıştık. Seçimlerle ilgili isteyen ayrı bir platform kurup çalışmalarını sürdürebilir ama Eyüp Yerel Platformu'nun hedefi bellidir diyerek bu öneriyi reddettik.

İkinci olarak çetelere karşı mücadele etmek için kurulmuş olan platform toplantılarına çeteler getirildi. Alibeyköy Temel Haklar Ve Özgürlükler Derneğinin çalışmaları toplantıda sorgulanmaya ve bu tartışmalara çeteler dahil edilmeye çalışıldı. Saya Yokuşu'ndaki halk ve esnaf tarafından

Sayı 86

44

16 Kasım
2003

Aynı Safta Evrensel'in “at gözlüğü”

11 Kasım tarihli Evrensel, Ankara Abdi İpekçi Parkı'nda bekleyen depremzedelerle ilgili “Depremzedeler soğuğa rağmen Ankara'da” başlıklı bir haber yapmıştı. Buna elbette bir diyeceğimiz yok, tersine iyi yapmış. Burjuva basının görmezden, iktidarın duymazdan geldiği depremzedelerin sesini duyurmuş.

Fakat dikkati çeken, aynı parkta tam iki aydır soğuğa rağmen açlık grevini sürdüren, basının görmezden, iktidarın duymazdan geldiği TAYAD'lıların varlığını, o haberi yapan Evrensel muhabirinin de görmezden gelmesidir.

Oraya haber yapmaya giden birinin depremzedelerin haberini yaparken TAYAD'lıların eylemini görmesi değil, **görmemesi büyük maharet**'tir ve “Evrensel gazeteciliği” bu mahareti göstermiştir. Eğer böyle bir maharet yoksa, Evrensel gazeteciliği, Abdi İpekçi Parkı'na “at gözlüğü” takarak girmiş olmalıdır.

Bu nasıl bir gazeteciliktir, bu nasıl iflah olmaz bir grupçuluktur, ki, bazı haberleri görürken, birilerine dair haberleri ısrarla ve ısrarla görmezden gelir? Bu nasıl bir grupçuluktur ki, sırf o duyguyla metinlerden imzaları, haberlerden “bazı” kişilerin adlarını çıkarır, bazı örgütlülükleri ısrarla görmez ve bunlardan siyasi bir yarar umar?

ne oldukları çok iyi bilinen Aki, Taki, Vedo lakaplı kişilerin yanı başında bu tartışmalar yapıldı. Çetelerin toplantıda yeri yok onları çıkaralım demimize rağmen ısrarla bu kişiler toplantıda tutulmaya devam edildi.

Üçüncü olarak Alibeyköy'de kendi bağımsız çalışmamızı yapmamamız dayatıldı. Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği'nin İstanbul'daki tüm mahallelerde uyuşturucuya ve yozlaşmaya karşı örgütlediği çalışmasını Alibeyköy'de yürütmemizin buradaki birliği engelleyeceği söylendi. Birliğin devamı **ayrı çalışma yapmamamız koşuluna** bağlandı. Yapay bir biçimde platform "bir yol ayrımına" getirilmeye çalışıldı. Birlik kültüründe, geleneğinde hiçbir zaman "Bağımsız faaliyet yapılmayacağı" gibi bir dayatma olmayacağını ısrarla anlatmak istedik.

Birliği bozmayı kafasına koyanlar için ilkelerin önemi kalmıyor elbet. *"Alibeyköy'de bağımsız siyasi faaliyet yürütülmesin"* diyenlere sürekli ola-

rak bunu neden ve hangi gerekçelerle istediklerini sorduk, soruyoruz. Verebildikleri tutarlı bir cevap yoktur. Platformun ortak faaliyetleri dışında Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği kendi çalışmasıyla da halkı bu mücadeleye çekmeye çalışıyorsa bundan neden rahatsız olunuyor? Sen "emeğinle de olsa öne çıkma" deniyor.

Gelinen noktada platformda bulunan tüm gruplar *"sizinle birlikte olmak istemiyoruz"* diyerek birliği bozdular ve Alibeyköy Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği'nden ayrı olarak toplantı örgütlediler. Bu anlayışın adı *"eğer birliği kullanıyorsam dağıtırım"*dır. Birliği geliştirmek, ortak faaliyetler için yeterince emek vermeyenler, dağıtmak için var güçleriyle çalışmışlardır.

Çetelere karşı oluşturulan bu mevzinin dağılmasından memnun olanlar uyuşturucuyu pazarlayanlar ve çeteleri palazlandıranlar olacaktır.

Alibeyköy Temel Haklar

Aynı Safta

Öğrenci Koordinasyonu'nun Grupçuluğu ve Şovu

6 Kasım'da Ankara Kızılay'da gençliğin çeşitli taleplerle yaptığı eylemi TV'lerden izleyenler, gençlik kitlesinin hemen tamamının bir yerde, bir grubun ise ayrı bir yerde olduğuna tanık oldular.

Hemen tüm gençlik örgütleri, 6 Kasım'a ilişkin kendi programlarını çıkarmış, bu doğrultuda pek çok şehirde pek çok eylem yapmış, fakat 6 Kasım'da Kızılay'daki eylemleri birleştirmeyi düşünmüş ve bunu büyük ölçüde de başarmışlardı. Kızılay'daki eylem, tüm grupların ortak eylemi olarak düzenlenmesinde hemfikir olundu. Alana giriş, yürüyüş güzergahı vb. düzenlemeler de buna göre yapıldı.

Ne var ki, 4 Kasım'da Öğrenci Koordinasyonu adlı gençlik grubu ortak eylemden çekildiğini açıkladı. Ardından ortaya 6 Kasım'daki o tablo çıktı.

Öğrenci Koordinasyonu, eğer şu veya bu nedenle o birliktelikten çekildiyse, yapması gereken eylemini ayrı bir yerde veya orada yapacaksa da, gençliğin büyük bölümünün katılacağı o eylemi sabote etmeyecek bir saatte yapmasıydı.

Öğrenci Koordinasyonu bunun tam tersine davrandı. Tam bir sorumsuzlukla, gençlik örgütlerinin eylemi henüz başlayacakken, Koordinasyonun polis barikatlarının önüne yürümesiyle çatışma ve saldırı da başlamış oldu.

Koordinasyon adlı grubun o tavrı olmasaydı da çatışma çıkacaktı, polis yine saldıracaktı denebilir. Doğrudur. Büyük ihtimalle de böyle olacaktı. Ama bu Öğrenci Koordinasyonu grubunun sorumsuzluğunu ve diğer gençlik kitlesinin eylemini sabote ettiği gerçeğini değiştirmez.

Peki bu grup niye böyle yaptı?

Birliktelikten ayrılmasının ne diğer gençlik örgütlerine yönelik bir gerekçesi, ne de gizli olan bir yanı vardır. Nedeni herkesin aşına olduğu bir nedendir: Grupçuluk, reklamcılık hastalığı.

Onlarca gençlik örgütünün, bini aşkın kitlenin içinde "arada kaynarız" diye düşündüler belki; ama onlar illa ki "ön plana" çıkmalı, kendilerini göstermeliydiler (grupçuluğun klasik düşü nüş ve hareket tarzı).

Ayrı yapmalarına kimsenin fazla bir diyeceği olmazdı. Ama onların hareket noktası sadece "ayrı" yapmak da değildi.

Ya kendi dışındakilerin eylem planını da bozmalı, ya da onları da ister istemez peşinden sürüklemeliydi ki, "şov" tam olsun (grupçuluk sorumsuzluğunun hemen her zamanki kaynağı).

Öğrenci Koordinasyonu adlı grup, gençlik hareketine ve gençliğin YÖK'e, işbirlikçiliğe karşı mücadelesine önünde içine girdiği bu sorumsuzluğun açıklamasını tüm gençlik örgütlerine ve kitlesine yapmalıdır. Aksi takdirde, her birliktelikte, bu gruba karşı *"şimdi tamam dedi ama ya yarın tam eylem öncesi ayrılırsa"*, güvensizliğiyle, grupçu mantığının onu hangi provokasyonlara sürükleyeceği kuşkusuyla karşı karşıya kalacaklardır.

“Bugün Olsa Yine Bolşevikleri Destekleriz”

Sovyet Devrimi'nin 86. yıldönümünde coşkulu kutlamalar yapıldı. Putin, devrimin izlerini silmek için, yıldönümünü “uzlaşma günü” ilan etse de, meydanları dolduran onbeşbin komünist, devrimin gerekli ve kaçınılmaz olduğunu haykırdı.

Bu arada, bağımsız VT IOM araştırma şirketi tarafından yapılan bir araştırma, kapitalist sistemin restorasyonu ile birlikte yoksullaşan, sosyalizmi yasadıktan sonra sömürüyü tanıyan kitlelerin, “bugün devrim olsa, yine Bolşevikler'i destekleriz” dediğini ortaya koydu.

Komünizm İstiyoruz

Araştırmaya göre, katılımcıların yüzde 42'si Bolşevikler için çalışacağını veya onları destekleyeceğini söylerken yüzde 27'si bekleyip gelişmeleri izleyeceğini, yüzde 16'sı ülkeyi terk edeceğini, yüzde 10'u ise Bolşevikler'e karşı savaşaacağını ifade etti.

Karşı-devrim sürecinden bu yana, komünizm talebinin bu kadar yüksek çıkması sanırsanız, sömürü düzeninin sahiplerini düşündürtecektir. Ama, kitlelerin “ekim devrimi size ne getir-

di” sorusuna verdiği cevap, bu korkunun faydasız olduğunu, kitlelerin Ekim Devrimi'nin kendisine kazandırdıklarını yeniden elde etmek için mutlaka harekete geçeceğini de gösterir niteliktedir.

Devrim Refah Getirdi

Ekim Devrimi'nin ne getirdiği sorusuna, katılımcıların yüzde 32'si **sosyo-ekonomik gelişimlerini ilerlettiği**, yüzde 19'u Rus tarihinde yeni bir dönem açtığı ve yüzde 13'ü devrimin ülke için felaket olduğu cevabı verdi. Katılımcıların yüzde 16'sı bu konuda görüş bildirmedi.

Halk kitlelerinin sosyal, ekonomik sorunlarını çözecek tek sistemin sosyalizm olduğu gerçeği, birçok ülke halkları açısından “teorik” olsa da, Rus halkı bunu şu son on yıldır acı bir şekilde yaşamaktadır. Ev, iş, ekmek, sağlık, eğitim gibi sorunlarını çözmüş bir halk, bugün yoksulluğun, oligarkların pençesinde dir.

Sosyalizmin kazandığı bu ilerleme, kapitalist emperyalist ülkeleri de baskı altına almıştı. “Sosyal devlet” uydurması böyle ortaya çıktı. Emperyalistler kendi halklarının sosyalizme yönelmelerini engellemek için, halkların da mücadelesinin etkisiyle, kimi sosyal hakları tanımak zorunda kaldı. Bugün, o baskı kalktı. Ve birbiri peşi sıra sosyal hakları kısıtlayan paketler açıyor kapitalistler. Sosyalizm, tüm halklar için, bir moral kaynağı, olmanın da ötesinde yaşamına dair somut kazanımlar için de, bir katalizör işlevi görüyordu. “Sosyal devlet”i dilinden düşürmeyen kapitalistler ve AB'ciler, bu gerçekleri kitlelerden gizlerler, “sosyal devlet”in posası çıkmış haliyle al-

Moskova, 2003

İnsanoğlunu yeni bir sistemle, emekten, insandan yana bir sistemle tanıştıran, emekçilerin yönetebileceğini, tek ülkede devrimin mümkün olduğunu kanıtlayan, 1917 Ekim Devrimi yıldönümünde, Rus Halkı, orak çekiçli kırmızı bayraklarla Kızıl Meydan'ı doldurdu. Moskova'daki kutlamalara, Che'nin kızı Aleida Guevara da katıldı. Yeniden devrimin gerekliliğinin dayattığı koşullarda, büyük bir coşku içinde yapılan kutlamalarda, Lenin, Stalin posterleri taşındı, “Yaşasın Küba” sloganları atıldı. Ekim Devrimi umut olmaya devam ediyor.

datmak isterler halkları.

Neden Şaşıyorsunuz?

Burjuva basın, araştırmanın sonuçlarına, kutlamalardaki coşkuya şaşırdı. “**Komünizm hala destekleniyor**” diyenler oldu. Emperyalist demagogların “sosyalizm öldü” safsatalarına kendileri de öylesine inanmışlar ki, komünizmin halklar için hala umut olduğunu kabullenmekte zorlanıyorlar.

Ama nafile, Rusya'da ve dünyanın başka ülkelerinde komünizm umut, özlem olmaktan yeniden gerçeğe dönüşecek, emperyalistlerin korkuları büyüyecek, ve istedikleri gibi talan edemeyeceği, ülkeleri işgal edemeyeceği bir dünya yaratacaktır.

Moskova, 2003

◆ İsviçre'den Ekmek ve Adalet'e destek

Almanya'nın Ekmek ve Adalet Dergisi üzerindeki keyfi baskı ve uygulamaları protesto etmek için 6 Kasım'da İsviçre'nin Basel kentinde bir stand açıldı.

Stand çadırının üzerine "Almanya'da Basın Özgürlüğü Var Mıdır?", "Faşizme Destek Olmak Suçtur!" yazılı pankartlar asıldı. Bunun yanı sıra ölüm orucu direnişinin 1113. gününde sürdüğünü belirten, Amerika'nın Ortadoğu'daki işgalciliğini protesto eden dövizler de açılmıştı.

Standın açık kaldığı süre boyunca stand çevresinde Ekmek ve Adalet Dergisi üzerindeki baskıları ve Almanya'nın hukuk dışı baskılarını teşhir eden bildiriler dağıtıldı.

◆ Avusturya; dergimizin enformasyon standına polis saldırısı

8 Kasım'da Avusturya'nın Innsbruck kentinde açılan standda resmi ve sivil polisler tarafından saldırıldı, tehditler yapıldı. Almanya'da Ekmek ve Adalet Dergisi'ne yapılan yasadışı baskılar hakkında Avusturya kamuoyunu bilgilendirmek amacıyla açılan stand izinli olduğu halde polis keyfi olarak standı kaldırtmış; herkesi tutuklamakla tehdit ederek saldırganlığını artırmıştır. Avusturya'daki okurlarımız yaptıkları açıklamada "Avusturya devletinin, Almanya'nın demokratik kurumlara saldırılarını destekleyerek Alman polisinin suçuna ortak olduğunu" belirterek Avrupa'da yayınlaşan bu baskılara karşı mücadeleyi ve Ekmek ve Adalet'le dayanışmayı sürdüreceklerini vurguladılar.

◆ Hollanda'da Miloseviç'le Dayanışma Yürüyüşü

Dergimizin geçen sayısında tanıtılan Uluslararası Slobodan Miloseviç Savunma Komitesi tarafından 8 Kasım'da Lahey'de Hollanda Parlamentosu önünde bir gösteri yapıldı. Eyleme Hollanda cephe güçleri de bayraklarıyla katıldılar. Yaklaşık 200 kişinin katıldığı gösteride emperyalizm lanetlenirken sık sık "Miloseviç Dışarı, Bush İçeri" sloganı atıldı. Bu arada kortej Türkiye Büyükelçiliği'nin önünden geçerken de "Yaşasın Ölüm Orucu Direnişimiz, Katil Devlet Hesap Verecek, Katil ABD, İşbirlikçi AKP" sloganları atıldı. Miloseviç'in tutuklu bulunduğu Scheveningen Hapishanesi önüne yapılan yürüyüşün ardından gösteri sona erdi.

◆ Hamburg Hapishanesi'nde tecrit tartışması

TBMM milletvekillerinden oluşan bir delegasyon 3 Kasım'da Hamburg Hapishanesi'ndeki Türkiyeli tutsaklarla görüştü.

AKP milletvekili Avni Doğan ve Hamburg Konsolos muavininin içinde bulunduğu heyet, görüşmeyi Hamburg Santa-Fu Hapishanesi'nde "Yabancı Hükümlüler Temsilcisi" olan Cephe tutsağı İlhan Yelkuvan'la yaptı. Yelkuvan görüşmenin bir bölümünde hücre tipi cezaevlerinin, tecrit insanlık dışılığını ve Türkiye'de süren direnişi hatırlatarak, Avrupa'dan bu tip cezaevlerinin örnek alınmasının yanlışlığına değindi. Bu esnada konsolos muavini araya girerek temsilcinin sözünü kesmek istedi. Yelkuvan konsolos muavinine muhatabının siyasi parti temsilcisi milletvekili olduğunu belirterek sözlerine devam etti. Tutsaklardan F. Demirkıran da söz alarak, bu talebi desteklediklerini belirtti. Tutsaklar daha sonra sorunlarını yazılı olarak dta milletvekili Doğan'a verdiler.

Avukatları "susturma" davaları devam ediyor

Halkın Hukuk Bürosu avukatlarından Av. Behiç Aşçı hakkında Armutlu katliamı sonrasında yapılan açıklamalar nedeniyle "kamu kurumlarını harekete geçirecek şekilde yanlış beyanda bulunmak"tan açılan davanın ilk duruşması İstanbul 2. Ağır Ceza Mahkemesi'nde yapıldı.

Savcılığın "kanıtı" gazete küpürleriydi.

Av. Behiç Aşçı'nın ve avukatları Güçlü Sevimli ile Göksel Aralan'ın katıldığı duruşmada, avukatlar, Armutlu'da ölüm orucu direnişinin sürdürüldüğü bir eve yapılan operasyonda dört kişinin öldürüldüğünü, bundan objektif olarak polisin sorumlu olduğunu belirterek, iddia ve suçlama konusu yapılan açıklamaların ise tarihlerinin iddia edildiği gibi olmadığını, keza iddia edilen şekilde ibarelerin yer almadığını belirttiler.

Duruşma, söz konusu haberleri yazan muhabirlerin çağırılmasına karar verilerek 24 Aralık'a ertelendi.

Anti-Demokratik uygulamalara son verin

Birçok sendika ve demokratik kitle örgütü tarafından 11 Kasım'da ortak bir açıklama yapılarak, içte anti-demokratik uygulamalara ve dışta işgal ortaklığına son verilmesi istendi.

Sendikalarından KESK, DİSK'e bağlı Genel-İş, Gıda-İş, Nakliyat-İş, Sine-Sen, Limter-İş, Basın-İş, ve Türk-İş'e bağlı Kristal-İş, Hava-İş ve Tümtis'in, ayrıca İHD, ÇHD, PSAKD, Dev Sağlık-İş, Dev Maden-Sen'in katıldığı açıklamada:

- Irak işgaline ortak olunmaması,
- Kürtçe yayın, eğitim, isim serbestliği için yasal düzenlemeler yapılması,
- Tezkere yetkisinin TBMM'ye iade edilmesi,
- Siyaset yapabilme olanaklarının açık tutulması,
- Hapishanelerdeki tecritin kaldırılması,
- Yurtdışında siyasal nedenlerle bulunanların siyasi affa geri dönmelerinin sağlanması, gibi talepler dile getirildi. Tüm kurumlar bu talepler için mücadele edeceklerini açıkladılar.

kahramanlar Ölmez

15 Kasım - 21 Kasım Şehitlerimiz

Hayrettin EREN

KAYIP

20 Kasım 1980

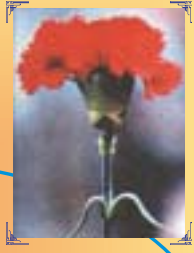
İstanbul Hasköy ve Okmeydanı'nda anti-faşist mücadele içinde yer aldı. 20 Kasım'da İstanbul'da gözaltına alındı ve işkenceciler tarafından kaybedildi. Devrimci Sol'un ilk kayıplarındandır.

Hikmet KURU

Alaattin GENÇ

Ahmet ÇOBAN

Kasım 1979

Karadeniz'in yoksul köylü ailelerinin çocuklarıydı. Aybastı'da katledildiler.

Kadir DOĞAN

Büyük direnişte ölümsüzleştiler

Tülay KORKMAZ (DHKP-C)

19 Kasım 2001

24 Eylül 1976'da Hatay'ın İskenderun ilçesinde doğdu. Burjuva, küçük-burjuva bir çevrede büyüdü. Ama içinde olduğu burjuva yaşam tarzını, ilişkilerini sevmiyordu. 95 Mayıs'ında devrimci hareketle tanıştı. Düşünceleri "96 Ölüm Orucu'yla netleşti".

1996'da Çukurova Üniversitesi hemşirelik bölümüne girdikten sonra gençlik örgütlenmesinde görevler üstlendi. Bir süre sonra Akdeniz gençlik sorumluluğuna getirildi. 1998 ortalarında İstanbul'da illegal alanda çeşitli görevler üstlendi. 1999 Kasım'ında tutsak düştü.

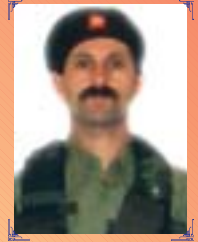
Hücre saldırısı gündeme geldiğinde, her zamanki gibi, görev üstlenmeye hazırды. Tülay, 2001'in 11 Mayıs'ında, 4. Ölüm Orucu Ekibi'nde, gençliğin ve kadınların temsilcisi olarak kızıl bantını kuşandı.

İmdat BULUT (DHKP-C)

19 Kasım 2002

1966 yılında Kars-Akyaka'da doğdu. Terekeme milliyetindendir. Sadece ilkokulu okuyabilmişti; büyük şehirlere çalışmaya gitti, sömürüye ve zulme yakından tanık oldu. Yaşı geldiğinde Tekirdağ'da askerliğini yaptı. Askerlikten sonra bu yoksulluğa, adaletsizliklere son verecek düşünceyle ve örgütlülükle tanıştı. Artık Mücadele Dergisi'ni okuyor, köyünde dergi dağıtıyor, harekete yardım etmek için çerçilik yapıyordu. 1994'te devrimci hareketle tanıştı. Gerillaya gitmek istediğini söyledi. Kısa süre sonra Karadeniz dağlarında bir gerillaydı artık. 2000 Mart'ında tutsak düştü.

19-22 Aralık katliamı sırasında Ümraniye Hapishanesi'nde yattı. İşkenceler altında Kandıra F Tipi Hapishanesi'ne sevk edildi, 3 Haziran 2001'de 5. Ölüm Orucu Ekibi direnişçisi olarak ölüm orucu bayrağını şehit yoldaşlarından devraldı.

Muharrem ÇETİNKAYA anıldı

5. Ölüm Orucu Ekibi'nde yeralan ve Küçük Armutlu'ya saldırı üzerine feda eylemi yaparak şehit düşen Muharrem Çetinkaya, Malatya'da yapılan bir törenle anıldı. 12 Kasım'da Çetinkaya'yı anmak üzere toplanan arkadaşları önce gerillada şehit düşen Cihan ve Kenan Gürz kardeşlerin ailesini ziyaret ettiler. Cihan Gürz için verilen yemeğin ardından Çetinkaya'nın Örnekköy'deki mezarına gidildi. Saygı duruşu ile başlayan anma, konuşmalar ve mezar taşına karanfil bırakılmasıyla son buldu. Daha sonra Çetinkaya'nın köyde bulunan ailesi ziyaret edildi.

(Ekmek ve Adalet Malatya Temsilciliği)

Bülent DURGAÇ anıldı

Armutlu katliamında şehit düşen Bülent Durgaç, Mersin'de TAYAD'lı Aileler tarafından 9 Kasım'da 100 kişinin katıldığı bir yemekle anıldı. Durgaç'ın ailesinin Mersin'deki evinde verilen yemekten sonra topluca mezarlığa gidildi. Mezarın başına kadar "Bülent Durgaç Ölümsüzdür, Kahramanlar Ölmez Halk Yenilmez" sloganları atarak yüründü. Konuşmaların ardından Grup Berdan'ın verdiği müzik dinletisi sırasında polis "mezarlıkta türkü söylemek ve slogan atmak yasaktır" bahanesiyle kitleyi dağıtmak istedi. Polisin "yasağına" yine sloganlarla cevap verildi. Ve anma yine "Devrim Şehitleri Ölümsüzdür" sloganlarıyla sona erdirildi.

(Ekmek ve Adalet Mersin Temsilciliği)

“Siyaseti bir yana bırakıp, hayata dair haberlere geçelim”

Burjuva medyanın birçok TV kanalında duyarsınız bu anonsu. Spiker yüzüne kondurduğu sahte gülücükle, belki ne dediğini dahi bilmeden, ama bu sözü kendisine öğretmenlerin neyi amaçladıkları çok net olan cümleyi söylemeye başlar. “Siyaseti bir yana bırakıp hayata dair haberlere geçelim”... Ve başlar magazin haberleri vermeye.

Hayat magazindir, ciddiye almaya da gelmez zaten. Halk, kapitalizmin yoz kültürünü, dizginsiz tüketim alışkanlığını yaşamalı ve buna da “hayat” diye bakmalı ki, burjuvazinin kasaları dolsun. En önemlisi, burjuvazi politikaya, dolayısıyla kendi yaşamına ilgisiz kitleleri daha rahat yönetsin.

Ana haber bültenlerinin yarı yarıya magazinleştirilmesi bu anlayışın ürünüdür. İnsana, halkın acılarına, yoksulluklarına, zulme, baskılara, faşizmin insana değer vermeyen anlayışına dair hiçbir haber vermeyen, bir avuç tekelin ve yordakçılarının ihtiyaçlarını ve parlatılıp adına sanatçı şarkıcı denilen asalakların yaşamlarını, paparazilerini “haber” diye sunar medya.

Peki, bir yana bıraktığı “siyaset” ne? Birçok sözlükte, siyaset, (politika) kavramı; “Devlet işlerine, yönetimine ve devlet faaliyetlerinin biçim,

görev ve içeriğinin belirlenmesine karışmak” olarak tanımlanır.

Burjuvazi yüzyıllardır politikanın bir avuç seçkinin işi olduğunu vaaz eder. Halkın, siyasetten, burjuva siyasetini anlamasını ister. Halka düşen, sadece onları izlemektir. “Baldırıcıplaklar mı ülke yönetecek” diye aşağılar. Emekçi halkı politikadan uzak tutmak, böylece iktidar düşüncesinden uzaklaştırmak ister. Ekim Devrimi “baldırıcıplakların” devasa bir ülkeyi nasıl yönetebileceklerini, yüzyıllık kapitalizmi sadece birkaç on yıl içinde her alanda nasıl geride bırakabileceklerini gösterdi. Ama burjuvazi emekçi halkı siyasetten uzak tutma amacından hiç vazgeçmedi. Yöntemler inceltildi, ama amaç aynı kaldı. Apolitikleştirmenin binlerce yöntemi geliştirildi. Medya bu konuda özel bir rol oynadı. Ülkemizde 12 Eylül’den itibaren yoğunlaşarak uygulanan yöntemleri düşünün; devrimcilerin “terörist” diye damgalanmasından, gençliğin sadece okuluna gidip gelen sürüler olması propagandalarına, işçi-memur sendikalarına siyasetin yasaklanmasından düşünmenin, araştırmanın, okumanın suç aleti diye gösterilen kitaplarla “öcü” gibi gösterilmesine kadar binlerce biçimden söz edebiliriz.

Halkı apolitikleştirmenin, politikadan uzak durulması gerektiğinin kanıksatılmasının kavramları medya aracılığıyla yaşamın her anında beyinlerimize pompalanmakta.

Unutmayalım, “sıradan” diye geçiştirdiğimiz hiçbir şey sıradan değildir. Burjuvazi hayatın her anında sınıf çıkarlarına göre hareket eder.

Sayı 86

49

16 Kasım
2003

AKP Terörle, İslamcı Basın Komploları ile Halk Muhalefetini Bastırmaya, Mahkum Etmeye Çalışıyor

Gençliğin 6 Kasım eylemlerine AKP, polisiyle, panzeriyle, gaz bombaları ile saldırarak gençliği sindirme politikasını sürdürdü.

İslamcı basın, ertesinde saldırıyı komplo teorileri ile devam ettirdi. Örneğin, İslamcı basının faşist bozması Vakıf’ta yazan Turgut Emin köşesinde (8 Kasım) eylemi bakın nasıl değerlendiriyor:

“Acil bir operasyon gerekliyordu bu durumda. (AKP’ye karşı).. YÖK’ün kuruluş yıldönümünde, YÖK’le alakasız bir kitle, YÖK’ü protesto adı altında İstanbul-Ankara mey-

danlarını harp alanına çevirdi. ‘Hayır ve mübarek YÖK’e (!) hem irtica (!) hem bölücüler karşı, görüyorsunuz işte!’”

Komplocu kafasını bir yana attık. Vakitçi dönüp bir tarihine baksın; içinde bulunduğu anlayışı faşizm halkın muhalefetine karşı nasıl kullanmış? Faşizm tarafından kullanılmak islamcılığın geleneğinde vardır. Bu yazının kendisi de özünde bu kapsamdadır. Emperyalizmin ve tekellerin çıkarlarını koruyan iktidara “islamcı” diye sahip çıkıyor, sonra “döğmeye basan” birilerini arıyor.

Tekellerin Pazarındaki “Ramazan”

Reklamlar tekellerin “ramazan” istismarından geçilmiyor. Emperyalist tekellerin ürünleri ile “islamcı sermaye”nin ürünleri bu konuda yarışıyor adeta. Her iki kesimin de, amacında bir farklılık yok: halkın dini duygularını ranta dönüştürmek. İlahi müziklerle beyinlere yollanan mesajlar “tüketin” der, iftar sofrası görüntülerinin ortasına Amerikan tekeli Coca Cola şişesi düşüyor: “bak müziğimizle, görüntülerimizle biz ColaTurka’dan daha milli ve yerliyiz, bizi tüket.” Haksız da sayılmazlar; İslamcı sermayenin ‘milli’ içeceği ColaTurka Amerikan yaşamının üzerine “Türklük” sosu ekliyor, Amerikan tekeli Anadolu insanı görüntüleriyle reklamını yapıyor. Millilik de, müslümanlık da tekeller için, rantını büyütecek basit malzemelerdir.

köyün ! Delisi

ATATÜRK'ÜN DÜŞLERİ!

1995'te Washington'da kurulan 'Atatürk Society of America' adlı kuruluş, "Atatürk'ün düşlediği işkadını" ödülüne Dilek Sabancı'yı layık görmüş!.

Atatürk'ün düşlerini bilmiyoruz, ama politikalarını, hedeflerini biliyoruz. Bu sebepten de;

Bir yandan isabetli bir ödül seçimi diye düşünüyoruz. Öyle ya, Mustafa Kemal'in ekonomi politikasının en önemli hedeflerinden biri "milli bir burjuvazi yaratmaktır".

Ödülün bir kısmı, Atatürk'ün "düşüne" uyuyor. Dilek Sabancı, bir **burjuva**. Atatürk'ün de istediği gibi sömürüyor, soyuyor. Fakat öte yandan kimse Sabancı'nın "milli" olduğunu iddia edemez. Atatürk'ün sözlerini o kadar istismar ettiler ki, artık sıra düşlerine geldi anlaşılan!

Yarın da sıra "Atatürk'ün düşlediği işgal ortağı" ödülüne gelebilir; uşaklıklarını da Atatürk'le meşrulaştıracaklar ya!

Polisin Şerefi!

Eskişehir Emniyet Müdürü, lise öğrencilerine verdiği bir konferansta şöyle demiş: "Mafya şerefli bir iştir, o kadar basit bir iş değildir, Türkiye'de gördükleriniz çakaldır."

Mafya'nın "şerefi" malum; zorbalık, haraç, suikast, o "şeref" in olağan icraatlarıdır.

Artık malum odaklar "şerefli Türk polisi"nden söz ettiğinde ne kastettiklerini anlayın işte!

Adalet Bakanlığı Değil, Sicil Bakanlığı

Adalet Bakanlığı'nın son açıkladığı rakamlara göre **eylül ayı itibarıyla** Türkiye'deki sabıkalı sayısı 7 milyon 317 bin... Sicilli sayısı ise 12 milyon 921 bin...

Ha gayret; artırın biraz daha açları, işsizleri... Fuhuşu, uyuşturucuyu, çeteleşmeyi teşvik edin. 70 milyonu sabıkalı yapmanıza fazla bir şey kalmadı. 70 milyonu "sicilli" hale getirdiğinizde, nüfus müdürlüklerine de ihtiyacınız kalmaz, nasıl olsa herkesin kaydı Adalet Bakanlığı'nızda bulunur.

O da yalan, o da balonmuş!

Irak'ta esir düşen ve ABD komandoları tarafından kurtarılan(!) kadın er Jessica Lynch, "ben kahraman değilim" diyerek orduyu, başına gelenleri abartmakla suçladı.

Yok mu bu Amerika'nın doğru söylediği tek bir şey?

Sayı 86

50

16 Kasım
2003

ÇİZGİYLE

